

श्रीः
श्रीमार्तण्डसोमयाजिविरचिता.

काण्वीया अंत्येष्टि- पद्धतिः

बड्लीकरश्रीयज्ञेश्वराध्वरिसूरिसूनुना
चिदम्बरशर्मणा
संशोधिता

घाणेकरोपाह्वे श्रीयुत भालचन्द्ररावेन
स्वीये धारवाडस्थप्रतिभामुद्रणालये
मुद्रिता.

‘काले’ इत्युपाह्वभिकाजिपतेन
आनन्दवने स्वभवने
प्रकाशिता.

शा. शकः १८६३

क्रि. शकः १९४१

मूल्यं स्रपादरूप्यकः

श्रीः
श्रीमार्तण्डसोमयाजिविरचिता.

काण्वीया अंत्येष्टि- पद्धतिः

वड्लीकरश्रीयज्ञेश्वराध्वरिसूरिसूनुना
चिदम्बरशर्मणा
संशोधिता

घाणेकरोपाह्व श्रीयुत भालचन्द्ररावेन
स्वीये धारवाडस्थप्रतिभामुद्रणालये
मुद्रिता.

‘काळे’ इत्युपाह्वभिकाजिपंतेन
आनन्दवने स्वभवने
प्रकाशिता.

शा. शकः १८६३

क्रि. शकः १९४१

मूल्यं सपादरूप्यकः

इयमिदानीं संमुद्य प्रकाश्यते काण्वीयांत्योष्टिपद्धतिः । आसी-
न्महतः कालात् 'काण्वीयकर्मकाण्डमार्तण्ड' नामानिबन्धः संमु-
द्य प्रकाशनीय इति महीयस्यस्माकं मनीषा । सा पुनरुदारदृढ-
यानां सुगृहीतनामधेयानां सुकृतिनां काण्वमहीसुमनसां बहुशः
प्रार्थितानामपि महतौदार्येण तत्रैव विलीना, यतः खलु
जनिमापन्नाऽभूत् । खण्डशः सम्मुद्य प्रकाशनीय इति निश्चित्य
कतिपयेभ्यो वर्षेभ्यः प्राक् नित्यविधिः प्रकाशितः । स प्रकाशक
मंजूषायामात्मानं रक्षति । अथापि श्रयित बी. पि. काळे महो-
दयः परोपकृतिमात्रदत्तमना इमां अंत्योष्टिपद्धतिं प्रकाशयितुं
सन्नद्धः । प्रयासोऽयं काळेमहाशयस्य फलं गृण्हातुं भगवतः
माञ्चिदानन्दस्य परमेशित् कृपया । इतः परमपिवा काण्वीय
ग्रंथप्रकाशनधृतदीक्ष काळेमहाशयं काण्वशास्त्रीयाः सुकृतिनः
एकैकग्रंथसंग्रहेणापि प्रोत्साहयन्तु इति प्रार्थयते

चिदम्बरशर्मा

विशेषतो द्रष्टव्यम्—

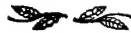
सीसकाक्षरयोजकानां नाविन्यानवधानादिना कृतेऽप्यने-
कशः संशोधने बहूनि किलात्र स्खलितानि सवृत्तानि । तत्र
कानिचन स्थूलानि दृढमार्गप्रविष्टानि शुद्धिपत्रे संशोधितानि ।
मानुषमात्रसुलभेन दृगनवधानेनोर्वरिता विमर्गबिंदुमात्रादिच्यु-
तयः पाठकैः समीकरणीया इति ॥

अनुक्रमणिका

विषयाः	पत्रांकः	विषयाः	पत्रांकः
मंगलं उपोद्धातश्च	१	अस्थिसंचयनश्राद्धम्	३५
वैतरणीधेनुदाम्	२	श्मशानवासिदेवताबलि०	३६
ऋणधेनुदानम्	३	अस्थिसंचयनम्	३८
पापधेनुदानम्	४	तिर्थेऽस्थिक्षेपविधिः	४०
मोक्षधेनुदानम्	५	द्वितीयदिन कृत्यम्	४३
दशदानानि	५	तृतीयदिन	४४
दानान्तराणि	५	चतुर्थदिन	५५
आतुरावश्ययां कर्तव्यम्	६	पंचमादिन	५५
मृत्तिकालीनकर्तव्यता	१०	षष्ठदिन	५५
मृते कृत्यम्	११	सप्तमादिन	५५
ऊर्ध्वाच्छिष्टादिमरणे०	१२	अष्टमादिन	५६
गृहच्छवनिर्हरणादि	१३	नवमादिन	५६
धनिष्ठादिपंचकमरण०	२६	दशमादिन	५७
त्रिपादक्षमरणविधिः	२७	दशाहबलयः	५७
त्रिषुष्कगद्विषुष्कमरण०	५१	एकादशाहकृत्यम्	५९
पालाशप्रतिकृतिदाहवि०	२८	पंचकत्रिपाद० शांति	५०
प्रथमादिनविधिः	४१	पंचकशांतिः	५१
नवश्राद्धम्	३४	त्रिपादशांतिः	५३

विषयः	पत्रांकः	विषयः	पत्रांकः
त्रिपादनक्षत्रदेव०सूची	५६	अद्धपूर्तिश्राद्धम्	१०५
विष्णुतर्पणम्	५७	दुर्मरणोदकदानविधिः	„
वृषोत्सर्गः	५९	दुर्मरणपति०प्रायश्चित्तं	१०८
महैकोद्दिष्टश्राद्धम्	६७	दुर्मरणनिमित्तदानानि	१०९
दानानि	७१	दुर्मरणे०नारायणबलिः	१११
पददानम्	७२	सर्पहृतेव्रतम्	११३
उपदानानि	७३	ब्रह्मचारिमरणविधिः	११४
रुद्रगणश्राद्धम्	७४	स्नातकमरणविधिः	११६
वसुगणश्राद्धम्	७५	कुष्ठिमरणविधिः	११७
षोडशश्राद्धानां०प्रयोगः	७६	रजस्वलासूति०विधिः	११८
सर्पिंडीकरणं	८१	गर्भिणीमरणविधिः	११९
पाथेयश्राद्धम्	१०२	सकेशामरणविधिः	१२०
त्रयोदशदिनविधिः	१०३	सकेशावपनविधिः	„
उदकुम्भश्राद्धम्	„	पतितोदकदानविधिः	१२२
मासिकानिवृत्तिः	१०४	ग्रंथसमाप्तिः	१२३

॥ श्रीः ॥

श्रीमार्तण्डसोमपयाजिविरचिता काण्वीया अन्त्येष्टिपद्धतिः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीयाज्ञवल्क्यगुरुभ्योनमः ॥

१ मंगलमुपोद्वातश्च

श्रीसर्वमंगलाजानिं संसारार्णवतारणं ॥

अपवर्गप्रदातारंमृत्युञ्जयमुपास्महे ॥ १ ॥

गणेश नौमि वाग्देवीं मल्लारिं कुलदैवतम् ॥

योगीश्वरं च पितरौ स्वप्रकाशगुरूनपि ॥ २ ॥

कातीसूत्रभाष्यादिग्रन्थान्वीक्ष्य तनोम्यहम् ॥

मार्तण्डसोमयाजीमां काण्वीयान्त्येष्टिपद्धतिं ॥ ३ ॥

प्रयोगरूपेणैवायं यथामति विरच्यते ॥

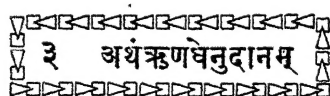
निबन्धो नात्र निर्मूलं लिखितं हि मनागपि ॥ ४ ॥

तत्रादौ पुत्रादिभिः पित्रादिकं आसन्नमरणं ज्ञात्वा
पापानुसारेण षड्बन्धं त्र्यम्बकं सार्धम् वा प्राजापत्ये
प्रायश्चित्तं तेन कारयेत् । तस्याशक्तौ स्वयं कुर्यात् । संकल्प-
मात्रं कृत्वा सूतकान्तिं वा कुर्यात् । प्रायश्चित्तप्रयोगः सस्का-
रमार्तण्डे निरूपितः ।

२ वैतरणीदानं

प्रायश्चित्तं कृत्वा वैतरणीं दद्यात् । आचम्य प्राणा-
 नायम्य देशकालै संकीर्त्य मम समस्तपापक्षयद्वारा
 यमद्वारस्थितवैतरण्याख्यननुत्तारणार्थं वैतरणीधेनुदानं
 करिष्ये ॥ तदंगत्वेन ब्राह्मणपूजनं गोपूजनं च करिष्ये ।
 इति संकल्प्य गोप्रतिग्रहार्थं गोत्रोच्यारपूर्वकंब्राह्मणं वृत्वा
 यथाविभवं पूजयित्वा प्रार्थयेत् । विष्णुरूप द्विजश्रेष्ठ
 भूदेवपंक्तिपावन ॥ तर्तुकामः प्रदास्यामि तुभ्यं वैतरणीं
 तु गां ॥ देहीति प्रतिवचनं ॥ पुत्रादिः कर्ता चेत्तर्लुमस्ये
 त्यूहः । ततो गां संपूज्य प्रार्थयेत् । धेनुके त्वं प्रतीक्षस्व-
 यमद्वारे महापथि ॥ उत्तितीर्षुरहं देवि वैतरण्यै नमोऽस्तुते ॥
 पुत्रादौ कर्तारि उत्तितीर्षुरयमित्यूहः ॥ ततस्तिलकुशजलान्या-
 दाय तस्याः पुच्छं करे धृत्वा-यमद्वारपथे घोरे कृष्णवैतरणी
 नदी ॥ तर्तुकामः प्रदास्यामि तुभ्यं वैतरणीं तु गां ॥ इमां
 वैतरणीसंज्ञिकां गां सवत्सां विष्णुदैवतां स्वर्णशृङ्गीं ताम्र-
 पृष्ठां कांस्यदोहनां कृष्णवासोयुगच्छनां सप्तधान्यसहितां
 पट्टवस्त्रबद्धेक्षुमयोडुपोपरि छत्रोपानहकांस्यघंटोपवीतसंयुक्तां
 कार्पासद्रोणस्य ताम्राभाजनेपरिस्थितलोहदण्डहस्तमहिषा
 रूढयमसहितां गंधाद्यर्चितां अमुकसगोत्रायामुकशर्मणे

ब्राह्मणाय संप्रददे । तेन श्रीपापहामहाविष्णुः प्रीयतां
 नममेति उत्का प्रतिगृहितृविप्रहस्ते जलं क्षिपेत् ॥ दान-
 साङ्गतासिद्धयर्थं यथाशक्ति सुवर्णं वस्त्रयुगं वा दक्षिणां
 संप्रददे ॥ प्रार्थना-विष्णुरूप द्विजश्रेष्ठ भूदेवपंक्तिपावन ।
 सदक्षिणामयादत्ता तुभ्यं वैतरणी तु गौः ॥ धेनुके त्वं
 प्रतीक्षस्व यावदागमनं मम । (पुत्रेकर्तारि “आगमनं भवेत्”
 इत्यूहः) वैतरणीं नदीं धोरां पुच्छलग्नस्तथःराम्यहं ॥
 (पुत्रादिः “लग्नस्तरोत्वयं” इत्यूहः) धेनुप्रार्थना-या ल-
 क्ष्मी सर्वभूतानां या च देहे व्यवस्थिता ॥ धेनुरूपेण सा देवी
 मम पापं व्यपोहतु ॥ पुत्रादौतु “पापमस्य व्यापोहतु”
 इत्यूहः) इतिसम्प्रार्थ्य विसर्जयेत् ॥ महाविष्णुः प्रीयतां ॥
 स्वयंदानाशक्तौ पुत्रादिर्दत्त्वा तस्मै श्रेयो दद्यात् ॥ कृष्णा-
 या अभावेऽन्यवर्णाऽपि देया । गोरभावे तन्मूल्यद्रव्यं देयं

श्रीः ॥ देशादिसंकीर्त्यं मम ऋणत्रयापाकरणार्थं
 ऋणधेनुदानं क० ॥ ब्राह्मणपूजा धेनुपूजा च वैतरणी-
 दानवत् ॥ वैतरणीपदस्थाने ऋणपदोहस्तु ततो विशेषः ॥
 दानमंत्रस्तु, अधर्मादर्जिते पापं सप्तजन्मार्जितं ऋणं ॥

तत्सर्वं नाशमायातु गामेकां ददतो मम॥ देवमानवपितृणा-
 मृणं यदिहजन्मनि ॥ तत्सर्वं नाशमायातु ऋणधेनुप्रदा-
 नतः इति ॥ अथपापधेनुदानं देशादिसंकीर्त्य ममजन्म-
 प्रभृति अद्ययावदार्जितपापापनोदनार्थं पापधेनुदानं० ब्राह्म-
 णपूजा धेनुपूजा च प्राग्वत् । दानमंत्रस्तु आजन्मोपार्जितं
 पापं मनोवाक्कायकर्मजं ॥ तत्सर्वं नाशमायातु पापधेनु-
 प्रदानतः इति ॥ मोक्षधेनुदानं क० ॥ ब्राह्मणपूजा
 धेनुपूजाच प्राग्वत्॥ दानमंत्रस्तु मोक्षं देहि हृषीकेश मोक्षं
 देहि जगत्पते ॥ मोक्षधेनुप्रदानेन मुकुदंः प्रीयतां मम
 इति ॥ महिषीदानं करिष्ये ॥ ब्रह्मणपूजामहिषीपूजा च
 कार्या ॥ दानेमंत्रः ॥ इंद्रादिलोकपालानां या राज्ञी महिषी
 शुभा ॥ माहिषीदानमहात्म्यात्सास्तु मे वरदा शुभा इति ॥
 अश्वदानं ॥ देशादिसंकीर्त्य ममजन्म० अश्वदानमहंकरिष्ये
 विप्रपूजाश्वपूजा च कार्या ॥ दाने मंत्रः, गंधर्वकुलजातोऽ
 यं यथा देवेन्द्रवाहनः ॥ तस्मादश्वप्रदानेन हयग्रीवः
 प्रसीदतु ॥ इति ॥

४ दशदानानि

तानि- गोभूतिलहिरण्याज्यवासोधान्यगुडानि च ॥
 रौप्यं लवणमित्याहुर्दशदानान्यनुक्रमात् ॥ इत्युक्तानि ॥

देशकालौ स्मृत्वा मम जन्मप्रभृतिमरणांतं यावदनेकेपाप
क्षयार्थं दशदानानि करिष्ये इतिसंकल्पः ॥ प्रतिदानं
आदौ ब्राह्मणपूजनं ततो द्रव्यपूजनं कृत्वा वक्ष्यमाणमंत्रैर्दा-
नम् ॥ गवामङ्गेष्विति गोपूजनं । ततः- यज्ञसाधनभृताया
विश्वस्याघप्रणाशिनी । विश्वरूपधरो देवः प्रीयतामनया
गवा ॥ दशदानांतर्गतामिमां गां रुद्रदेवतां (गोनिष्कयद्र-
व्यंवा) तुभ्यमहं संप्रददे ॥ इति गां दत्त्वा तत्सांगतासि-
ध्यर्थं दक्षिणामिमां संप्र० ॥ १ ॥ अथमृदाने मंत्रः—
सर्वभृताभ्या भूमिर्वराहेण समुद्धृता ॥ अनंतसस्यफलदा अतः
शक्तिं त्रयच्छमे ॥ दशदानांतर्गतामिमां भूमिं विष्णुदेवतां
(तन्मूल्यद्रव्यंवा) संप्र० ॥ दक्षिणां० ॥ ॥ २ ॥ तिल-
दाने- महर्षेर्गोत्रसंभृताः कस्यपस्य तिलाः स्मृताः ॥
तस्मादेषां प्रदानेन मम पापं व्यपोहतु ॥ दशदानांतर्गतं
तिलदानं सोमदैवतं० दक्षिणां० ॥ ३ ॥ हिरण्यदाने,
हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः ॥ अनंतपुण्यफल-
दमतः० ॥ दशदानांतर्गतंहिरण्यदानं अग्निदैवतं० दक्षिणां०
॥ ५ ॥ आज्यदाने-कामधेनोः समुद्धृतं सर्वक्रतुषु संस्थितं ॥
देवानामाज्यमहारमतः० दशदानांतर्गतमाज्यदानं विष्णुदै-
वतं० दक्षिणां० ॥ ५ ॥ वस्त्रदाने, शरणं सर्वलोकानां
लज्जाया रक्षणं परं ॥ सुवेषधारिवस्त्रत्वमतः० दशदानां

तर्गतं वस्त्रदानं बृहस्पतिदैवतं० दक्षिणां० ॥ ६ ॥ धान्य
दाने,—सर्वदेयं धान्यं सर्वोत्पत्तिकरं महत् ॥ प्राणिनां
जीवनोपायमतः० ॥ दशदानांतर्गतं धान्यदानं प्रजापतिदैवतं०
दक्षिणां ॥ ७ ॥ गुडदाने, यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवरश्च ज
नार्दनः ॥ सामवेदस्तु वेदानां महादेवश्च योगिनां ॥
प्रणवः सर्वमंत्राणां नारिणां पार्वती यथा ॥ तथा रसानां
सर्वेषां गुडः श्रेष्ठतमो मतः ॥ मम तस्मात्परां लक्ष्मीं ददस्व
गुडं सर्वदा ॥ गुडस्य संग्रहणेन मम पापं व्यपोहतु ॥
दशदानांतर्गतं गुडदानं विष्णुदैवतं० दक्षिणां० ॥ ८ ॥
रौप्यदाने,—पितृणां च विष्णुशंकरयोः सदा ॥
शिवनेत्रोद्भवं रौप्यमतः० ॥ दशदानांतर्गतं रौप्यदानं रुद्र
दैवतं० दक्षिणां० ॥ ९ ॥ लवणदाने, यस्मादन्नरसाः
सर्वे नोत्पद्यन्ते लवणं विना ॥ शंभोः प्रीतिकरा नित्यमतः०
दशदानांतर्गतं लवणदानं यमदैवतं यमदूतानां प्रीत्यै अमु
कगोत्राय० दक्षिणां ॥ १० ॥ ॥ इति ॥

अथदानांतराणि

तिलदानदान ॥ यथाशक्ति तिलान् सुवर्णं च ताम्र-
पात्रे कृत्वा यक्षत्पुर्वकं ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ देशकालौ
संकीर्त्य च जन्मप्रभृतिमरणांतयावदेकपापक्षयद्वारा

श्रीमहाविष्णुप्रतिग्रहं ब्राह्मणाय तिरुपात्रदानमहंकरिष्ये ॥
 ब्राह्मणं तिरुपात्रं च संपूज्य दानेभ्यः— तिलाः पुण्याः
 पवित्राश्चतिलाः सर्वकराः स्मृताः ॥ शुक्लावायदि वा
 कृष्णा ऋषिगोत्रसमुद्भवाः ॥ यानिकानि च पापानि
 ब्रह्महत्यासनानि च ॥ तिरुपात्रदानेन तानि नश्यंतु
 सर्वदा ॥ पुत्रादिस्तु “ अक्षयायं व्यपोहतुं ” इति
 वदेत् ॥ इदं तिरुपात्रं विष्णुदैवत अमुक्तगर्भे
 ब्राह्मणाय० दानसांगनायै इमां दक्षिणां तुभ्यमहं
 संप्रददे ॥ आज्यपात्रदानं—देशकालौ संकीर्त्य ममजन्म०
 आज्यपात्रदानमहं करिष्ये ॥ ब्राह्मणं संपूज्य ताम्रपात्रे कांस्य-
 पात्रे वाऽज्यं गृहित्वा ब्राह्मणाय—यो देवः सर्वरूपेण
 हव्यकव्यभुगव्ययः ॥ आज्यपात्रदानेन स मे विष्णुः
 प्रसीदतु ॥ इति दद्यात् । इदमाज्यपात्रं विष्णुदैवतं
 अमुक० दक्षिणां० ॥ लोहदानं—देशादिकीर्तनांते.
 यमायुधानां प्रीत्यै लोहदानं क० ब्राह्मणं संपूज्य तस्मै,
 यस्मादायसकर्माणि तवाधीनानि सर्वशः ॥ लांगलाद्यायुधा-
 दीनि ततः शान्तिं० इति दद्यात् । इदं लोहं यमदैवतं
 अमुक० दक्षिणां० ॥ कार्पासदानं, ब्राह्मणं संपूज्य—
 येन दत्तेन प्रीयंते मूर्ध्नि स्वराति क्रमात् ॥
 ब्रह्माद्या ऋषयः सर्वे शंकराद्या गणास्तथा ॥ इंद्राद्या

देवताः सर्वाः कार्पासेन तु मोहिताः ॥ इति कार्पासं
 दद्यात् ॥ इमं कार्पासं सर्वदैवतं अमुक० ॥ दक्षिणां० ॥
 लवणदानं, देशादिकीर्तनांते यमदूतानां प्रीत्यै लवणदा०
 ब्राह्मणं संपूज्य--यस्मादन्नरसाः सर्वे० इतिलवणं द० ॥
 इदं लवणं यमदैवतं अमुक० दक्षिणां० ॥ अथसप्तधान्य-
 दानानि ॥ देशादिकीर्तनांते मम जन्म० सप्तधान्यदानानि
 करिष्ये । प्रतिधान्यदानं विप्रपूजा द्रव्यपूजा च । दानमंत्रे-
 विशेषः ॥ ब्रीहिदानं, ब्रह्मणा निर्मिताः पूर्वं ब्रीहयो
 यज्ञसाधनाः ॥ अनेन ब्रीहिदानेन मम संतु मनोरथाः ॥
 इदं ब्रीहिदानं प्रजापतिदैवतं० ॥ १ ॥ यवदानं,--यवाः
 शुद्धाः सदा पूज्या येन हविषि संस्थिताः ॥ दानेनानेन वै
 यस्माच्छंतिरस्तु सदा मम ॥ इदं यवदानं प्रजापति-
 दै० ॥ २ ॥ गोधूमदानं । धान्यचूडामणिर्जवूद्विषे
 गोधूमसंज्ञकाः ॥ पुष्टिवृद्धिकराः सौख्या अतः शान्ति०
 इदं गोधूमधानं प्रजाप० ॥ ३ ॥ मुद्गदानं,--धान्यानांमुत्तमा
 मुद्गाः देवानां प्रीतिदायकाः ॥ अतस्तेषां प्रदानेन
 विष्णुलोके महियते ॥ इदंमुद्गदानं प्रजाप० ॥ ४ ॥
 माषदानं,--येच देहाहितार्थाय विष्णोर्देहसमुद्भवाः । पितृ
 तृप्तिकरा माषाः प्रयच्छंतु शुभां गतिं ॥ इदं माषदानं पितृ-
 दैवतं० ॥ ५ ॥ प्रियगुदानं, प्रियंगवः सदाश्रेष्ठा

ऋषीणां प्रीतिदायकाः । अतस्तेषां प्रदानेन मुनि-
लोके महीयते ॥ इदं प्रियंगुदानं ऋषिदैवतं • ॥ ६ ॥
तिलदानं, तिलाः श्वेतास्तिलाः कृष्णास्तिला गोमूत्र-
संभवाः ॥ ते मे दहंतु पापानि शरीरादिकृतानि च ॥
इदं तिलदानं सोमदैवतं • ॥ ७ ॥ इति दानानि
कृत्वा—यन्मया कृतं प्रायश्चित्तं तदच्छिद्रमस्तु ॥
व्रतच्छिद्रं तपच्छिद्रं यच्छिद्रं यज्ञकर्मणि ॥ सर्वं
भवतु तेऽच्छिद्रं यस्य चेच्छंति वै द्विजाः ॥
इतिविप्रप्रतिवचनं ॥ एतत्प्रायश्चित्तमकृत्यैव यदिपित्रा
दिमृतस्तदा पातकसत्तानिश्चये पुत्रादिनापिदमवश्यं
कार्यम् । अनिश्चये नावश्यकं । पुत्रादिना
करणे पंचगव्यप्राशनाभावः ॥ ततो दीनानाथा
नपि द्रव्यदानादिना प्रतोष्य, पुत्रमित्रकलत्रसोदर-
क्षेत्रधनधान्यादिषु ममत्वविनिवर्तनं कार्यं ॥

॥ आतुराव स्थायां कर्तव्यं ॥

भूमौ दक्षिणाशिराः शयीत ॥ अस्मिन्नवसरे उत्क्रां-
तिधेनुदानं ॥ पुत्रादिर्देशादि संकीर्त्य अमुकगोत्र-
स्यामुकशर्मणः अस्य सुखेन प्राणोत्क्रमणप्रति-
बंधकोक्तनिष्कृत्यनुक्तनिष्कृतिसकलपातकनिवृत्तिद्वारा सु-

खेन प्राणोत्क्रमणार्थं उत्क्रांतिवेनुदानं करिष्ये—
 दारिद्रं कुटुंबिनं श्रोत्रियं ब्राह्मणं वृत्वा संपूज्य गवा
 मंगेषु० इति मंत्रांते इमामुत्क्रांतिवेनुं रुद्रदैवत्यां
 संकल्पोक्तफलावाप्तये अमुकसगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणाय०
 दानसाङ्गतायै यथाशक्ति दक्षिणां सम्प्र० इति दद्यात्॥

॥ मृतिकालीनकर्तव्यता ॥

ततो दुर्बलावस्थं संभावितसन्निकृष्टमरणं
 यजमानं विदित्वा मृदा गोभयेन गोमूत्रेण तीर्थो-
 दकेन शुद्धादेकेन च संस्नाप्य शुद्धे वाससी परिधाप्य
 गोमयोपोलितायां भुवि दक्षिणाग्रान् कुशानास्तीर्य
 बहुतिलान् विकीर्य तत्र प्राक्शिरसं उदाक्शिरसं
 दक्षिणाशिरसं वा मूमौ पुत्रौत्सङ्गे विनिवेशयेत् ॥
 मुखे सुवर्णं कास्यं मणिं विद्रुमं वा प्राक्षिपेत् ॥
 शालिग्रामशिला तुलसी च सान्नेधौ निधेया ॥
 गोपीचन्दनेन भस्मना गंगामृत्तिकया च मृतस्य संवागा
 तुलेपनं सर्वत्र तिलकांश्च कुर्यात् ॥ मुखे शिरसि-
 कर्णयोश्च निर्माल्यरूपां तुलसीं क्षिपेत् । कंठे
 गङ्गोदकं धारयेत् ॥ रुद्राक्षतुलसीनल्लादिमालाश्च

धारयेत् ॥ दीपप्रज्वालनं ॥ विष्णुपूजनं ॥ ॐ
 नमो भगवते वासुदेवाय—ॐ नमः शिवाय—श्री
 राम—इत्यादि जपः कार्यः । अमृतत्वप्राप्ति-
 कामनया उपनिषद्भागान् अन्यांश्च पुण्यमंत्रान्
 गीताः स्तोत्राणि सहस्रनामादीनि च पठेत्
 पुत्रशिष्यादयो वा श्रावयेयुः । तत्र संकल्पः
 अमृतत्वप्राप्त्यर्थं पुण्यसूक्तस्तोत्रादिपठनं (श्रवणं वा)
 करिष्ये । श्रोतुः संकल्पाशक्तौ श्रावयितैर्वा
 स्यामुक्तशर्मणोऽमृततत्त्वप्राप्त्यै अमुक श्रावयिष्य
 इति । निर्णयकमलाकरे मुमूर्षोः ॐ गृहाण
 चेमं मधुपर्कमाद्यं संसारनाशनकरं त्वमृतेन तुल्यं ।
 नारायणेन रचितं भगवत्प्रियाणां दाहे च शान्तिकरणं सुर
 लोकपूज्यं । इति मंत्रेण मधुपर्कदानमुक्तं देवयाज्ञिकेन ।

८ ॥ मृते कृत्यम् ॥

प्राणोक्रमणानंतरं कर्ता अन्ये च पुत्राः आच-
 म्य (अमंत्रकं) प्राणायामं कृत्वा पवित्रं घृत्वा
 देशादिसंकीर्त्य (अपसव्ये) अमुक गोत्रस्य अमुक
 प्रेतस्य (स्त्रीविषये--गोत्रायाः प्रेतायाः) प्रेतत्वनिवृत्त्या

उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं और्ध्वदेहिककर्तृत्वाधिकारसिध्य पर्य
 वपनं करिष्ये. कर्तृभिन्नानां पुत्राणां पितृमरण
 निमित्तं वपनं करिष्ये) इति संकल्प्य यानि-
 कानचि पापानि ब्रह्महत्यासमानि च ॥ केशानाश्रित्य-
 तिष्ठन्ति तस्मात्केशान्वपाम्यहं ॥ इति दक्षिणाभिमुखः
 उपविश्य कक्षोपस्थवर्जं नखलोमानि दक्षिणसंस्थानि
 वापयेयुः (रात्रौ मरणसंभवे परेहनि वपनं) ततः
 कर्ता वपनानंतरं स्नात्वा अहते वाससी पारिधाय
 (अकृतप्रायश्चित्तस्य प्रायश्चित्तसंकल्पं, दुर्मरणसंभवे त-
 त्प्रायश्चित्तसंकल्पं च) कृत्वा स्वयमपि पापानुसारेण
 प्रायश्चित्तं कृत्वा मृतस्यौर्ध्वदेहिकं कुर्यात् ।
 यदिलोभादिना प्रेतस्य आत्मनश्च प्रायश्चित्तादिना
 शुद्धिमकृत्वा दाहादिकं करोति तदा तन्नोपतिष्ठते ।
 अन्तरिक्षे) विनश्यति । उभयोर्नरकप्राप्तिश्च ।

९ ऊर्ध्वोच्छिष्टादिमरणे प्रायश्चित्तम् ।

ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टोभयोच्छिष्टेषु कृच्छ्रत्रयं ।
 अस्पृश्यस्पर्शने षट् कृच्छ्राः । अंतरालमृतौ नव ।
 खट्वामरणे द्वादश । निगडमृतौ पंचदश । रजकादि
 सप्तविधान्त्यजादिस्पृष्टमरणे त्वेकविंशतिकृच्छ्राणि देशान्तर-

मरणे पराकट्यं अग्नौ कृच्छ्रावा । आशौचे मरणेच
 कृच्छ्रत्रयं । एवं पुत्रादयः पित्रादेः पापिनः पापा-
 नुसारेण प्रायश्चित्तं दुर्मरणात्मघातादिनिमित्ते चाग्ने वक्ष्यमाण
 प्रायश्चित्तं नारायणबल्यादिकं च कृत्वा शुद्धिं सम्पाद्यैवात्यं
 कर्म कुर्युः । अथ संकल्पवाक्यम् -- कर्ता देशकालौ
 संकीर्त्य अमुकगोत्रस्य अ०प्रेतस्य (स्त्रियाः, अमुक
 गोत्रायाः प्रेतभ्याः) ऊर्ध्वोच्छिष्टाधरोच्छिष्टोभयो
 च्छिष्टास्नातास्पृश्यस्पृष्टमरणखट्वमरणांतरिक्षमरणादि—
 जनितप्रत्यवायपरिहारार्थं विष्णुपूजनपूर्वकं द्वादश षट्
 त्रिन् कृच्छ्रान्वा यथाशक्ति प्रायाश्चित्तं अमुक प्रत्याम्नायेन
 सद्यः (सूतकांतेवा) करिष्ये इति संकल्प्या शक्तौ तदात्व
 एवद्रव्यदानादिद्वारा (अशक्तौ सूतकांते वा) कुर्यात् ।
 कर्तापिआचमनादिदेशकालकीर्तनाते आत्मनः शुद्धि
 द्वारा पितुः और्ध्वदोहिकल्मषाधिकारसिद्धयै शक्त्या एता
 वदेव, कृच्छ्रत्रयं वा प्रायाश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य
 शक्तौ तदानामिव अशक्तौ सूतकांतेवा स्वपापापनोदार्थं
 प्रायाश्चित्तं कुर्यात् ।

॥ १० ॥ गृहाच्छवनिर्हरणं ॥

ततः प्रेतं संस्नाप्य वस्त्रमुत्सार्य पुनः संस्नाप्य भस्म
 गोपचिंदनतुलसीमूलमृत्तिकादिभिरनुलिप्यकण्ठे रुद्राक्ष

नलदादिमालाः प्रतिमुच्य अहतेन वाससा प्रत्यगग्रेण त्रिभे
 र्भागैः शिरःप्रभृतिपादाङ्गुलिपर्यन्तं पादतलवर्ज्यं प्रेतमाच्छाद्य
 पाददेशस्थं चतुर्थभागं छित्वा तेनात्मनः उत्तरीयं कुर्यात् ।
 (द्वादशाहान्तेप्रेतकृत्येषु तदेव धार्यं । स्मशानवासिभ्यो
 दातुमवस्थापयेदिति केचित्) तत आचम्य प्राणानायम्य
 पवित्रं धृत्वा बद्धशिखः प्रेतस्य दक्षिणभागे दक्षिण अभिमुख
 उपाविश्य (अपसव्यं) अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्व
 विमुक्तया उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं मरणस्थाने शवनाम्ना
 पिण्डदानं करिष्ये. इति संकल्प्य दक्षिणाग्रकुशनास्तीर्य
 अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदमवनेजनं तवोपतिष्ठतां । यव-
 पिण्डं गृहीत्वा अमुकगोत्र अमुकप्रेत मृतिस्थाने एषापिण्डो
 मया दत्तः शवनाम्नस्तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुक
 प्रेत इदं प्रत्यवनेजनं तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र
 अमुकप्रेत इमे गन्धादिसर्वोपचारास्तवोपतिष्ठतां । अना-
 दिनिधनोदेवः शंखचक्रगदाधरः ॥ अक्षय्यः पुण्डरीकाक्षः
 प्रेत मोक्षप्रदोस्तुते ॥ इति प्रार्थ्य पिण्डं विसृज्य अनेन
 मरणस्थाने शमनाम्नापिण्डदानेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु ।
 अग्रेतनकर्माधिकारसंपदस्तु । ततः सर्वे सर्पिण्डादयः
 मुक्तकेशाः प्रच्छादितमुखं प्राक्शिरसं ऊर्ध्वमुखं प्रेतं द्वार-
 द्वेशमानीय स्थापयेयुः । ततः कर्ता तत्र प्रेतस्य

दक्षिणभागे--आचमनादिदेशकालकीतेनांते (अपसव्यं)
 अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्या उत्तमलोक-
 प्राप्त्यर्थं द्वारदेशे पांथनाम्ना पिंडदानं कारिष्ये इति संकल्प्य
 दक्षिणाग्रकुशानास्तीर्य- अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदमवनेजनं
 तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुकप्रेत द्वारदेशे एष पिंडो
 मया दत्तः पांथनमनस्तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुकप्रेत
 इदं प्रत्यवनेजनं तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदं
 तिलोदकं तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुकप्रेत इमे गंधादि
 सर्वोपचारास्तवोपतिष्ठतां । अनादि निधनो० ॥ इति प्रार्थ्य
 पिंडं विमृज्य अनेन द्वारदेशे पांथनाम्ना पिंडदानेन प्रेतस्य
 प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु उत्तमलोकावाप्तिरस्तु । अग्रे तेन कर्मा
 धिकारसंपदस्तु । ततः प्रेतमासंधां प्राक्शिरसं ऊर्ध्वमुखं
 शाययित्वा सजातीया दाहदेशं नयेयुः । कपालाग्निं लौकि
 काग्निं यां मृन्मवष्यात्यादायान्येनाग्रे गंतव्यं । यवपि
 ष्टादि सर्वसामग्रीच नेतव्या । सर्पिडादायश्च सर्वे अधःकृतो ।
 पर्वीता अप्रावरणाः मुक्तकेशाः वृद्धपुरःसराः प्रेतमनुगच्छेयुः ।
 ब्राम्हणप्रेतो नगरपश्चिमद्वारेण नेयः । गमनसमये- अहरह
 नीयमानो गामार्गिणं पुरुषं धृजं ॥ वैवस्वतो नतोतृप्यति सुराप
 इव दुर्मतिः ॥ इति यमगाथां गायेयुः

अ॒पेतो॑ य॒न्तु प॒ण्योऽसु॑म्ना दे॒वपी॒यवः ॥ अ॒स्य लो॒क-
 स्सु॒ताव॑तः ॥ १ ॥ तु॒भिः र॒होभि॑र॒क्तुभिर्व्य॑क्त॒य्यमो
 दे॒दात्य॑व॒साने॑म॒स्मै ॥ सा॒वि॒ता ते शरी॑रे॒भ्यः पृथि॒व्याँ
 लो॒कभि॑च्छतु ॥ तस्मै॑ यु॒ज्यन्ता॑मु॒स्त्रियाः ॥ २ ॥ वा॒युः-
 पु॒नातु॑ स॒वि॒ता पु॒नात्व॑भ्रे॒र्भ्राज॑सा॒ सूर्य॑स्य॒ वर्च॑सा ॥
 वि॒मु॒च्यन्ता॑मु॒स्त्रियाः ॥ ३ ॥ अ॒श्व॒त्येवो॑ नि॒षदे॑न॒मर्पे॑वो
 व॒सति॑ष्कृ॒ता ॥ गो॒भाज॑ इ॒त्कि॒लास॑थ यत्स॒नव॑थ॒ पूरु॑षम्
 ॥ ४ ॥ स॒वि॒ता ते शरी॑राणि मा॒तुरु॑प॒स्थ आ॑व॒पतु ॥
 तस्मै॑ पृथि॒वि श॑म्भ॒व ॥ प्र॒जाप॑तौ त्वा दे॒वता॑या
 मु॒पोद॑के लो॒के नि॑द॒धाम्य॒सौ ॥ ५ ॥ पर॑म्भृ॒त्यो
 अ॒नु॒परो॑हि॒ पन्था॑य्यस्ते॒अन्य॑ इ॒तरो॑ दे॒वयाना॑त् ॥ च-
 क्षु॒ध्मते॑ शृ॒ण्वते॑ ते॒ ब्रवी॑मि॒ मानः॑ प्र॒जाँ री॑रिषो
 मोत॑ वी॒रान् ॥ ६ ॥ शँ॒वात॑श्श॒ हिते॑ घृ॒णिश्श॑न्ते
 भ॒वान्त्विष्ट॑काः ॥ श॒न्ते भ॑वन्त्व॒ग्रयः॑ पा॒थि-
 वा॒सो मा॒त्वाभि॑ शँ॒शुच॑न् ॥ ७ ॥ क॒ल्प॑न्तान्ते दि॒श-
 स्तु॒भ्यमा॑र्पः॒ शिव॑त॒मास्तु॑भ्य॒म्भ॑वतु॒ सिन्ध॑वः ॥ अ॒न्नरि॑क्ष॒ शि-
 व॒न्तु॒भ्यङ्क॑ल्प॒न्तान्ते॑ दि॒शस्स॑र्वाः ॥ ८ ॥ अ॒श्म॑न्वती री॒यते

स॒क्षर॑भ॒ध्वमु॒त्तिष्ठ॑त॒ प्र॒तर॑तासखायः ॥ अ॒न्ता ज॒हीमोऽ-
 शि॒वाये॒ अस॑च्छि॒वान्व॒यमु॒त्तरे॒माभि॑वाजान् ॥ ९ ॥
 अ॒पा॒घम॑प॒ कि॒र्लिष॑म॒प॒कृत्या॑मपो॒ रपः॑ ॥ आ॒पो मा॒र्गं त्वम॑-
 स्मद॑प॒ दुः॒ष्व॒न्य॑ सु॒व ॥ १० ॥ सु॒मि॒त्रि॒यान॒ आप॑
 ओष॑धयस्सन्तु दु॒र्मि॒त्रिया॑स्तस्मै॒ सन्तु ॥ योऽस्मा॑न्देष्टि॒ यञ्च॑
 व॒यन्दि॒ष्मः ॥ ११ ॥ अ॒न॒ड्वाह॑म॒न्वार॑भामहे॒ स्व॒स्तेय॑ ॥
 स॒न इन्द्र॑इव॒ दे॒वेभ्यो॑ व॒न्हि॒स्सन्ता॑रणो॒ भव ॥ १२ ॥
 उ॒द्व॒यन्त॑म॒सस्परि॑स्वः पश्य॑न्त॒ उत्तर॑म् ॥ दे॒व॒न्दे॒वत्रा॑ सूर्य॑म॒-
 ग॒न्म ज्योति॑रु॒त्तम॑म् ॥ १३ ॥ अ॒ग्न॒आयू॑षि॒ पव॑स॒ आसु॑-
 वोर्ज॑मिषञ्चनः ॥ आ॒रे बा॑धस्वदु॒च्छु॒नाम् ॥ १४ ॥ आ॒यु-
 ष्मान॑ग्रे॒ ह॒विषा॑ वृ॒धानो॑ घृ॒तप्र॑तीको॒ घृ॒तयो॑ निरेधि ॥
 घृ॒तम्पी॑त्वा मधु॒चारु॑ ग॒व्यम्पि॑तेव॒ पु॒त्रमा॑मि॒रक्ष॑तादि॒मा-
 न्त्स्वाहा॑ ॥ १५ ॥ इ॒मंज्यो॑वेभ्यः॒ परि॑विन्द॒धामि॑ मै॒षान्नु॑
 गा॒दप॑रो अर्थ॒मेत॑म् ॥ श॒त॒स्त्री॑वि॒न्तुश॑रदः॒ पुरू॑षी॒रन्त॑र्मु॒त्यु-
 न्द॑ध॒ताम्प॑र्वतेन ॥ १६ ॥ प॒री॒मे गा॑म॒नेष॑त॒ पर्य॑ग्निम॒हृष॑त ॥
 दे॒वेष्वा॑क॒त श्रवः॑ क॒इमो॑र॒आद॑ध॒र्षति॑ ॥ १७ ॥ क॒व्याद॑म॒ग्नि-
 म॒प्रहि॑णोमि॒दूर॑य॒मरा॑ज्यं॒ च्छतु॑ रि॒प्रवा॑हः ॥ इ॒है॒वायामि॑तरो

ज॒ानवे॑दा दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यव्व॑हतु प्र॒जान॑न् ॥ १८ ॥ वह॑व॒षा-
 ज्ञा॒तवे॑दः पि॒तृभ्यो॑ यैत्र॑ नान्वे॒त्य नि॒हि॒तान्प॑राके ॥ मे॒दसः-
 कु॒ल्या उप॑तान्त्स॒वन्तु स॒त्या ए॒षामा॑शिष॒स्सेन्तु॒ कामा॑-
 स्वाहा ॥ १९ ॥ स्यो॒नाप्र॑थि॒विनो॑ भ॒वानृ॑क्षरा नि॒वेश॑नी ॥
 यच्छा॑ न॒श्शर्म॑ स॒प्रथाः॑ ॥ अ॒र्प॒नश्शो॑शुच॒दध॑म् ॥ २० ॥
 अ॒स्मात्व॑म॒धि जा॒तोऽसि॑ त्वद॒यज्ञा॑य॒ताम्पुनः॑ ॥ अ॒सौ स्व॒र्गाय॑
 लो॒काय॑ स्वाहा ॥ अ॒र्प॒नश्शो॑शुच॒दध॑म् ॥ २१ ॥

इति यममुक्तं च जपेयुः । ततो ग्रामश्मशानयोरर्द्ध-
 मार्गे आसदीं निषाय कर्ता । अचमनादिदेशकालं कीर्त-
 नांते (अपसव्यं) अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वविवृत्या
 उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं अर्द्धमार्गे भूतनाम्ना पिंडदानं कार्ष्ये
 इति संकल्प्य । दक्षिणाग्रकुशानास्तर्प्य अमुकगोत्र अमुक
 प्रेत इदमवनेजनं तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र अमुकप्रेत
 अर्द्धमार्गे एषपिंडो मया दत्तः भूतनाम्नस्तवोपतिष्ठतां ।
 अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदं प्रत्यवनेजनं तवोपतिष्ठतां । अमुक
 गोत्र अमुकप्रेत इदं तिलोदकं तवोपतिष्ठतां । अमुकगोत्र
 अमुकप्रेत इमे गंधादिसर्वोपचारा उपातिष्ठतां । अनादि

निधनोदेवः ० इति प्रार्थ्य पिंडं विसृज्य अनेनार्द्धमार्गे भूत
नाम्ना पिंडदानेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । उत्तमलोका
वाप्तिरस्तु । अग्नेतनकर्माधिकारसम्पदस्तु ॥ ततो वाहका
व्युक्रमेणप्रेतं वंहंतो ग्रामादाग्नेयां नैऋत्यांवा मध्योन्नतं
परितो निम्नं अनावरणं बहुलोषाधिदेशं प्राप्य इमंशानं कल्प
यित्वा तत्रत्यकंटाकिक्षिरवृक्षादिनुद्वास्य दाक्षिणाशिरसं
प्रेतस्थापयेयुः । ततश्चितास्थानं प्रकल्प्य कर्ता तत्र आचम
नादिदेशकालकीर्तनांते (अपसव्यं) अमुकगोत्रस्य अमुक
प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्याः उत्तमलोकप्राप्तयर्थं चितास्थाने
वायुनाम्ना पिंडदानं करिष्ये । इति संकल्प्य दाक्षिणाग्र-
कुशानस्तीर्य अ०गोत्र अ०प्रेत इदमवनेजनं तवो० । अमुक
गोत्र अमुकप्रेत चितस्थाने एषापिंडो मयादत्तः वायुनाम्न
स्तवोप० । अ० गोत्र अमुकप्रेत इदं प्रत्यवनेजनं तवोप० ।
अमुकगोत्र अ०प्रेत इदं तिलादेकं तवोपति० । अ०गोत्र
अ०प्रेत इमं गंधादिसर्वोपचारास्तवोपतिष्ठतां अनादिनिधनो
देवः ० इति प्रार्थ्य पिंडं विसृज्य अनेन चितास्थाने भूत
नाम्ना पिंडदानेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । उत्तमलोका
वाप्तिरस्तु । अग्नेतनकर्माधिकारसंपदस्तु । ततः प्रेतस्य
केशश्मश्रुलोम्नाच्छेदनं संभवे कारयित्वा जलेसर्वाणि तीर्थानि
मनसा ध्यायन् तेन जलेन शवं स्नापयित्वा पुत्रादयोऽपि

स्नात्वा शवं पुष्पमालादीभिरलंकुर्युः ॥ ततः कर्ता आचम्य
 प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य (अपसव्यं) अ०गोत्रस्य
 अ०प्रेतत्वनिवृत्या उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं शवहस्ते साधक
 नाम्ना पिंडदानं करिष्ये इति संकल्प्य शवहस्ते दक्षि
 णाग्रकुशानास्तीर्य अ०गोत्र अ०प्रेत इदमवनेजनं तवोप० ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत शवहस्ते एषपिंडो मतादत्तः साधक
 नाम्नस्तवोपातिष्ठतां अ०गोत्र अ०प्रेत इदं प्रत्यवनेजनं
 तवोप० । अ०गोत्र अ०प्रेत इदं तिलोदकं तवोप० ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत इमे गंधादिसर्वोपचारास्तवोपातिष्ठतां ।
 अनिदिनिधनोदेवः ० इति प्रार्थ्य पिंडविमृज्य अनेन शव
 हस्ते साधकनाम्ना पिंडदानेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु ।
 उत्तमलोकावाप्तिरस्तु । अप्रेतनकर्माधिकारसंपदस्तु ।
 तताश्चितास्थानं सर्वत्र उदकेन संप्रोक्ष्य तत्र प्रागायतांचितां
 काष्ठैश्चिनुयात् । ततः चितास्थस्नापिंडांचितायां शवहस्त
 पिंडे शवहस्ते निधाय मरणस्थानादि पिंडत्रयं जलेप्रक्षिपेत् ।
 ततः चितायां दक्षिणाशिरसं प्रेतनिधाय प्रेताच्छादितं वस्त्रं
 द्विधाकृत्वा तस्यैकेन खण्डेन प्रेतशरीरमाच्छाद्य द्वितीयं खंडं
 श्मशानवासिभ्यो भूमौ निक्षिपेत् । ततः प्रेतं घृतेनाभ्यज्य
 मुखे नासिकद्वये, चक्षुर्द्वये, श्रोत्रद्वये चेत्येवं सप्ताछिद्रेषु
 हिरण्यशकलानि तदभावे आज्यविंदून् निक्षिप्य प्रेतशरीरे

वृताक्तास्तिलांश्च प्रक्षिप्य श्वस्य शिरःप्रदेशे भूमौ त्रिकोणं
 स्थंडिलंकृत्वा सकृद्भस्मस्कारैः संस्कृत्य तत्र कपालार्धं
 लौकिकाग्निं मृन्मयस्थाल्यानीतं स्थापयेत् । कुशैः पारित
 मुह्य, गोमेयोदकाभ्यामुपलिप्य, यज्ञकाष्ठेनोल्लिख्य, रेखातः
 अंगुष्ठानामिकाभ्यां पांसूनुद्धृत्य, कुशोदकेनाभ्युक्ष्य अन्व-
 ग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमोजातवेदाः ॥ अनुसूर्यस्य
 पुरुत्राच रश्मीननुद्यावा पृथिवी आतंतथ ॥ इति मृत्स्थालीत
 आनीतमग्निमादाय- पृष्ठोदिविपृष्ठो अग्निः पृथिव्यांपृष्ठो
 विश्वा ओषधीराविवेश ॥ वैश्वानरः सहसाप्रष्टो अग्निः सनो
 दिवा सर्गिषस्पातुनक्तं । मोअग्नेत्वं क्रव्यादनाम्ना प्रतिष्ठितो
 भव इति प्रतिष्ठाप्य- तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामाहं वृणे
 सुमार्तिं विश्वजेन्यां ॥ याम्य कण्वो अदुहत्प्रपीनां सहस्रं
 धारां पर्यसा महींगां ॥ तत्सवितुः ॥ विश्वानिदे
 सवितर्दुरितानि परासुव ॥ यद्भद्रं तन्न आसुव ॥
 इति मंत्रैः प्रज्वालय क्रव्यादाग्नेय नमः इति संपूज्य
 परिसमुत्थ पर्युक्ष्य परिस्तीर्य आज्यपात्रं पुरतो निधाय कुशैक
 रूपं पवित्रमंतर्धाय आज्यपात्रे आज्यं निक्षिप्य अग्रावधि

श्रित्य पर्णपुटमग्नौ सकृत्प्रतप्य कुशेन संमृज्य स्वाग्रतः
 कुशोपरि स्थापयेत् । तत आज्यमुद्वास्य पवित्रेणोत्पूय अवेक्ष्य
 पत्रपुटगृहीतेनाज्येन- अग्नये दहनपतये स्वाहा इदमग्नये
 दहनपतये नमम । कालाय दहनपतये स्वाहा इदंकालाय
 दहनपतये नमम । अनिलाय दहनपतये स्वाहा इदमनिलाय
 दहनपतये नमम । अनलाय दहनपतये स्वाहा इदमनलाय
 दहनपतये नमम । मृत्यवे दहनपतये स्वाहा इदं मृत्यवे
 दहनपतये नमम इति पंचाहुती हुत्वा-अस्मात्त्वमभिजातोसि
 त्वदयं जायतांपुनः ॥ असौ (अमुकः इति प्रेतस्य प्रथमांत
 नामग्रहणं) स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ॥ इदं अमुक प्रेताय
 नमम इति शवमुखे एकामाहुतिं हुत्वा (धनिष्ठापचक
 त्रिपालक्षत्रादिमरणे तद्विधिं कृत्वा बहुलतृणानादाय अग्नौ
 प्रज्वाल्य अग्रदक्षिणं परिक्रम्य-कृत्वा सुदुष्करं कर्म जानता
 वाप्यजनता ॥ मृत्युकालवशं ज्ञात्वा नरःपंचत्वमागतं ॥ १ ॥
 धर्माधर्मसमायुक्तं लोभमोहसमावृतं ॥ दहेयं सर्वगात्राणि
 दिव्यान् लोकान् सगच्छतु ॥ २ ॥ इति मंत्रद्वयेन पुंसः
 शिरोदेशे (स्त्रियः पाददेशे) अग्निं दत्वा चितामा दपियेत् ।
 ततः उत्तराभिमुखौ लौकिकं प्रेषकृत्वा गाढं रोदनं करोति ।
 ततः प्रेते सशेषे दग्धे- अमुकगोत्र अमुकप्रेत चितादाह-
 जनिततापोपशमनार्थमेषतिलतोयांजलिस्तपोपतिष्ठतां इति

तिलतोयांजलिं भूमौदत्वा सर्व्वेसे जलपूर्णं कुंभं गृहीत्वा
 श्मशानस्थितं नातिस्थूलं अस्फुटितं श्लक्ष्णमश्मानमादाय
 कुंभस्य प्रष्ठभागे तेनाश्मना छिद्रं कृत्वा भ्रेतपाददेशादारभ्य
 तत्पर्यंतं परितः अप्रदाक्षिणं परिव्रजन् पाददशे एव तेनैवा-
 श्मना द्वितीयं छिद्रं कृत्वा पुनः प्राग्वत्परिक्रम्य तथैव
 तृतीयछिद्रं कृत्वा पुनः प्राग्वत्परिक्रम्य भ्रेतशिरोदेशे कुंभं
 स्फोटयेत् । ततः सर्व्वे तमश्मानं गृहीत्वा सव्यावृत्ता भूत्वा
 पृष्ठतोऽनवेक्षमाणाः कनिष्ठपुरःसराः कर्तारं पुरस्कृत्य नगादि
 जलाशयं गच्छेयुः । ततः कर्ता परिहितं वस्त्रं प्रक्षाल्य तदेव
 परिधाय उत्तरदानाभिज्ञं काचित्पुरुषं शालकंवा * उदकं
 कारिष्यामहे ” इत्युदकं याचते, सच (शतवर्षन्यूने भ्रेते)
 “ माचैवं कुरुध्वं ” इति प्रतिवेदेत् । (शतवर्षोर्ध्वभ्रेतेः
 “ कुरुध्वं ” इति प्रतिवचनं) ततः सर्व्वे सपिंडाः सगोत्रिण
 स्त्रियश्चापि मुक्तकेशा एकवाससः दाक्षिणाभिमुखा महाजले
 शरीरमलं परिहितं वस्त्रं च प्रक्षाल्य तत्परिधाय सर्व्वे युग-
 पन्निमज्ज्य वामहस्तानामिकया “ अपनः शोशुचदधम् ”
 इति जलावलोढनं कृत्वा सचैलं स्नात्वा शुचौ तीरे दाक्षिणा-
 ग्रेषु दर्भेषु निहिते अश्मनि (येनाश्मना कुंभछिद्राणि कृतानि
 तस्मिन्) अपसव्येन “ अमुकगोत्र अमुकभ्रेत एतत्ते तिलो
 दकमुपतिष्ठतां ” इति सतिलं एकैकं जलांजलिं दाक्षिण-

हस्तेन पितृतीर्थेन सव्योत्तरपाणिना युगपदयुग्मा दद्युः :
 ब्रह्मचारी तु न दद्यात् । पितृमातृगुर्वाचार्यमातामहमाता-
 महाम्यः सोऽपि दद्यात् । शववाहकैर्जलांजलिर्देयः । अन्ये
 सुत्तदो दद्युर्नवा । दानेऽपे नाश्मानियमः । पातितव्रात्यादयो
 न दद्युः । ततः सर्वे सापिण्डादयः शवस्पर्शितश्च आन्यानि
 वासांसि परिधाय स्नानवस्त्राण्यधोदशानि सकृदेवं निष्पीडय
 शोषणार्थमुदग्दशानि वितत्य तृणवति शुचौ देशे उपनिशेयुः
 उपविष्टानां तेषां वृद्धाः सुत्तदः पुराणेतिहासकथाकथ-
 नादभिः संसारानित्यतां ख्यापयन्तः पुत्रादिनां संबन्धनां
 शोकमपनयेयुः । तिलांजलिदानानन्तरं अश्रुपातं नकुर्यात् ।
 दिनदाहे आतारकोदयात् , रात्रिदाहे आसूर्योदयात्तत्रैव
 वसिन् । ततः सर्वे पश्चादनवलोकयन्तः अधोमुखा कनिष्ठा
 नग्रतः कृत्वा पंक्तीभूताग्रामं प्राविश्य गृहद्वारित्रीणि निचपत्राणि
 दंतैर्विदश्य ' शमीपापं व्यपोहतु ' इति शमी, ' अश्मेव
 स्थिरोभूयासं ' इति दृषदं, ' अग्निर्नः शर्मयच्छतु ' इत्यग्निं,
 तूष्णीं उदकं, गोमयं, सर्षपान्, तैलं, दूर्वाः, प्रवालान् ,
 वृषभं च यथाक्रममालम्य पादेन पाषाणमाक्रम्य गृहंप्रवि-
 शेयुः । प्रेतदीपिकायां- दाहोत्तरं उदकदानात्प्राक् दाहजनि-
 ततापोपशमनार्थं दहनश्राद्धं, नम्रप्रच्छादनश्राद्धं, मनुष्य-
 लोकात्प्रेतलोकं गच्छतः प्रेतस्य पथिक्षुधोपशमनार्थं पाथेय

श्राद्धे इति श्राद्धत्रयमुपादिष्टम् । तेषां श्राद्धानां ग्रहसूत्र
 भाष्यकृद्धरिहृगदाधरदीक्षितादिभिः प्रार्चानप्रयोगनिबधृ-
 मिश्च नोक्तत्वान्नात्र संग्रहः कृतः । आस्मिन् दिने क्रीत सुभ्योद्यो
 लब्धवाऽश्नीयुः । गोत्रजादीनां तद्दिने तद्ग्रह एव भोजनं ।
 अक्षारलवणपयोमिष्टाप्पपायसादि यावदाशौचं दिवैवा-
 श्नीयुः । हविष्यान्नं भुञ्जीरन् । लेखनहर्षोच्चासनोत्कृष्ट
 वस्त्रादिधारणतैलाभ्यंगस्त्रांसगलट्वाशयनान्यस्पर्शनादीनि-
 वर्जयेयुः । रात्रौ लगुडहस्ताः प्रथमेव स्तृणास्त्रतभूमौ
 शयिरन् । पुत्रादिनां यावदाशौचमेते नियमः अन्येषां
 त्रिरात्र । बालवृद्धातुरणां नैते नियमाः । कर्ता- भोजनकाले
 सघृतमन्त्रादाय- ' अमुकगोत्राय इदमन्नमुपतिष्ठतां ' इति
 गृहोपरि भोजनस्थलसमीपे भूमौवा दद्यात् । अस्यां रात्रौ
 एकास्मिन्मृन्मये पात्रे उदकं द्वितीये क्षीरं कृत्वा यष्टयादिक-
 मवलंब्याकाशे धारयेत् । तत्र ' अमुकगोत्र अमुकप्रेत अत्र
 स्नाहि ' इत्युदकं, ' अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदपिब ' इति
 क्षीरमवलंबयेत् । एतत्क्षीरोदकावलंबनं एकाहं दिनत्रयं
 दशाहं वा रात्रौ कर्तव्यमिति केचित् । दशरात्रपर्यंतं प्रेतहिताय
 शिबालये चैत्यवृक्षमूले क्रियाकर्तुः समीपे (मरणस्थले)
 च दीपान्निदध्युः ॥ मरणस्थले दीपनिधानमिदानीतनः
 शिष्टाचारः । मृन्मये पात्रे तिलतैलेन दीपं प्रज्वाल्य ' अमुक

गोत्र अमुकप्रेत तव यममार्गसंतरणे घोरांधकारनिवृत्यर्थं
अद्याररभ्य दशरात्रपर्यंतं मयानवच्छिन्नं प्रज्वलिष्यमाण
एष दीपस्तवोपतिष्ठतां ' इति धान्योपरि दक्षिणाग्निमुखं
दीपं स्थापयेत् ।

॥ धनिष्ठादिपंचकमरणविधिः ॥

धनिष्ठार्द्धमारभ्य रेवत्यंतानि पंचनक्षत्राणि पंचक-
संज्ञकानि । तेषु नक्षत्रेषु कस्याचिन्मरणसंभवे कुलस्य
महदग्निं संभवाति । तच्छांत्यर्थं ब्रह्मपुराणोक्तविधिना पुत्त-
लेनसाक शवं दग्ध्वा सूतकांते शान्तिं कुर्यात् । नक्षत्रांतरे
मृतस्य पंचके दाहप्राप्तौ पुत्तलविधिरेव नशांतिकं । पंचक
मृतस्य नक्षत्रांतरेऽश्विन्यादौ दाहप्राप्तौ सूतकांते शान्तिरेव
नपुत्तलविधिः । अथ प्रयोगः— देशकालौस्मृत्वा अमुक
गोत्रस्य अ०प्रेतस्य धनिष्ठापंचकमरणसूचितं वंशारिष्ट
विनाशार्थं पंचकमरणविधिं करिष्ये । इति संकल्प्य दर्भ
मयी यवपिष्ठानुलिप्ता ऊर्णासूत्र वेष्टिताः पंचप्रातिमाः कृत्वा
गंधपुष्पैः संपूज्य प्रेतस्य शिरसि प्रथमां । दक्षिण कुक्षौ
द्वितीयां । वामकुक्षौ तृतीयां । नामौ चतुर्थीं । पादयोः
पंचमीं । इति न्यस्य तासुकमेणाज्यं जुहुयात् । तत्रमंत्राः—
प्रेतवाहाय स्वाहा इदं प्रेतवाहाय नमम । १ प्रेतसखाय०
इदं प्रेतसखाय० २ प्रेतपाय० इदंप्रेत० ३ प्रेतभूमिपाय०

इदं प्रेतभूमिमाय० ४ प्रेतहर्त्रेखाहा इदं प्रेतहर्त्रे० इति
ततोविधिना शवंदहेत् ॥ ततः सूतकांते शांतिः ॥

२२ ॥ त्रिपादनक्षत्रमरणविधिः ॥

पुनर्वसूत्तराषाढाकृत्तिकोत्तराफालुनपिर्वाभाद्रपदा
विशाखेति नक्षत्राणि त्रिपादसंज्ञकानि । मृगचित्राधनिष्ठेति
नक्षत्रत्रयं द्विपादसंज्ञकं । एषुनक्षत्रेषु मरणेऽपिवंशारिष्टं ।
अत्रापिपुत्तलविधिः शांतिश्चावश्यक्यौ । तत्रप्रयोगः देशकालौ
संकीर्त्य-- अपसव्यं- अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य त्रिपादनक्षत्र
मरणजानितदोषोपशान्त्यर्थं त्रिपादक्षमरणविधिं करिष्ये ।
इति संकल्प्य पंचकविधिवत् पुत्तलिकात्रयं निर्माय संपूज्य
दाहसमये प्रथमां शिरसि । द्वितीयां हृदये । तृतीयां नाभौ ।
न्यास्य तदुपरि क्रमेण घृताहुतिर्जुहुयात् । प्रेतवाहाय०
प्रेतवाहायेद० ॥ १ ॥ प्रेतसखाय० इदं प्रेतसखाय० ॥ २ ॥
प्रेतपाय० इदं प्रेतपाय० । इति ततोविधिना शवंदहेत् ।
सूतकांते शांतिः ॥

२३ ॥ त्रिपुष्करद्विपुष्करमरणविधिः ॥

भद्रातिथि (द्वितीया सप्तमी त्रयोदशी) रविमंगल
मंदवारत्रिपादनक्षत्रयोगे त्रिपुष्करयोगः । एतेषु द्वयोर्योगे
द्विपुष्करयोगः । एतयोर्मरणेऽपि वंशारिष्टं । तच्छमनाय
त्रिपुष्करादिविधिः । तत्रप्रयोगः । देशादि संकीर्त्य अपसव्यं

अ०गोत्रस्य, अ०प्रेतस्य त्रिपुष्करयोगे मरणजनितवंशारिष्ट
विनाशार्थं कृच्छ्रत्रयप्रायाश्चित्तं यथाशक्ति द्रव्यदानद्वाराह-
माचारिष्ये । पुनर्देशादि संकीर्त्य अपसव्यं अ०गोत्रस्य
अ०प्रेतस्य त्रिपुष्करयोगे मरणजनित० निरासार्थं त्रिपुष्कर
विधिं करिष्ये । इति संकल्प्य शिष्टं त्रिपादवत्कार्यं । द्विपु-
ष्करयोगे-द्विपुष्करयोगमरण० इति संकल्पः- अत्र प्रति
माद्वयं कृत्वा प्रेताशिरस्येकां नेत्रयोपरां निधाय क्रमेण प्रेत
बाह्वप्रेतसखइतिनामभ्यां वृताहुतिहोमः । शिष्टं
त्रिपादवत् ॥

॥ पालाशप्रतिकृतिदाहविधिः ॥

तत्रादौ पित्रादीनां विदेशमरणे पुत्रादिः पराकाद्वयं
अष्टौ कृच्छ्रांश्च प्रायाश्चित्तं कृत्वा तदास्थानि प्राग्वद्देहत ।
अस्थनां श्वचांडालादिस्पर्शे पंचगव्यंगोदकाभ्यां प्रक्षाल्य
दाहः । तेषामप्यलाभे पालाशवृत्तैः प्रतिकृतिं कृत्वा तस्या
दाहः । यथा- पुत्रादिः कर्ता आचम्य प्राणायानमर्थं देश-
कालौ संकीर्त्य प्राचीनावीती अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य
पित्रादेर्विदेशमरणेन मंत्राग्निदाहराहतस्य प्रेतस्य प्रेतत्व
विमुक्त्या उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं अस्थ्यश्मोत्तरीयाभावेन तत्स-
म्पत्तिद्वारैर्ध्वदेहिककर्मधिकारार्थं पालाशविधिं करिष्ये ।
इति यवपिष्टेन शरीरं निर्माय भूमौ प्राक्शिरः कृष्णाजिनं मा

स्तीर्य तत्र यवपिष्टनिर्मितं शरीरं उदक्शरो निधाय तस्मिन्
 पलाशवृन्तानि विन्यसेत् । शिरसि चत्वारिंशत् ४० ।
 अर्वायां दश १० । बाह्वोः प्रत्येकं पंचाशत् इति शतम्
 १०० । करांगुलीषु सर्वासु दश १० । उदरे त्रिंशत् ३० ।
 जठरे विंशतिः २० । शिश्ने चत्वारि ४ । अंडयोः प्रत्येकं
 त्रय इति षट् ६ । ऊर्वोः प्रत्येकं पंचाशदिति शतं १०० ।
 जंघातः पादतलांतं यावत् पादयोः प्रत्येकं पंचदशेति त्रिंशत्
 ३० । सर्वासु पादांगुलीषु दश १० । इति षष्ठ्याधिकशत
 त्रयमितपलाशवृन्तानि विन्यस्य ऊर्णामूत्रेण शरीरं बध्वा
 जललोडित यवपिष्टेनानुलिपेत् । ततः शक्तौ सत्यां वक्ष्य
 माणान्यपि न्यसेत् । मूर्धस्थाने नारिकेलफलं अलाबुफलं
 वा, ललाटे कदलीपत्रं, दंते दाडिमबिजानि, कर्णयोः
 पलाशपत्रे, नेत्रयोः कपर्दकौ, नासिकायां तिलपुष्पं, नाभौ
 कमलं स्तनयोर्ज्वीरफलद्वयं, वाते मनःशिलां, पित्ते हरि-
 तालं, कफे समुद्रफेनं, रुधिरं मधु, पुरीषे गोमयं, मूत्रे
 गोमयं, रेतसि पारदं वृषणयोर्वृन्ताकद्वयं, शिश्नेगृज्जनं,
 केशेषु वटप्ररोहान्, लोमसु ऊर्णाः, इति विन्यस्य मांस-
 स्थाने माषपिष्टेन लेपयेत् ततः पंचगव्यैः पंचामृतैश्च संप्रोक्ष्य-
 पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनश्चोत्रं म आगात् ।
 पुनः प्राणः पुनरात्मा म आगाद्वैश्वानरो अदब्धस्तनू

अ॒ग्निर्मा॑ पा॒तु दु॒रिता॑द॒वद्यात् ॥ १ ॥ इति प्राणप्रवेशं
 भा॒वयि॑त्वा--शि॒रा मे॒ श्रीर्य॑शो॒ मुखं॒ त्विषि॑ : केशाश्च
 श्मश्रू॑णि ॥ राजा॑ मे प्रा॒णो अ॒मृत॑ः स॒म्राट् चक्षुर्वि॒राट्
 श्रोत्रं॑ ॥ १ ॥ जिह्वा॑ मे भ॒द्रं वा॒ङ्महो॒ मनो॑ म॒न्युः
 स्व॒राह्भामः॑ ॥ मो॒दाः प्र॒मोदा॑ अ॒ंगुली॒ रंगो॑नि भि॒त्रे मे
 सहः॑ ॥ २ ॥ बा॒हू मे ब॒लमि॑न्द्रि॒य ह॒स्तौ मे॒ कर्म॑ वी॒र्यं ॥
 आ॒त्मा क्ष॒त्रमु॑रो म॒म ॥ ३ ॥ पृ॒ष्ठीमे॑ रा॒ष्ट्रमु॑द॒स्म द्यौः॑ ग्री॒वाश्च
 श्रो॒णी ॥ ऊ॒रू अ॒रत्नी॑ जा॒नुनी॒ विशो॑ मे॒ऽङ्गानि॑ स॒र्वतः॑ ॥ ४ ॥
 नाभि॑मे॒ चित्तं॑ वि॒ज्ञानं॑ पा॒युर्मे॑ऽप॒चिति॑र्भ॒सत् ॥ आ॒न॒न्दन॒न्दा
 आ॒ङ्गौ मे॒ भगः॑ सौ॒भाग्यं॑ प॒सः ॥ ५ ॥ जंघा॑भ्यां प॒द्भ्यां
 धर्मो॑ऽसि वि॒शि राजा॑प्रातिष्ठितः ॥ प्र॒ति क्ष॒त्रे प्र॒तिति॑ष्ठामि
 रा॒ष्ट्रे प्र॒त्यश्वेषु॑ प्र॒तिति॑ष्ठामि गो॒षु ॥ ६ ॥ प्र॒त्यंगेषु॑ प्र॒ति-
 ति॑ष्ठाम्या॒त्म न्प्र॒तिप्रा॑णेषु प्र॒तिति॑ष्ठामि पु॒ष्टे ॥ प्र॒तिघा॑वा
 पृथि॒व्योः प्र॒तिति॑ष्ठामि य॒ज्ञे ॥ ७ ॥ इति सर्वांगेषु प्राणान्नि
 योज्य स्नापयित्वा चंदनेनानुलिप्य वस्त्रे पारिधाव्य यज्ञोप
 वीते धारयित्वा शुभ्रगंधमाल्यादिभिरलंकृत्य 'अयं सः
 देवदत्तः' इत्यभिमृश्य पूर्ववाद्दिघिनादहेत् । पलाशवृंता

भावे कुशमयीं प्रतिकृतिं कुर्यात् । पर्णशर (पालाशप्रतिकृति) दाहे सर्पिडानां त्रयहमाशौचे । पूर्वमगृहीताशौचयोः भार्या पुत्रयोर्दशाहमेव । गृहीताशौचयोस्तु तयोरापित्रिरात्रं । पत्निसंस्कारे पत्युश्चैवमेव । सपत्न्योः परस्परं चेवेमेवाशौचं । सापत्नमातुर्दशाहानन्तरं ब्रह्म कार्यं सपत्नीपुत्रेण ॥

॥ प्रथमादिनिविधिः ॥

कर्ता आर्द्रवस्त्रस्तास्मिन् दिने तत्काल एव दिनान्तरे वा पूर्वाण्ह एव ग्रामाद्वहिः प्रागुदीच्यां सरित्संगमादि जलाशयसन्निधौ गत्वा शुद्धां भुवं संशोध्य तत्र दशाहान्तं कर्मकुर्यात् । स्नात्वा आर्द्रं अहेत वाससी परिधाय आचम्य देशकालौ स्मृत्वा सोत्तरीयः प्राचीनावीती दाक्षिणाभिमुखः अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य पित्रादेः (स्त्रियः— अमुकगोत्रायाः अमुक- (देवीदायाः प्रेतायाः) प्रेतत्वं निवृत्योत्तमलोकप्राप्त्यर्थं प्रथमदिनावीर्विं कार्ष्णि्ये । इति संकल्प्य ताम्रादेमयं नवंभाण्डं संशोध्य तत्र पिंडार्थं सकृत्प्रक्षालितान् प्रसृतिपरिमितान् तंडुलान् सोदकानिधाय तत्पात्रं लौकिकाग्रावधिभित्त्य स्वयं चरुं श्रपयित्वा मृत्तिका-स्नानादि कुर्यात् । देशकालौ संकीर्त्य प्राचीनावीती अमुक गोत्रस्य अमुकप्रेतस्य पित्रादेः प्रेतत्वनिवृत्या उत्तमलोक प्राप्त्यर्थं प्रथमेऽहनि दाहजनिततापोपशमनार्थं मृत्तिका-

स्नानादि कारिष्ये— इति संकल्प्य— उदुत्यं जातवेदसं
 देवं वहंतिकेतवः ॥ हृशे विश्वायसूर्य ॥ इति शुद्धमृद-
 मादाय- आकृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ॥
 हिरण्ययेन सवितारथेना देवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥
 इति सूर्याय दर्शयित्वा- इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निर्दधे-
 पदं ॥ समूलहमस्यपासुरे ॥ इति सर्वांगे लिपेत् ।
 स्नात्वा आचमेत् । पुनरेव द्विवारं कार्यं । तत आचम्य
 अद्येत्यादि प्राचिनावीती पित्रादेः अंगोत्रस्य अंग्रेतस्य
 दाहजनिततापोपशमनार्थं तिलतोयांजलिदानं कारिष्ये इति
 संकल्प्य कुशोपर्यश्मानं निधाय तदुपरि 'अंगोत्र अंग्रेत
 दाहजनिततापोपशमनार्थं एष तिलतोयांजलिस्तवापतिष्ठतां'
 इति दाक्षिणाभिमुखः तिलतोयांजलिं दद्यात् । त्यंजलि
 स्नानं कार्यं । (तिलांजलि संख्या- प्रत्यहं एकैक इति दश
 त्रयस्त्रय इति त्रिंशत् , एकैक वृद्धिः इति पंचपंचाशत् ,
 दशदर्शति शतं, द्वयोत्तरं वृद्धिर्वेति दशोत्तरं शतं । एषां
 पक्षाणामन्यतमपक्षाश्रेयण तिलांजलिदानं कार्यम्) । ततः
 स्नात्वा आचम्य देशकालौ संकीर्त्य प्राचिनावीती अंगोत्रस्य
 अंग्रेतस्य आद्येऽहनि शिरोवयवानिष्पत्यर्थं अवयवपूरक
 पिंडदानं कारिष्ये इति संकल्प्य- तिल सर्पिर्मधुशर्करापयो-
 मिश्रितं चरुपिंडं कृत्वा- अंगोत्र अंग्रेत इदं कुशासनं

तवोपतिष्ठतां इति दक्षिणाग्रकुशानास्तीर्य तदुपरि- अ०गोत्र
 अ०प्रेत इदमवनेजनं तवोपतिष्ठतां इति जलंपितृतीर्थेन दत्त्वा
 ततः पिंडंगृहीत्वा अमुकगोत्र अ०प्रेत प्रथमेऽहनि शिरोवय-
 वानिष्पत्यर्थं एषपिंडस्तवोपतिष्ठतां , इति कुशोपरि दत्त्वा
 अ०गोत्र अ०प्रेत इदं प्रत्यवनेजनं तवोपतिष्ठतां , इति
 प्रत्यवनेजनं, अ०गोत्र अ०प्रेत इदं तिलोदकं तवोपतिष्ठतां
 इति तिलोदकं- अ०गोत्र अ०प्रेत एष गंधस्तवोपतिष्ठतां
 इति गंधं- अ०गोत्र अ०प्रेत एते तिलास्तवोपतिष्ठतां , इति
 तिलान् - अ०गोत्र अ०प्रेत इदं भृंगराजपत्रं तवोपतिष्ठतां ,
 इति भृंगराजपत्रं- अ०गोत्र अ०प्रेत एष धूपस्तवोपतिष्ठतां ,
 इति धूपं- अ०गोत्र अ०प्रेत एष दीपस्तवोपतिष्ठतां ,
 इति दीपं- अ०गोत्र अ०प्रेत इदं सूत्रं तवोपतिष्ठतां ,
 इत्यूर्णासूत्रं , अ०गोत्र अ०प्रेत इदं नैवेद्यं तवोपतिष्ठतां ,
 इति आमान्ने मध्वक्तं- अ०गोत्र अ०प्रेत इदं तांबूलं तवोप-
 तिष्ठतां , इति तांबूलं- अ०गोत्र अ०प्रेत इदं दक्षिणा-
 तवोपतिष्ठतां , इति दक्षिणां दत्त्वा तिलकुशजलान्यादाय-
 अ०गोत्र अ०प्रेत इमे गंधादिसर्वोपचारास्तवोपतिष्ठतां ।
 ततस्तिलस्नोयपात्रं हस्तेगृहीत्वा अ०गोत्र अ०प्रेत चिता-
 दाहजनिततापोपशमनाय एतत्तिलतोयपात्रं तवोपतिष्ठतां ,
 इति पिंडसमीपे निधाय कृताञ्जलिः- अनादिनिधनोदेवः

शेखचक्रगदाधरः “अक्षय्यः पुंडरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदोस्तु ते ॥
इति पठित्वा अंगोत्रस्य अंप्रेतस्य अनेन पिंडदानेन
प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु , क्षुत्तृषानिवृत्तिरस्तु , शिरोनिष्पात्तिरस्तु ।
इत्युक्त्वा पिंडादिकं सर्वजले प्रवात्य स्नात्वाऽऽचामेत् ॥

॥ अथ नवश्राद्धम् ॥

आचमनं तूष्णीं प्राणायामः पवित्रधारणं देशकालो-
त्कीर्तनं अपसव्यं अंगोत्रस्य अंप्रेतस्य (स्त्रियाः गोत्राद्याः
प्रेतायाः) प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं प्रथमेऽहनि नवश्राद्धं करिष्ये ।
इति संकल्प्य कुशोऽसि त्वं पवित्रोऽसि ब्रह्मणानिर्मितःपुरा ।
त्वयि स्नाते स सुस्नातो यस्यैतद्ग्रंथिबंधनं । इति कुशव-
टुग्रंथिबंधनं । इमंलोकं परित्यज्यगतोऽसि परमां गतिं । मनसा-
वायुभूतेन कुशत्वां योजयाम्यहं ॥ इति कुशवटुस्थापनं ।
ततः कुशवटोरुपरि- अमुकगोत्र अमुकप्रेत अयंतेक्षण उप-
तिष्ठतां । एवमग्रे सर्वत्र । अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदं ते पा-
द्यमुपतिष्ठतां अंगोत्र अंप्रेत इदं ते आसनमुपतिष्ठतां ।
अंगोत्र अंप्रेत अयंते अर्धउपतिष्ठतां । अंगोत्र अंप्रेत
इदं ते अन्नं (आमंवा) उपतिष्ठतां । अंगोत्र अंप्रेत
स्वदिते इति तृप्तिप्रश्नः । सुस्वदितं इति प्रतिवचनं ।
अंगोत्र अंप्रेत पिंडस्याधो दर्भासनं तवोपतिष्ठतां ।
अंगोत्र अंप्रेत प्रथमेऽहनि विषमश्राद्धे अयंपिंडस्तवो-

पतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत इदंते सूत्रमुपतिष्ठतां । तिल-
जलकुशानादाय- अमु०गोत्र अ०प्रेत इदंते दत्तनवश्राद्धमुप-
तिष्ठतां । इति कुशबटोरुपरि अक्षय्योदकदानं । अमु०गोत्र
अ०प्रेत इयंते दाक्षिणोपतिष्ठतां । इति कुशबटोर्दाक्षिणादानं ।
अभिरम्यतां इति कुशबटोर्विसिर्जनं । अभिरताः स्म इति
प्रातिवचनं । अनादिनिधनोदेवः शंखचक्र गदाधरः ।
अक्षय्यः पुंडरीकाक्षप्रेतमोक्षमदोऽस्तुते ॥ अतसीपुष्यसंका-
शंपीतनिर्मलवाससं । ये नमस्यंतिगेविंदनतेषां विद्यतेभयं ।
अनेनपिंडदानेन अ०गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्त्वनिवृत्तिरस्तु
इति पठित्वा पिंडं जलेप्रवाद्य पिंडस्थानादुत्तरतः गतं
निधाय तत्र तिलकल्कोष्णादृकानि प्रक्षिप्य अमुकगोत्र अमु-
कप्रेत एतैः तिलकल्कोष्णोदकैः अध्वश्रमपरिहारार्थं स्नाही-
त्युक्तं स्नात्वाचम्य गृहं व्रजेत् । इदं नवश्राद्धं प्रथमे
तृतीये पंचमे सप्तमे नवमे एकशे चाहनि कार्यम् ।
अवयवपूरकपिंडदाननवश्राद्धयोः पौर्वापर्यं विकल्पः ।

॥ अथास्थिसंचयनश्राद्धम् ॥

तच्च अशौचमध्ये प्रथमे द्वितीये चतुर्थे सप्तमे नवमे
वादिनेकार्यं । तत्र द्विपादत्रिपादनक्षत्राणि कर्तुर्जन्मनक्षत्रं
वर्ज्यम् । संभवे भौममंदवारा नंदातिथयश्च वर्ज्याः ।
अस्थनांश्चसुकरशूद्रादि स्पर्शं पंचगव्येन शालिग्रामतुलस्युद-

केत प्रोक्षणं । घटदुग्धातिलकुशहारिद्रवस्त्रपलाशपर्ण-
 वृत्तखनित्रयक्षकर्दमशैवालजलपात्रघृतपिंडबलिदानसामग्रीस-
 हितः दाहदेशं गत्वा स्नात्वा आचम्य प्राणनायम्य देश-
 कालौ संकीर्त्य प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः- अमुकगोत्रस्य
 अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तया उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं अस्थिसं-
 चयने प्रेतनाम्ना पिंडदानं करिष्ये इतिसंकल्प्य दक्षिणाग्र-
 कुशानास्तीर्य अमुकगोत्र अमुकप्रेत इदमवनेजनं तवोपति-
 ष्ठतां । अमुकगो अ० अस्थिसंचयने एषापिंडो मयादत्तः
 प्रेतनाम्नस्तवोपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत इदं प्रत्यव-
 नेजनं तवोपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत इदं तिलोदकं
 तवोपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत इमे गंधादिसर्वोपचारा
 उपतिष्ठतां । अनादिनिधनोदेवः० ॥ इति प्रार्थ्य पिंडं
 विसृज्य अनेन अस्थिसंचयने प्रेतनाम्नापिंडदानेन प्रेतस्य
 प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । उत्तमलोकप्राप्तिरस्तु । अग्रेतनकर्मा-
 धिकारसम्पदस्तु ।

६० ॥ अथश्मशानवासिदेवताबालिदानं ॥

देशादिसंकीर्त्य अपसव्यं अमुकगोत्रस्व अमुकप्रेतस्य
 प्रेतत्वविमुक्तिद्वारोत्तमलोकावाप्त्यर्थं श्मशानवासिदेवताभ्यो
 बालिदानं करिष्ये । ततः कर्त्रासह सर्वे गोत्रजाः प्राचीनावी-
 तिनः श्मशानाग्रेसमंतात् भूमावेव श्मशानवासिदेवता-

पूजनं । तत्रमंत्रः । नमः क्रव्यादमुख्यदेवताभ्यः आसनान्यु-
 पतिष्ठतां । एवं सर्वत्र । पाद्यान्युपतिष्ठतां ॥ अर्घाउपतिष्ठतां ।
 गंधाउप० । पुष्पाण्यु० । धूपाउ० । दीपाउ० । नैवे-
 द्यान्यु० । तांबूलान्यु० । दक्षिणाउ० । ततो नानाविध
 पक्वभक्ष्यभोज्यपायसवन्यफलमूलपूरितानि मृन्मय-
 पात्राणि । सोदकुमानि तत्रतत्रनिधाय ॥ येऽस्मिन् श्मशाने
 देवाः स्युर्भगवतः सनातनाः । तेऽस्मत्सकाशाद्गृह्णंतु बलि-
 मष्टांगमक्षयं ॥ प्रेतस्थास्य शुभांलोकान् प्रयच्छत्वपि शाश्व-
 तान् । अस्माकमायुरारोग्यं सुखंचददतांचिरं । श्मशान-
 वामिनोदेवाः शरणं परमागतिः । सर्वेभ्यस्त्वन्नमुदकमक्षय्य
 मुपतिष्ठतां । इति बलीनामुपरि जलं प्राक्षिप्य क्षीरेण बलि-
 मभ्युक्षेत् । ततः पिंडार्थचरुं श्रपयित्वा यवपिष्टेन चतस्रः
 पोलिकाः , अष्टौ पादुकाः , चत्वारि छत्राणिच सम्पाद्य
 गोमयेन श्मशानभुवमुपलिप्य त्रिकोणवेदिकां कृत्वा हरिद्रा-
 दिना अलंकृत्य तत्र दक्षिणवायव्यपश्चिमदिक्षु एकैकमिति
 उदकपूरणान् चतुरः कुंभान् स्थापयित्वा तेषामुपरि प्रत्येक
 मेकैकां पोलिकां तदुपरि एकैकं पिंडं , द्वे द्वे पादुके , एकैकं
 छत्रं , एकैकं पीतवर्णं ध्वजं पताकांच संस्थाप्य देशकालौ
 स्मृत्वा प्राचीनावीती अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वनिर्त्यो
 त्तमलोकावात्प्यर्थं श्मशानवासिदेवताभ्यः पिंडदानं करिष्ये

इति संकल्प्य दक्षिणकुंभे हस्तं निधाय “ श्मशानवासि देवेभ्य एष छत्रध्वजपताकापोलिकापादुकासहितः अष्टांग-
पिंडो मयादत्तः उपतिष्ठतां । वायव्यकुंभे हस्तंदत्वा- प्रेत
साखिभ्यः एष छत्रध्वज० पिंडोमयादत्त उपतिष्ठतां । पार्श्विम
कुंभे हस्तंदत्वा “ प्रेताय एषछत्रध्वज० पिंडो मयादत्त
उपतिष्ठतां । ईशानकुंभे हस्तंदत्वा यमाय एषछत्रध्वज०
पिंडो मयादत्त उपतिष्ठतां । इति पिंडान् दत्वा पिंडोपरि
तिलोदकमुपातिष्ठतां । इमे गंधादिसर्वोपचारा उपतिष्ठतां ।
अनादिनिधनोदेवः० अनेन श्मशानवासि देवताभ्यः पिंडदा
नेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । अग्रेतनकर्माधिकारसंपदस्तु ।

॥ अथास्थिसंचयनं ॥

चितासमीपे गत्वा- देशकालौ संकीर्त्य अपसव्यं
अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तिद्वारोत्तमलोक
प्राप्त्यर्थं अस्थिसंचयनं कारिष्ये । इति संकल्प्य । क्षीरेणा-
ज्येनच चितां संप्रोक्ष्य पलाशवृत्तेन शमाशाखया यज्ञीय-
वृक्षाशाखयावा अस्थीनि अप्रादक्षिण्येन परिवर्त्य (भस्मा-
च्छनानिप्रकटानि विधाय) अंगुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामादाय
नवेकुंभे प्रास्यति । तत्र शिरसो वक्षसः पाणिभ्यां पार्श्वभ्यां
पादाभ्यांचाप्रदक्षिणं ग्रहणे क्रमः । शाखायाः श्मशाने
प्रक्षेपः । शमीपर्णानि शैवालं कर्दमंच अस्थिसंचये प्रक्षिप्य

धृतेनाभ्याज्यास्थानं चंदनागत्कर्पूरकेशरकस्तूरिकाप्रभृति
 सुगंधिद्रव्यैर्मिश्रणं कृत्वा कुंभं क्षौमवस्त्रेणावेष्टय वृक्षसमीपे
 देवालये आरामेवा अभ्रांशिन्यां भूमौ दाक्षिणपूर्वायतां कर्षू
 खात्वा तत्र कुशानास्तीर्य तदुपरि हरिद्रारांजितं वस्त्रखण्डं-
 चास्तीर्य तस्मिन्वस्त्रे- ' वाङ्मनिपामि ' इति ' आत्वा
 मनसानार्तेनवाचा ब्राह्मणा त्रय्या विद्याया पृथिव्यामाक्षि-
 कायामपाप्सेन निवपाम्यसौ ' (असौस्थाने प्रेतनामोद्देशः)
 इति मंत्रेणवा अस्थिकुंभनिधाय । तदुपरि पाषाणं निधाय
 ततोयथाकुंभोनदृश्यते तथा तदुपरि मृदंनिक्षिप्य समीकरणं ।
 ततः शेषास्थिभस्मनां जले प्रक्षेपः । पूजासंबन्धि अनस्य जले
 प्रक्षेपः । तद्वासिभ्यो वा दानं । श्मशानभूमि गोमयोदकेन
 संप्रोक्ष्य तत्रैकपिंडस्थापनं । तत्रमंत्रः । येऽस्मिन् श्मशाने०
 मक्षय्यमुपतिष्ठतु । तदुपरि गंधपुष्प धूपदीपोद कुंभस्थापनं ।
 श्मशानभूमेर्दाक्षिणतः बाहुमात्रिं श्मशिक्षांनिखनेत् । ततोऽ
 प्रदाक्षिणं चिताभूमिं कृत्वा पश्चादनवेक्षमाणाः स्नानार्थं
 जलाशयंगत्वा स्नायात् । यद्वातस्मिन्नेव समये तमास्थिकुंभं
 गृहीत्वा गंगादीतीर्थसमीपे गत्वाऽस्थीनिनिष्कास्य जले
 क्षिपेत् । अस्मिन्पक्षे गर्तकरणाभावः । कुशास्तरणं हरिद्रा
 लापितवस्त्रास्तरणं च कुंभएव । मंत्रपाठः कुंभमध्येऽस्थि-
 प्रक्षेप एव । इत्यस्थिसंचयनं ॥

॥ ६५ तीर्थेऽस्थिक्षेपविधिः ॥

यत्रास्थीनि निखातानि तं देशं सचैलस्नानपूर्वके
 पृथग्गोमूत्रादिभिः प्रोक्षेत् । तत्र गायत्र्या गोमूत्रेण । गंध-
 द्वारामिति गोमयेन । आप्यायस्वेतिक्षीरेण । दधिकाव्ण इति
 दध्ना । घृतंमिमिक्ष इति घृतेन । देवस्यत्वेति कुशोदकेन
 उपसर्पेति चतुसृणां शंखः पितरस्त्रिष्टुप् भूप्रार्थनखननो-
 द्दरणास्थिग्रहणेषुविनियोगः । उपसर्पमातर० इति
 भूमिप्रार्थ्य । उच्छ्रञ्चस्व० इति खात्वा उच्छ्रञ्चमान० इति
 मृदमृदृत्य उत्तेस्तभ्नामि० इत्यस्थीन्यादाय जलाशयमेत्य
 तानि प्रक्षाल्यास्थीनि स्पृष्ट्वा विधिनास्नायात् । केचित्तु
 अस्थीनि पुनः पुनस्पृष्ट्वैवाष्टोत्तर शतवारं स्नायादित्याहुः ।
 ततः स्पृष्ट्वैव प्रागुक्तैः पंचगव्यमंत्रैः पृथक् पृथक् स्नापयेत् ।
 तत एतोन्विद्रंस्तवाम० इति तृचेन शुद्धोदकेन प्रक्षाल्य
 सास्थिर्दशविधानि स्नानानि कुर्यात् तत्र मानस्तोके० इति
 भस्मना । गंधद्वारा० इति गोमयेन । स्योनापृथिवि० इति
 मृत्तिकया । पंचगव्यमंत्रैः पंचगव्यैः देवस्यत्वा० इति
 कुशोदकेन । आपोहिष्ठा० इति तृचेन शुद्धोदकेन । इति ।
 ततोवक्ष्यमाणमंत्रैरस्थनां कुशैर्मार्जनं कुर्यात् । तेचमन्त्राः—
 अतोदेवा० इतिऋक् । एतोन्विद्रमिति तृचं । शुचिवोहव्या०
 इति तृचं । अथ सूक्तानि । नतंमहोन० । इतिवा इति ।

स्वादिष्ट्या० ममाग्नेवर्चो० । कद्रुद्राय० । ततोऽस्थीन्यष्ट-
 गंधेन यक्षकर्दमेनचानुलेपयेत् । ततो गृहेदेवतागारे जलाश-
 येवाऽस्थीनि संपूज्य धूपैरुद्धृत्य नीराज्योपहारादिनिवेद-
 येत् । ततो हिरण्यश्राद्धं कुर्यात् । देशकालौस्मृत्वा अस्म-
 त्पितुरशर्मणोऽमुक गोत्रस्यास्थ्युद्धारशुद्धिनिमित्तं अस्म-
 त्पितृपितामह प्रपितामहानां अमुकामुक शर्मणां अमुक-
 गोत्राणां वसुरुद्रादित्य स्वरूपाणां पार्वणेनाविधिना हिरण्य-
 श्राद्धं करिष्ये इति संकल्प्य श्राद्धमातडिक्ते हिरण्यश्राद्ध-
 विधिना श्राद्धं कुर्यात् ॥ पुरुर्वार्द्रवावत्र विश्वेदेवौ ॥ अन्ने-
 नामान्नेन सक्तुभिर्वा पिंडदानं । श्राद्धांते तिलतर्पणं च
 कुर्यात् । अकृतसर्पिंडिकरणस्य तु प्रागुक्तप्रकारेणैकोदिष्ट-
 विधिना पित्रुद्देशेनैव श्राद्धं कुर्यात् । तत आपोहिष्टेत्यादिभि-
 रबूर्लिङ्गैर्मन्त्रैः वारुणसूक्तैः पावमानसूक्तैः पुरुषसूक्तेन चा-
 स्थीनि मार्जयित्वा देशकालौ संकीर्त्य- अस्थिशुध्यङ्गं
 हवनं करिष्ये इति संकल्प्य स्थंडिले पंचभूसंस्कारपूर्वक-
 मग्निं प्रतिष्ठाप्योदी रितामित्यष्टर्चेन सूक्तेनाष्टोत्तरशतं घृताक्त-
 तिलाहुतीर्जुहुयात् उदीरतां शंखः पितरास्त्रिष्टुवास्थि शुद्धयंग-
 हवने विनियोगः । तत्र त्रयोदशावृत्तिभिः प्रतिमंत्रं हवनेन
 चतुरधिकशतमाहुतयो भवन्ति । अवशिष्टाश्च तस्मै आहुती-
 रन्तिमेन मंत्रेण मंत्रावृत्या जुहुयात् । अपि वा सुक्तांते स्वाहा-

कारं कृत्वा सूक्तावृत्याष्टोत्तरशतमाहुर्तर्जुहुयात् । सर्वत्र
इदं पितृभ्यो नममेतित्यागः । एवं होमसंप्राप्य अस्थिषु
हेमराप्यैस्वण्डानि मौक्तिकप्रवाल नलमणीश्चप्रक्षिप्य
अजिनकंबलदर्भभूर्जपत्रशाणपट्टवस्त्रताडपत्राणां क्रमेण
सप्तधासंवेष्ट्य ताम्रसंपुटे प्रक्षिप्य तत्रैष्टनास्थिगर्भं ताम्रसंपुट
मादाय तथिर्गच्छेत् । तत्रानि यमाः— मूत्रपुरषोत्सर्गकाले
आचमनकालेच नास्थीनि धारयेत् । शूद्रयवनांत्यजादिकां
स्वहीनजातिमस्थिधारणकाले न स्पृशेत् । ततस्तीर्थं प्राप्य
स्नात्वा— आचमनादि देशकालौ स्मृत्वा अमुकगोत्रस्या-
मुकशर्मण्यः ममपित्रादेः समस्तपापक्षयपूर्वकं ब्रह्मलोकादि
प्राप्तये अमुकतीर्थे अस्थिप्रक्षेपमहंकरिष्ये । इति संकल्प्य
संभवे अस्थिक्षेपाङ्गपूर्ववद्विगण्यश्राद्धं कृत्वा यथाशक्ति
हिरण्यादि विप्रेभ्यो दत्त्वाऽस्थीनि शुद्धवस्त्रे पलाशपत्रपुटे
वा निधाय पंचगव्यैः क्षालयित्वा गंधादिभिः संपूज्य हिरण्य
शकलमाल्य मधुघृततिलैः सहमृत्पिण्डे निधाय दक्षिणां
दिशमवेक्षमाणः— ‘ नमोऽस्तु धर्मराजाय ’ इति वदन्
तथिर्प्राविश्य नाभिमात्रे जलेस्थित्वा - ‘अमुकगोत्रस्य अमुक
शर्मणोऽस्थीनि अस्मिन्नमुकतीर्थे प्रक्षिपापि । सन्ने प्रीतो-
भवतु ’ इत्युक्त्वा नम्रोभूत्वा जलेऽस्थीनि निक्षिपेत् । ततः
स्नात्वा जलाद्दहिरागत्य भास्वन्तं सूर्यमवेक्ष्य हरिंस्मृत्वा

विप्राय यथाशक्ति रजतदक्षिणां दद्यात् । अमुकगोत्रस्य
 अमुकशर्मणेऽमुकतीर्थेऽस्थिप्रक्षेपः कृतः , तत्सांगतार्थं
 रजतमिदं चंद्रदैवतं तुभ्यमहं सम्प्रदेदे । इति ॥ आदौ तीर्थेऽ
 स्थिप्रक्षेपः पश्चात्तीर्थं विधिरिति दिवोदासः । आदौ तीर्थ-
 विधिः पश्चात्तीर्थे दस्थिप्रक्षेपविधिरितिकेचित् । न्यायविदस्तु,
 अस्थि प्रक्षेपजन्य फलोद्देशेन गतेन दिवोदासमतोऽङ्गीकार्यः ।
 तीर्थफलोद्देशेन गतेन च द्वितीयोऽङ्गीकार्य इत्याहुः । दशाहाभ्यं-
 तरेऽस्थिप्रक्षेपे संचयनोत्तरकालमेव प्रागुक्तवेष्टनैरावेष्टय
 ताम्रसंपुटादौ निक्षिप्य तीर्थगतत्वा तत्रस्नानादि विधिना
 पूर्वोक्तप्रकारेण प्राक्षिपेदिति विशेषः । अन्यकुलस्यास्थीनि।
 नत्वा चांद्रयणं चरेत् । दययान्यस्यपि नयने महापुण्यं -
 इति अस्थ्युद्धारतीर्थं प्रक्षेपविधिः ॥

॥ द्वितीयदिनकृत्यं ॥

चरुश्रपणादि प्राग्वत् । देशकालौ संकीर्त्य- अपसव्यं
 अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतस्त्वमुक्तिद्वारा उत्तमलोकं प्राप्त्यर्थं
 क्षुत्तृषानिरासार्थं चक्षुःश्रोत्रनासावयवनिष्पत्यर्थं द्वितीये
 हनि अवयवपूरकपिंडदानं करिष्ये । इति संकल्प्य । अ०
 गोत्र अ० प्रेत अद्यद्वितीयेऽहनि चक्षुःश्रोत्रनासावयवनिष्प
 त्यर्थं एषते पिंडउप० । द्वितीयेऽहनि एको द्वौ वा त्रयो
 वांजलयस्तोयान्नाणि च । इति विशेषः । अन्यत्सर्वं प्रथम-
 दिनवत् ॥

॥ तृतीयादिनकृत्यं ॥

देशकालौ संकर्त्त्य- अपसव्यं अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 प्रेतत्ववि० भुजवक्षःस्तनग्रीवावयवनिष्पत्यर्थं अवय०
 कार्ष्णि्ये इति संकल्पः । अ०गोत्र अ०प्रेत अद्यतृतीयेऽहनि
 भुजवक्षःस्तनग्रीवावयवनिष्पत्यर्थं एषतो पिंड उप० इति
 पिंडदानं । तृतीयेहनि- एकः , त्रयः , पंचवा अंजलयस्तो-
 यपात्राणि । अमुकगोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं
 तृतीयेऽहनि नवश्राद्धं करिष्ये इति नवश्राद्धसंकल्पः ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत तृतीयेऽहनि नवश्राद्धे । इति विशेषः ।
 अन्यत्सर्वं प्राग्वत् ॥

॥ चतुर्थदिनकृत्यं ॥

अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्व० निरासार्थं नाम-
 गुदालिंगावयवनिष्पत्यर्थं चतुर्थेऽहनि अवय० कार्ष्णि्ये इति
 संकल्पः । अ०गोत्र प्रेत चतुर्थेऽहनि नाभिगुदालिंगावयव
 निष्पत्यर्थं मेषतेपिंड० इति पिंडदानं । चतुर्थेऽहनि , एकः
 चत्वारः , सप्तवा , अंजलयस्तोयपात्राणिच । अन्यत्सर्वं
 पूर्ववत् ॥

॥ पंचमादिनकृत्यं ॥

अमुकगोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्व० निरासार्थं उरु-

द्वयजानुद्वयपादद्वयावयवनिष्पत्त्यर्थं पंचमेऽहनि अवय०
 करिष्ये इति संकल्पः । अ०गोत्रअ०प्रेत पंचमेहनि ऊरु
 द्वयजानुद्वयपादद्वयावयवनिष्पत्त्यर्थं एषतेपिंडउ० इतिपिंड-
 दानं । पंचमेहनि-एकः, पंच, नववा अंजलयस्तोय-
 पात्राणिच । अथनवश्राद्धं- अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्व०
 पंचमेऽहनि विषमश्राद्धं- करिष्ये इति संकल्पः । अ०गोत्र
 अ०प्रेत पंचमेहनि विषमश्राद्धे । इतिविशेषः । शेषंप्राग्वत् ।

॥ षष्ठ्यदिनकृत्यं ॥

अमुकगोत्रस्य अ०प्रेतस्यप्रेतत्व० सार्थं मर्मावय०
 वनिष्पत्त्यर्थं षष्ठेऽहनि अवय० आहं करिष्ये । इतिसंकल्पः -
 अ०गोत्र अ०प्रेत षष्ठेहनि मर्मावयवनिष्पत्त्यर्थं एषतेपि-
 ङउ० ॥ इतिपिंडदानं । षष्ठेहनि- एकः षट् एकादशवा
 अंजलयस्तोयपात्राणिच । इतिविशेषः । अन्यत्सर्वं पूर्व-
 वत् ॥

॥ सप्तमादिनकृत्यं ॥

अ०गोत्रस्य अप्रेतस्यप्रेतत्व- सार्थमज्जामेदोमांसशि-
 राजालावयवनिष्पत्त्यर्थं सप्तमेऽहनि अवय० आहं करिष्ये ।
 इतिसंकल्पः । अ०गोत्र अ०प्रेत सप्तमेहनि मज्जामेदोमांस-
 शिराजालावयवनिष्पत्त्यर्थं एष तेपिंडउ० इतिपिंडदानं ।

सप्तमेऽहनि, एकः । सप्त । त्रयोदशवा अंजलयस्तोयपात्राणिच । अथनवश्राद्धं । अंगोत्रस्य अंप्रेतस्यप्रेत० सप्तमेऽहनि नव श्राद्धं करिष्ये इतिसंकल्पः । अंगोत्र अंप्रेत सप्तमेहनि विषमश्राद्धे । इतिविशेषः । अन्यत्सर्वपूर्ववत् ।

॥ अष्टमदिनकृत्यं ॥

अंगोत्रस्य अंप्रेतस्य प्रेतत्व० सार्थं दंतलोमनखास्थवयवनिष्पत्यर्थमष्टमेऽहनि अवयव चाहं करिष्ये इति संकल्पः । अंगोत्र अंप्रेते अष्टमेहनि दंतनखलोमास्थवयवनिष्पत्यर्थं एषतोपिंड उ० । इति पिंडदानं अष्टमेऽहनि एकः, अष्टौ, पंचदशवांजलयस्तोयपात्राणिच । इतिविशेषः । अन्यत्सर्वपूर्व० । नवमदिनकृत्यं- अंगोत्रस्य अंप्रेतस्य प्रेतत्व० सार्थं बलवीर्यावयवनिष्पत्यर्थं नवमेऽहनि अवयव चाहं करिष्ये इतिसंकल्पः । अंगोत्र अंप्रेत नवमेऽहनि बलवीर्यावयवनिष्पत्यर्थं एषतोपिंड उ० इतिपिंडदानं ।

॥ नवमेऽहनि ॥

एकः, नव, सप्तदशवांजलयस्तोयपात्राणिच । अथ नवश्राद्धं । अंगोत्रस्य अंप्रेतस्य प्रेतत्व० नवमेऽहनि नव श्राद्धं करिष्ये इतिसंकल्पः अंगोत्र अंप्रेत नवमेऽहनिविषमश्राद्धे इतिविशेषः । अन्यत्सर्वपूर्ववत् ।

॥ दशमादिनकृत्यं ॥

अमुक० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्व० सर्वावयवपूर्ण-
त्वनिष्पत्यर्थं दशमेऽहनि अवयव० चाहंकरिष्ये इति
संकल्पः । अमु० गोत्र अ० प्रेत सर्वावयवपूर्णत्व निष्पत्यर्थं
दशमेऽहनि एषतेपिंड उ० ॥ इति पिंडदानं । दशमेऽहनि
एकः , दश , एकोनविंशतिर्वाजल यस्तोयपात्राणिच । अन्य-
त्सर्वं पूर्ववत् ॥

॥ दशाहबलयः ॥

देशकालौ संकीर्त्य अपसव्यं अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य
प्रेतत्ववि० लोकावाप्त्यर्थं दशाहबलिदानं कारिष्ये । इति
संकल्प पिंडत्रयं कृत्वा तानादाय किंचिद्दरं नैर्ऋत्यां दिशि-
गत्वा त्रिकोणं स्थाडिलं कृत्वा तत्रोदकुंभत्रयं निधाय तदु-
परि पिंडान्निधाय जलंक्षिपेत् । यथा- अ० गोत्रस्य अ०
प्रेतस्य प्रेतत्व० प्त्यर्थं प्रेताय एषसोदकुंभोबलिरुपतिष्ठतां ,
अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्व० प्त्यर्थं यमाय एषसोदकुंभो-
बलिरुपतिष्ठतां । अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्व० प्त्यर्थं
प्रेतसखिभ्यः एषसोदकुंभोबलिरुपतिष्ठतां । इति । अनेन
दशाहबलि दानेन प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । उत्तमलोका
वाप्तिरस्तु । अथ वायसबलिः । देशकालौ संकीर्त्य अपसव्यं
अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्ववि० प्त्यर्थं दशाहे वायसबलि

दानं करिष्ये । इति सेकल्प्य मृदात्रिकोणां वेदिकांकृत्वा तदु-
 परि उदकुम्भनिधाय तदुपरि पोलिकां तदुपरि पिंडानिधाय
 तत्रपताकां छत्रंपादुकांच निधाय अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 प्रेतत्व०पत्यर्थं एषते वायसबलिर्मयादत्तस्तवोपतिष्ठतां ।
 काकोऽसियमदृतोऽसि गृहाणबालिमुत्तमं । यमद्वारगते प्रेतं
 तमाप्यायितुमर्हसि । इति पिंडोपरि जलंक्षिपेत् । अनादि
 निधनो० अतसी० । इमंबलिं वायसो यावद्भक्षयति तावत्ति-
 ष्ठेत् । ततः सर्वे सपिंडाः स्नात्वा प्राचीनावीतिनो दक्षिणा-
 मुखा अश्मोपरि- अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृ०पत्यर्थं
 दाहजनिततापोपशमनार्थं एष तिलतोयांजलिं स्तवोपतिष्ठतां ।
 ततोऽश्मानं तिलतैलेनाभ्यज्य जलेनिक्षिपेत् । तत्रमंत्रः—
 अस्मात्वमधिजातोऽसि त्वदयं जायतांपुनः । असौ स्वर्गाय
 लोकायस्वाहा इति । असौ स्थाने प्रेतनामोद्देशः । केचित्प्रे-
 तत्व निवृत्त्या उत्तमलोकप्रप्त्यर्थं दशदानान्यप्यत्रकुर्वति ।
 तनः पुत्रादिनां यथाचारं वाससां त्यागः । केशश्मश्रुवपनं-
 नखच्छेदादिश्च । ततः सर्वे सगोत्राः पुरंध्रयश्च यथादेशाचारं
 गौरसर्षपकल्केन तिलामलककल्केनवाभ्यक्ताः एककाले
 जले सशिरस्कं स्नात्वाऽऽचम्यवाग्यता वृषभं गां सुवर्णं च
 स्पृष्ट्वा शुक्लवाससो गृहं गच्छेयुः । ज्यहा शौचपक्षे प्रथमेऽ
 हनि त्रयोऽवयवपिंडास्त्रयोऽजलयास्त्रिंशद्वा । द्वितीयदिने

प्रथमदिनवव तृतीयेऽहनि चत्वारोऽवयव पिंडः । चत्वारो-
जलयश्चत्वारिंशद्धा । एकाहाशौचे, सद्यः शौचेच सर्वोऽ-
वयव पिंडाः पक्षांतरेणांजलश्चयुगपदेवदातव्याः । इति-
दशहान्तंक ॥

॥ एकादशाहे ॥

अथैकादशाकृत्यं प्रातरुत्थायगृहानुलेपनं कृत्वा
स्पृष्टानां मृद्भांडानां त्यागः । सर्वेषां सर्पिडानां सचैलं
स्नानं । तत्रस्पृष्टवस्त्रादीनां प्रक्षालनं । कर्ता आचम्य
प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा ममाशौचजन्याशुचित्वादि-
सकल देशनिवृत्ति पूर्वकं शरीरशुद्धिद्वारा वृषोत्सर्गाद्यधिकार
सिद्धयर्थं पंचगव्यप्राशनं महंकारिष्ये इति संकल्प्य आचा-
रमार्तडोक्त प्रकारेणपंचगव्यं संपाद्ये तत्प्राशनं नृतनयजो-
पवीतधारणं च कुर्यात् । कतृभिन्नानामपियथाचारं पंचगव्या-
शनं यज्ञोपवीतधारणंचनित्यं एवंपंचगव्याप्राशते नशरीरशुद्धिं
संपाद्यवृषोत्सर्गाद्यग्रेतनं कर्मेकुर्यात् । क्वचित्पंचकं त्रिपाद-
नक्षत्रं त्रिपुष्करद्विपुष्करादिपुमरणसंभवे तच्छान्त्यर्थं सूतकांत
एव स्नानोत्तरं प्रातर्वृषोत्सर्गमहैकोद्दिष्टश्राद्धात्प्रागेवशांतेः
कर्तव्यं तास्मरणात्पूर्वमिह शांतिं कृत्वा । ततश्चवृषोत्स-
र्गादि कुर्यात् ॥

॥ पंचकत्रिपाद साधारण शांतिः ॥

सूतकाले तिलहोमं घृतदानं चकृत्वा कांस्यपात्रे तैलं
 प्राक्षिप्य तत्रात्माविषं वीक्ष्य चित्राय दद्यात् । शांतिश्चलक्ष-
 होमरुद्रजपान्यतरूपा यथाविभवं कार्या । अथवा कुम्भे
 यमप्रतिमां संपूज्य स्वगृह्योक्तेनविधिं नामिं प्रतिष्ठाप्यान्वा-
 यानादिचरुश्रवणात् कृत्वा आज्यभागान्ते नामभिश्चतुर्दश-
 चर्वाहुतीः जुहुयात् । तत्रमंत्राः- यमायस्वाहा । धर्मराजाय०
 जृत्यवे० अंतकाय० वैवस्वताय० कालाय० सर्वभूतक्षयाय०
 औदुम्बराय० दक्षाय० वीर्याय० परमेष्ठिने० वृकोदराय०
 चित्राय० चित्रवृत्ताय० इति । हुत्वा होमशेषं समाप्यं
 कृष्णवस्त्रसुतां तां यमोमे प्रीयतामिति ब्राह्मणायदद्यात् ।
 इति ॥

॥ पंचकशांतिः ॥

तथैवेत्वा स्नानं । शुद्धवस्त्रपरिधानं । देशकालौ
 स्मृत्वा । अपसव्यं । अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य पंचकजनित
 दुर्मरणदोषोपशांत्यर्थं सव्यं ममगृहे सपरिवारस्यायुरारोग्य
 सुखश्रीप्राप्त्यर्थं श्री विष्णुपूजनपूर्वकं पंचकशांतिं करिष्ये ।
 इति संकल्प्य विष्णुं संपूज्याचार्यवरणनं कुर्यात् । ततो
 वृताचार्यैः कर्मसंकल्पादि प्रादेशकरणांते स्थंडिलं निर्माय
 तत्रपंचभूसंस्कारान् कृत्वा वरदानामानं आर्घ्यं प्रणिष्ठुष्य

प्रज्वाल्य ध्यानादि वैकल्पिकावधारणांते तदीशीन्यां महीद्यौ
 रित्यादि विधिना मंत्रवृत्त्या पंचकलशान् प्रातिष्ठाप्य तदुपरि
 निहितपूर्णपात्रेषु कृताग्न्युत्तारण प्राणप्रतिष्ठाः सौवर्णीः पंच
 वनिष्ठादि नक्षत्रं पंचकदेवताः स्थापयेत् । यथा- मध्ये
 वसोः पवित्रमसि० वसुभ्योनमः वसूनावाहयामि । इति
 वसून् । पूर्व-वरुणस्तोतमन० वरुणाय० वरुणमा० इति
 वरुणं । दक्षिणे- उतनेहिर्बुध्न्यः । अजैकपादाय० अजैक-
 पादमा० इत्यजैकपादां पश्चिमे-शिवोभूत्वामरह० अहिबु-
 ध्न्याय० अहिर्बुध्न्यामा० इत्यहिर्बुध्न्यं । उत्त पृषंतवव्रते-
 पृष्णे० पृषणमा० इति पृषणं । आवात्य संपूज्य तत्पार्श्वेऽ
 क्षतपुंजोपरि- यमायनमः यममावाहयामि । १ ।
 धर्मराजाय० धर्मराजमा० २ मृत्यवे० मृत्युमा० ३ अं-
 काय० अंतकमा० ४ वैवस्वताय० वैवस्वतमा० ५ कालाय०
 कालमा० ६ सर्वभूतक्षयाय० सर्वभूतक्षयमा० ७ औदुंब-
 राय० औदुंबरमा० ८ दध्नाय० दध्नमा० ९ नीलाय०
 नीलमा० १० परमेष्ठिने० परमेष्ठिनमा० ११ वृकोदराय०
 वृकोदरमा० १२ चित्राय० चित्रमा० १३ चित्रगुप्ताय०
 चित्रगुप्तमा० १४ इति चतुर्दश देवतां आवात्य संपूज्य
 पंचकलशेषु पंचसूक्तजपः कार्यः — प्रथमकालशे, कृणुष्व
 पाजः० ५ इति राक्षोघ्नं । द्वितीये, विभ्राद्बृहत्० १४ इति

सौरं । तृताये, आशुः शिशानो० १७ हत्यत्रतिरथं । चतुर्थे,
 नमस्तेरुद्र० ६४ इति रौद्रं । पंचमे, ऋचं वाचंप्रपद्ये० २४
 इति शांतिकं षडंगसहित रुद्राध्यायोवा । ततः स्थापित
 कलशानामुत्तरे- गृहमंडले ग्रहानावात्थ संपूज्य कलशप्रार्थ-
 नांतं कुर्यात् । ततः स्थंडिलान्तिकमेत्यान्वाधानं कुर्यात् ।
 प्रजापतिं इंद्रं अग्निं सोमं एता आज्येन । अथ प्रधानं ।
 आदित्यादि नवग्रह प्रधानदेवताः समित्तिलचर्वाज्यद्रव्यैः
 प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं अष्टाष्टसंख्या काहुतिभिः । अधिदेवताः
 प्रत्यधिदेवताश्च पूर्वोक्तद्रव्यः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं द्वाभ्यां द्वाभ्या
 माहुतिभ्यां । विनायकदिक्रतुसाद्रुण्य देवता इंद्रादिलोक-
 पालदेवताश्च पूर्वोक्तद्रव्यैः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं मेकैकया
 हुत्या । पुनरत्र प्रधानं । वस्वादिपंचकनक्षत्र देवताः समित्ति
 लाज्यद्रव्यैः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं अष्टोत्तरशताष्टविंशत्यन्यतर
 संख्याकाहुतिभिः । यमादि चतुर्दशदेवताः पूर्वोक्तद्रव्यैः
 प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं अष्टाष्टसंख्या काहुतिभिः । अघोरं पूर्वोक्त
 द्रव्यैः प्रतिद्रव्यमेकैकयाहुत्या । अग्निं० स्विष्टकृतं शेषेण ।
 अग्निं वायुं सूर्यामेत्यादि आज्यभागांते यजमानेन यक्ष्यमाण
 देवता उद्दिश्य हविषां त्यागे कृते सत्त्विक् यथान्वाधानं
 प्रधानहोमं आवाहनमंत्रेण समाप्य स्विष्टकृदाद्येगहोमांते
 बालिदाने पूर्णाहुतिहोमं च कृत्वा प्रायश्चित्त होमादि होमशेष

समाप्य स्थापितकलशोदकैरभिषिक्तो यजमानः स्नात्वा
 वासांसि परित्यज्याचार्यायदत्त्वा पंचकदेवता प्रीत्यर्थं पय-
 स्विनीं गां, महिषीं, सप्तधान्यसहितं हिरण्यं, तिलसहितं
 कृष्णवस्त्रं, सहिरण्यं घृतं च दत्त्वा ऋत्विभ्यो यथाशक्ति
 दक्षिणां दत्त्वा श्रेयः संपाद्य आचार्येणावाहिता देवताः
 संपूज्यतासु विसृष्टासु विभूतिं धृत्वाऽग्निं सम्पूज्य विसृज्य
 सोपस्करं प्रतिमादि आचार्याय दद्यात् । ततः कांस्पपात्र-
 गते अज्ये—रूपेण वोरूपं० इति स्वप्रतिबिंबं विलोक्य
 तत्पात्रं सदक्षिणं विप्राय दत्त्वा भूयसीदानांते पंचामृतेन
 शिवमभिषिच्य मृत्युंजय (त्र्यम्बकं यजा०) मंत्रमष्टोत्तर
 शतवारं जपेत् । ततः— “ अनेन पंचकशांति कर्मणा
 (अपसव्यं) अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य पंचकरमणसूचित-
 सर्वदोषनिवृत्तिरस्तु ।, (सव्यं) मम गृहे सकलदुरितोप-
 शांतिरस्तु ” इति कर्मसंपूर्णतां वाचयित्वा षड्ब्राह्मणभोजनं
 संकल्प्य यस्य स्मृत्या० इति विष्णुस्मरणपूर्वकं कर्मेश्वरार्पणं
 कुर्यात् ।

: अथ त्रिपादशांति :

सूतकांते तीर्थं गत्वा स्नानादिविधाय- देवकालौ
 स्मृत्वा- अपसव्ये अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य त्रिपादक्षमरणसू-

चितवंशारिष्टशान्त्यर्थं त्रिपादक्षशांतिं करिष्ये । इतिसंकल्प्य
विष्णुं षोडशोडशोपचारैः संपूज्याचार्यवरणंकुर्यात् । अथ
वृताचार्यः कर्मसंकल्पादि प्रादेशकरणांते स्थण्डिलेपंचभू-
संस्कारपूर्वकमग्निवरदनान्ना प्रतिष्ठाप्यप्रज्वालनादिवैकल्पि-
कावधारणांते तदीशान्यां महीद्यौरित्यादिविधिनामंत्रावृत्या
कलशत्रयं प्रतिष्ठाप्य तदुपरिनिहिनेषुपूर्णपात्रेषु कृतान्युत्ता-
रणप्राणप्रतिष्ठाः सौवर्णीः त्रिस्रस्त्रिपादक्षदेवताः स्थापयत् ॥
यथा— कृत्तिकायां मरणसंभवे, मध्यमकलशे— अग्निदूतं०
अग्नयेनमोऽग्निमा० इत्यग्निं प्रधानदेवतां । दक्षिणे—
यमायत्वा० यमायनमोयममा० इति यममाधिदेवतां ।
उत्तरे— प्रजापतेनत्व० प्रजापतये० प्रजापतिमा० इति प्रत्य-
धिदेवतांप्रजापतिं । आवात्य संपूज्य शांतीः पठित्वा
स्थापितदेवतानां पार्श्वेऽक्षतपुंजोपरि— यमाय० यममा०
१ धर्मराजमा० २ मृत्यवे० मृत्युमा० ३ अंतकाय अंतक
मा० ४ वैवस्वताय० वैवस्वतमा० ५ कालाय० कालमा०
६ सर्वभूतक्षयाय० सर्वभूतक्षयमा० ७ औदुबराय० औदुं-
बराय० ८ दध्नाय० दध्नमा० ९ नीलाय० नीलमा० १०
परमेष्ठिने० परमेष्ठिनमा० ११ चित्राय० चित्रमा० १२ चित्र
गुप्ताय० चित्रगुप्तमा० १३ इति चतुर्दशवेताद आवात्य
संपूज्य तदुत्तरतो ग्रहान् आवात्य संपूज्यकलशप्रार्थनां-

तं कृत्वाऽग्निं समीपमुपेत्यन्वाधानं कुर्यात् । प्रजापतिं इंद्रं
 अग्निं सोमं एता आज्येन । अथ प्रधानं, आदित्यादिनव-
 ग्रहप्रधानदेवताः समित्तिलचर्वाज्यद्रव्यैः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं
 अष्टाष्टाहुतिभिः । अधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्च पूर्वोक्तद्रव्यैः
 प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं द्वाभ्याद्वाभ्यामाहुतिभ्यां विनायकादि
 ऋतुसाद्गुण्यदेवता इंद्रादिलोकपाल देवताश्च पूर्वोक्तद्रव्यैः
 प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं एकैकयाहुत्या । पुनरत्र प्रधान । अग्निं
 प्रधानदेवतां समित्तिलचर्वाज्यद्रव्यैः प्रतिद्रव्यं अष्टोत्तरशता-
 ष्टविंशत्यन्यतरसंख्याकाहुतिभिः । यमं अधिदेवतां, प्रजा-
 पतिं प्रत्यधिदेवतांच पूर्वोक्तद्रव्यैः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं प्रधान
 दशांशसंख्याकाहुतिभिः । यमादिचतुर्दशदेवताः पूर्वोक्त
 द्रव्यैः प्रत्येकं प्रतिद्रव्यं अष्टाष्टसंख्याकाहुतिभिः । अघोरं
 पूर्वोक्तद्रव्यैः प्रतिद्रव्यमेकैकयाहुत्या ॥ शेषेणामिष्ट-
 कृतमित्यादि आज्यभागांते यजमानेन यक्ष्यमाणदेवता
 उद्दिश्य हविषां त्यागेकृते यथान्वाधानं आवाहनमंत्रेण
 प्रधानहोमं समाप्य खिष्टकृदाद्यंगहोमांते बालिदानं पूर्णाहुतिं
 च कृत्वा प्रायश्चित्तहोमादि होमशेषं समाप्य स्थापित
 कलशोदकैरभिषिक्तो यजमानः स्नात्वा स्नानवासांस्याचा-
 र्याय दत्त्वा आचार्याय गां ऋत्विग्भ्यश्च यथाशक्ति दक्षिणं
 दत्त्वा तान् प्रतोष्य तेभ्यः श्रेयः संपाद्यावाहितदेवताः

संपूज्याग्निं च संपूज्य विभूर्तिं धृत्वा विमृष्टास्वाचार्येणा-
 वाहितदेवतास्वग्नौ च प्रतिमादि सोपस्करमाचार्याय दत्त्वा
 कांस्यपात्रे आज्यमालोक्य सपात्रं सदाक्षिणं तदाज्यं विप्राय
 दत्त्वान्येभ्यश्च भूतर्षीं दत्त्वा पंचामृतेन शिवमाभिषिच्य
 त्र्यम्बकं य० इति मंत्रमष्टोत्तरशतवारं जप्त्वा अनेन त्रिपाद-
 क्षं शान्तिकर्मणा (अपसव्यं) अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य
 त्रिपादक्षमर्चणसूचितदोषनिवृत्तिरस्तु । (सव्यं) सर्वदुरितोप-
 शान्तिरस्तु । इति कर्मसंपूर्णतां वाचायित्वा शान्तिंश्च पाठ-
 यित्वा ब्राह्मणभोजनं संकल्प्य यस्य स्मृत्या० इति विष्णु
 स्मरणपूर्वकं कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ॥

॥ त्रिपादनक्षत्रदेवतामंत्रादिनां सूची ॥

नक्षत्रं	प्र० देवता	मंत्रः
कृत्तिका	अग्निः	अग्निं दूतं०
पुनर्वसुः	अदितिः	अदित्यैरास्नासि
उत्तरा	अर्यमा	अर्यमणंवृह
विशाखा	इंद्राग्नी	इंद्राग्नी आगतं
उ० आषाढा	विश्वेदेवा	विश्वेदेवासआ
पू० भाद्रपदा	अहिर्बुध्न्यः	शिवो भूत्वा
भरणी	यमः	यमायत्वा०

नक्षत्रं	प्र. अ० देवता	मंत्रः
आर्द्रा	रुद्रः	एषतेरुद्राः०
पूर्वा	भगः	प्रातर्जितंभग०
स्वांति	वायुः	तववायः०
पू० आषाढा	वरुणः	तत्वाययि०
शततारा	वरुणः	इमंमेवरु०
रोहिणी	प्रजापतिः	प्रजापतेनत्व०
पुष्य	बृहस्पतिः	बृहस्पते अति०
हस्तः	सूर्योः	उदुत्यजातवे०
अनुराधा	मित्रे	मित्रस्यचर्ष०
श्रवणं	विष्णुः	इदंविष्णुः०
उत्राभाद्रपदा	अजैकपात्	उतनोहिर्बुध्न्यः०

इति

॥ विष्णुतर्पणं ॥

तीर्थगत्वा विधिवत्स्नानादिविधाय देशकालौ संकीर्त्य
 अपसव्यं अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्व० त्यर्थं अद्य एका-
 दशाहे वृषोत्सर्गाद्यौर्ध्वेदेहिककर्मयोग्यताप्राप्त्यर्थं सव्यं
 विष्णुपूजनपूर्वकं विष्णुतर्पणं करिष्ये । तत्राधिकार सम्पत्त्यर्थं
 अमुकप्रत्याम्नायेन एकं प्रजापत्यमहमाचारिष्ये इति संकल्प्य

यथा संकल्पित प्रजापत्याचरणेन सम्पन्नाधिकारः प्राक् पुरुष
 सूक्तन्यासान् कृत्वा विष्णुं शोडशोपचारैः पूजयेत् । ततो
 विष्णुतर्पणं । ताम्रपात्रे, जलदुग्धसर्वौषध्यक्षनैर्मिश्रितैर्विष्णु
 सुहृदिभ्यः शंखेनैतर्पयेत् ॥ यथा- सहस्रशर्षिां अपसव्यं अ०
 गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वमोक्षार्थं विष्णुं नर्पयामि ॥ १ ॥
 एवं सर्वत्र । सव्ये पुरुषएवेद् २० अप० अ० गोत्रस्य अ०
 प्रेतस्य प्रेतत्वमोक्षार्थं विष्णुं त० ॥ २ ॥ सव्यं एतावानस्य०
 अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ३ ॥ सव्यं त्रिपा-
 दूर्ध्वं० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ४ ॥ सव्यं
 ततो विराळ० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ५ ॥
 सव्यं तस्माद्याज्ञात्सर्वं० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत०
 ॥ ६ ॥ सव्यं तस्माद्याज्ञात्सर्वहुतऋचः० अप० अ० गोत्रस्य
 अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ७ ॥ सव्यं तस्मादश्वाअ० अप०
 अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्व० ॥ ८ ॥ सव्यं तंयज्ञं०
 अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ९ ॥ सव्यं यत्पु-
 रुषं० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ १० ॥ सव्यं
 ब्राह्मणोस्य० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० ॥ ११ ॥
 सव्ये चंद्रमाम० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत०
 ॥ १२ ॥ सव्यं नाभ्यआसी० अप० अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य
 प्रेत० ॥ १३ ॥ सव्यं यत्पुरुषे० अप० अ० गोत्रस्य अ०

प्रेतस्य प्रेत० ॥ १४ ॥ सव्यं सप्तास्यासन्० अप० अ०
 गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ १५ ॥ सव्यं यज्ञेनयज्ञ० अप०
 अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ १६ ॥ सव्यं युंजतेमन०
 अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ १७ ॥ सव्यं इदं-
 विष्णुः० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ १८ ॥ सव्यं
 इरावती० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ १९ ॥ सव्यं
 देवश्रुतौ० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ २० ॥
 सव्यं विष्णोर्नुक० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ २१ ॥
 सव्यं दिवोवावि० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत०
 ॥ २२ ॥ सव्यं प्रतद्विष्णुः० अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 प्रेत० ॥ २३ ॥ सव्यं विष्णोरराट० अप० अ०गोत्रस्य अ०-
 प्रेतस्य प्रेत० ॥ २४ ॥ सव्यं तद्विप्रासो० अप० अ०गोत्रस्य
 अ०प्रेतस्य प्रेत० ॥ २५ ॥ सव्यं अनादिनि० नतेषांविद्यते
 भयं । अनेन विष्णुतर्पणेन अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु । सव्यं विष्णुलोकावाप्तिरस्तु अग्रेवृषो-
 त्सर्गादि कर्मयोग्यतावाप्तिरस्तु ॥ इति ॥

॥ अथ वृषोत्सर्गप्रयोगः ॥

देशकालौ स्मृत्वा अपसव्यं अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्
 प्रेतत्वनिवृत्तिद्वारोत्तमलोकावाप्तये वृषोत्सर्गं करिष्ये इति
 संकल्प्य— स्थाडिले मंचभुसंस्कारान् कृत्वा अध्वरनामान-

मग्निं प्रतिष्ठाप्य ध्यानादि कुर्यात् । ततोऽग्नेरीशान्यां मही-
 द्यौरित्यादि विधिना मंत्रावृत्यामध्ये एकं तत्परितोष्ठौ इति
 नवकलशान् प्रतिष्ठाप्य पर्णपात्रनिधानांते इमे कलशाः
 सुप्रतिष्ठिता वरदामवन्तु इति पठित्वा रुद्रादि मूर्तिनां
 अग्न्युत्तारणं प्राणप्रतिष्ठांच कृत्वा मध्यकलशोपरि- नमस्ते
 रुद्रं रुद्राय नमो रुद्रमा वाहयामि निताम्रमयीं रुद्रप्रतिमां प्रति
 ष्ठाप्य संपूज्य कलशानां दक्षिणतो रक्तवस्त्रोपरि प्रतिमासु-
 कात्प्रेतमः कालीमावाहयामि० १ कराल्यै० करलीमा० २
 विकटायै० विकटामा० ३ भीषणायै० भीषणामा० ४ महो-
 त्कर्तायै० महोत्कर्टामा० ५ संहारिण्यै० संहारिणीं० ६
 दुराधर्षायै० दुरादर्षामा० इति सप्तेप्रतमातृआवात्स्व-प्रेताज-
 यतान० इति भेत्रेण पूजयेत् । अनया पूजया प्रेतमातरः
 प्रीयताम् । ततोऽग्न्यन्तिकमुपेत्यान्वाधानं कुर्यात् । यथा-
 अग्निषड्वारं आज्याहुत्य । प्रजापतिं इंद्रं अग्निं सोमं एता
 आज्यहुत्या । अग्निं रुद्रं शर्वं पशुपतिं उग्रं अशनिं भवं
 महादेवं ईशानं च पायसचरुणात्रत्येकमेकैकयाहुत्या ।
 पुषाणं पिष्टमयचरुणा एकाहुत्या । शेषेणाग्निं वास्वष्टकृति-
 मित्यादि । ब्रह्मोपदेशानांते प्रणितापात्रमध्ये पिष्टादिनाव्य-
 वधानंकृत्वा मूलदेशेपयः इतस्त्रजलं प्राक्षिप्य प्रणयनं अग्ने
 रुत्तरतोनिधानं परिस्तरणं । पात्रासदनां यथा—पावित्रछेद-

नानि, पवित्रेद्रे, प्रोक्षणीपात्रं, आज्यस्थाली, संमार्जन-
 कुशाः . उपयमनकुशाः , तिस्रःसमिधः । स्रुवः , आज्यं,
 तंडुलाः , सिद्धः पौष्णः पिष्टमयश्चरुः , पूर्णपात्रं, चरुस्थाली,
 मेक्षणे इति । पवित्रकरणं । प्रोक्षणी संस्कारः । यथासादित
 पात्राणां प्रोक्षणं । असेचरे प्रोक्षणीनां निधानं । आज्य-
 स्थाल्यामाज्यानिर्वापः । चरुस्थान्यां प्रणीतोदकंपय आसिच्य
 सपवित्रायां तंडुलावापः । ब्रह्मण आज्याधिश्रयणं । स्वय-
 मेव चरोगधिश्रयणं । उभयोः पर्यग्रीकरणं । स्रुवप्रतपनं ।
 समृज्यपुनः प्रतपनं । प्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्यनिधानं । आज्यो
 द्वासनं । चरोरुद्वासनं । उत्पूयावेक्षणं । प्रोक्षण्यात्पवनं ।
 उपयमनकुशादानं । समिधोऽभ्यादानं । सपवित्रकेन प्रोक्ष-
 ण्युदकेन पर्युक्षणं । ततो होमः । ॐ इहरतिः स्वाहा इद
 मग्नयेनमम १ ॐ इहरमध्वः स्वाहा । इदमग्नये० २ ॐ
 इहधृतिः स्वाहा इदमग्नये० ३ ॐ इहस्वधृतिः स्वाहा हद
 इदमग्नये० ४ ॐ उपसृजं धरुणंमात्रे धरुणोमातरं धयन्
 स्वाहा इदमग्नये० ५ ॐ रायव्योवमस्मासुदीधिरत्स्वाहा इद
 इदमग्नये० ६ ॐ प्रजापतयेस्वाया इदं प्रजापतये० ॐ
 इंद्रायस्वाहा इदमिंद्राय० ॐ अग्नयेस्वाहा इदमग्नये०
 ॐ सोमायस्वाहा इदं सोमाय० । ततः पायसचरुमभि-
 धार्य ॐ अग्नयेस्वाहा इदमग्नये० १ ॐ रुद्रायस्वाहा इदं

रुद्राय० २ ॐ शर्वायस्वाहा इदंशर्वाय० ३ ॐ पशु-
 पतयेस्वाहा इदंपशुपतये ४ ॐ उग्रायस्वाहा इदमुग्राय०
 ५ ॐ अशनयेस्वाहा इदमशनये० ६ ॐ भवायस्वाहा इदं
 भवाय० ७ ॐ महादेवायस्वाहा इदंमहादेवाय० ८ ॐ
 ईशानायस्वाहा इदमीशानाय० ९ ॥ ततः पिष्टमय चरु-
 मभिधार्य स्त्रुवेणहोमः ॐ पूषागाअन्वेतुनः पूषारक्षत्वर्वतः ।
 पूषावाजान् सनोतुनःस्वाया इदं पूष्णेनमम । ततः पायस-
 पौष्णाभ्यां स्विष्टकृत् ॐ अग्नये स्विष्टकृतेस्वाहा० इद-
 मग्नयेस्विष्टकृत० । ततः प्रणीताविमोर्कार्तं प्रकृतिवत् । ततो
 रुद्रकलशे रुद्रप्रतिमांस्पृष्ट्वा नमस्तेरुद्रेतिरुद्राध्यायं पुरुष
 सूक्तं यद्देवादेवेति मंत्रत्रयंच० नमस्ते रुद्रेति षोडशर्चमेववा
 पठेत् । ततो यथोक्तंवृषभं वत्सतरीसहितं वस्त्रामाल्यघंष्टि
 काकिकिणिकाहेमादिभिरलंकृत्य प्रादाक्षिण्येनाग्नेरुत्तरतो-
 नत्वा प्राङ्मुखमवस्थाप्य स्वयमुदङ्मुख उपविश्य देश-
 कालौ संकीर्त्य— अपसव्यं अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेत-
 त्वनि० उत्तमलोकावाप्त्यर्थमद्य एकादशेऽहनि करिष्यमाण
 वृषोत्सर्गागभूतं वृषवत्सतरीपूजनं करिष्ये इति संकल्प्य
 सव्यं आदौवृषवत्सतरीणां देहेमंत्रदेवतान्यासः कार्यः ।
 यथा— ॐ इषेत्वोर्जेत्वा० इति वृषमूर्ध्नि १ ॐ असं-
 रुयाता० इति ललाटे २ ॐ नमस्तेरुद्र० इति चक्रांके ३

ॐ सहस्राणिस० इति लांगूले ४ ॐ विभ्राट्पृ० त्र्यम्बकं-
 य० इति नेत्रयोः ५ ॐ मानस्तोके० इति नासिकायां ६
 ॐ अवतत्य० इति मुखे ७ ॐ नीलग्रीवा० इति द्वौकंठे
 ८ ॐ मर्माणित० इति बाह्वोः ९ ॐ समिधार्णि० इति
 बाहुमध्यतः १० ॐ नमोवःकिरिकेभ्यो० इति हृदये ११
 ॐ हिरण्यगर्भः० इति नाभौ १२ ॐ मीळूहुष्टम० इति
 कय्यां १३ ॐ मानोमहान्त० इत्यूर्ध्वोः १४ ॐ उदुत्तमं०
 इति जंघयोः १५ ॐ इमारुद्राय० इति जान्वोः १६ ॐ
 रक्षोहणं० इति गुदे १७ ॐ यथेमांवाचं० इति लांगूले
 १८ ॐ पंचनद्यः० इति प्रष्टे १९ ॐ कृणुष्वपाजः० इति
 पंचपुच्छे २० ॐ युंजतेमन० इत्यनुवाकः २१ ॐ इदं
 विष्णुः० २२ ॐ इरावती० २३ ॐ देवश्रुता० ५४ ॐ
 विष्णोर्नुकं० २५ ॐ दिवोवा० २६ ॐ प्रातद्विष्णुः० २७
 ॐ विष्णोरराट्० २८ ॐ तद्विप्रासो० २९ इति सर्वांगेषु ।
 एवं न्यासविधिं कृत्वा रुद्ररूपो भवेद्भिसः । गंगाद्याः सरितः
 सर्वास्तस्य पुच्छे वसन्ति हि । इति वृषशरीरे न्यासः । अथ
 वत्सतरीणां शरीरे— ॐ गौर्ये नमः शिरसि । पार्वत्यै
 ललाटे । गंगायै० नेत्रयोः । कालिंद्यै० नासिकायां । महा-
 देव्यै० मुखे । लक्ष्म्यै० कंठे । गायत्र्यै० हृदये । सावित्र्यै०
 बाहुमध्ये । प्रज्ञायै० नाभौ । स्वाहानमः स्तनेषु । सर-

स्वत्यै० ऊर्वोः । भवान्यैनमः पादयोः । विश्वधारिण्यै०
 सुरेषु । मङ्गलायै० सुराग्रेषु । उमायै० पुच्छे । धृत्यै०
 शृंगयोः । रुद्राण्यै० शृंगांतरे । कोट्यै० पृष्ठे । शूलवाहिन्यै०
 सर्वाङ्गेषु । इति । ततो वृषस्य वामे कुंकुमेन चक्रचिन्हं
 ॐ इदं विष्णुः० इति । दक्षिणे त्रिशूलचिन्हं ॐ इमा-
 रुद्राय इति । कृत्वा तप्तायसेनांकयेत् । ततो वृषस्य पुरुष
 सूक्तं श्रावयित्वा वृषवत्सतरीणां षोडशोपचारः पूजांकृत्वा
 वस्त्रालंकारादि दद्यात् । ततश्चतुर्भिः कलशैर्वृषस्य स्नपनं ।
 तत्रमंत्रः । ॐ आपोहिष्ठाः० ३ ॐ शन्नोदेवी० १ ॐ
 समुद्रादूर्मिः० १ इति । ततश्चतुर्भिः वत्सतरीणां स्नपनं ।
 तत्रमंत्रः । यत्तेकेशेषु दौर्भाग्यं सीन्तेत्यश्चमूर्धनि । ललाटे
 कर्णयोरक्ष्णोरापसाद्द्व्यंतु सर्वदा । भगंते वैष्णोराजा भगं-
 सूर्यो बृहस्पतिः । भगंमिन्द्रश्च वायुश्च भगं सप्तर्षयो ददुः ॥
 इत्यभिषिच्यवृषं प्रार्थयेत् । धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानंद
 कारक । अष्टमूर्तैरधिष्ठानमतः पाहि सनातन इति । ततो
 वत्सरीणां प्रार्थना । गावोममाग्रतः संतु गावोमे संतुपृष्ठतः ।
 गावोमे हृदयेसंतु गवांमध्ये वसाम्यहं । पंचगावः समुत्पन्ना
 मथ्यमाने महोदधौ । तासांमध्ये तुयानेदा तस्यै धेन्वै नमो-
 नमः । यालक्ष्मीः सर्वदेवानां याचदेवेष्यवस्थिता धेनु-
 रूपेण सादेवी पितुः पापंव्यपोहतु । ततः पुष्पांजलिं गृह्णत्वा

वृषप्रेदाक्षिणिकृत्य नप्रेत् । अये हिवोमयादत्तः सर्वासां
 पतिरुत्तमः । तुभ्यं चेतामयादत्ताः पत्न्यश्च सुमनोरेमाः ।
 एकवत्सतरी पक्षेतु— अयंहिते मयादत्तस्तरुणः पतिरुत्तमः ।
 तुभ्यं चेयं मयादत्ता पत्नी च सुमनोरेमा । ततोऽयेस्त्रिप्रद-
 क्षिणं करियित्वा तत्पुच्छे तर्पणं कुर्यात् । यथा— कुशय-
 वजलान्यादाय देशकालौ संकीर्त्य— अपसव्यं— अंगोत्रस्य
 अंग्रेतस्य प्रेतत्वं पत्यर्थं करिष्यमाण वृषोत्सर्गागभूतं वृष-
 वत्सतरी पुच्छेतर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य— सव्यं ॐ सहस्रं
 शीर्षां अंगोत्रं अंग्रेतं वृषवत्सतरीपुच्छे तर्पयामि ॥ १ ॥
 एवं सवत्र । सव्यं । ॐ पुरुष एवेदं । अपसव्यं अंगोत्रं
 अंग्रेतं पुच्छेतर्पयामि ॥ २ ॥ सव्यं ॐ एतावानं
 अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ३ ॥ सव्यं ॐ त्रिपा-
 दूर्ध्वं अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ४ ॥ सव्यं
 ॐ ततो विराळं अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ५ ॥
 सव्यं ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सं अप० अंगोत्रं अंग्रेतं
 वृषं ॥ ६ ॥ सव्यं ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ऋ अप०
 अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ७ ॥ सव्यं ॐ तस्मादश्वां
 अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ८ ॥ सव्यं ॐ तं यज्ञं
 अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ ९ ॥ सव्यं ॐ यत्पु-
 रुषं अप० अंगोत्रं अंग्रेतं वृषं ॥ १० ॥ सव्यं ॐ

ब्राह्मणो० अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं वृष० ॥ ११ ॥ सव्यं
 ॐ चंद्रमा० अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं वृष० ॥ १२ ॥
 सव्यं ॐ नाभ्या अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं वृष० ॥ १३ ॥
 सव्यं ॐ यत्पुरुषेण० अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं वृष० ॥ १४ ॥
 सव्यं ॐ सप्तास्या० अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं वृष०
 ॥ १५ ॥ सव्यं ॐ यज्ञेनमज्ञ० अप० अ०गोत्रं अ०प्रेतं
 वृष० ॥ १६ ॥ सव्यं ॐ मनोमे तर्पयत० अप० अ०गोत्रं
 अ०प्रेतं वृषवत्सतरीपुच्छेत० ॥ १७ ॥ अपउपस्पृश्य ॥
 सव्यं उदङ्मुखउपविश्य— देशकालौ संकीर्त्य- वामहस्तेन
 वृषपुच्छमादाय एनं वृषभं रुद्रदैवतं यथाशक्त्यालंकृतं
 गंधादिभिश्चार्चितं त्रिशूलचक्रांकितं चतुर्वत्सतरीयुतं
 (एकवत्सतरीयुतंवा) अपसव्यं अ०गोत्रस्य अ०
 प्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्तिद्वारोत्तमलोकावाप्त्यर्थं उत्स्त्रक्ष्ये
 ॐ एतंयुवानं पतिंवोददामि तेनक्रीडंतश्चिरथ-
 प्रियेण । मानःसाप्तजनुषा सुभगारायस्पोषेणसामिषामदेम ।
 इति मंत्रेणोत्सृजेत् । वृषपुच्छ सहितं हिरण्यकुश-
 तिलजलं गृहीत्वा अ०गोत्राय अ०प्रेताय एष मया-
 दत्तस्तं तारयतु इत्युक्त्वा भूमौजलं क्षिपेत् । सव्यं । ततो
 वत्सतरीमध्यगतं वृषभं वक्ष्यमाणमंत्रैरभिमंत्रयेत् ॥ तेच-
 मंत्राः— समुद्रोऽसि० भूरभिमावाहिस्वाहा ॥ १ ॥ यास्ते

अग्नेसूर्यो० नस्कृधि ॥ २ ॥ यावोदेवाःसूर्यो० धत्तबृहस्पते
 ॥ ३ ॥ स्त्वनो० रुचारुचं ॥ ४ ॥ तत्वायामि० प्रमोषीः
 ॥ ५ ॥ स्वर्णवर्मः० स्वर्णसूर्यःस्वाहा ॥ इति ॥ ततो वृषं-
 वत्सतरयितुं प्रदक्षिणीकृत्य । मुक्तस्त्वभो मयावत्स गच्छत्वं
 यत्रोचते । चरारण्यसहस्रेषु कुरुक्रीडांच गोकुले । धर्मस्त्वं
 वृषरूपेण ब्रह्मणानीर्मितःपुरा । तवोत्सर्गप्रभावेण प्रेतोद्धारो
 भवार्णवात् । तृणं भक्षजलंपिबयथेष्टं पर्यट इति वृषस्य
 ईशान्यां प्राच्यांवा स्कन्धेनप्रेरणं । ततः परिस्तरण विसर्ज-
 नादि अग्नि विसर्जनांतं कृत्वा स्थापितदेवताः संपूज्य
 विसृज्यसहिरण्यं रुद्रकुंभं प्रतिमादि पयस्विर्नीगां सुवर्णवृत
 संयुक्तं कास्यपात्रं ब्राह्मणायदेयं । वृषोत्सर्गसांगतार्थं यथा-
 शक्तिब्राह्मणभोजनसंकल्पः । कर्मसम्पूर्णतां वाचायित्वा ।
 अनेन वृषोत्सर्गेण अप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्वं
 निवृत्तिरस्तु । एकादशाहे आशौचांतरेऽपिवृषोत्सर्गः कार्यं
 एव । (एकादशाहादिश्राद्धेष्वधिकारसंपदस्तु) ॥ इति
 वृषोत्सर्गः ।

॥ महैकोद्दिष्टश्राद्धं ॥

आचमनं । प्राणायामः । कुशोपग्रहः । बद्धशिखः ।
 दक्षिणाभिमुखं उपाविश्य । कुशोसि० इति कुशबटुंबध्वा ।
 इमंलोकं० इति आत्मसंमुखं स्थापयेत् । ततः कुशबटोरुपरि

तिलानादाय अंगोत्र अंग्रेत अयंते क्षणं उमतिष्ठतां इति
क्षिपेत् । एवं सर्वत्र । अंगोत्र अंग्रेत इदंते पाद्यमुपति० ।
अंगोत्र प्रेत अयंते गंधउ० । अंगोत्र अंग्रेत इदंते
पुष्पमुप० । अंगोत्र अंग्रेत इदंते आचमनमुप० । सव्यं ।
उपग्रहकुशत्यागः । स्वपादप्रक्षालनं । आचमनं । पुनः
कुशोपग्रहः । प्राणायामः । अपसव्यं । तूष्णीं दिग्बन्धः ।
सव्ये । कर्मार्थज्जलाभिमंत्रेण । यद्देवा० ३ अपसव्यं ।
पाकप्रोक्षणं । दुष्टदृष्ट्यादिनिपातदूषितः पाकः पृतोभवतु ।
सव्यदेशकालसंपदस्तु । देशकालौ संकीर्त्य— अपसव्यं
अंगोत्रस्य अंग्रेतस्य प्रेतत्वंविमुक्तिद्वारोत्तमलोकावासये
अद्य एकादशेऽहनि महैकोद्दिष्टश्राद्धं कारिष्ये इति संकल्प्या-
सनदानं । अंगोत्र प्रेत इदंते आसनमुपतिष्ठतां । आवा-
हनाभावः । अर्घपात्रपरणं । एकस्मिन्नर्घपात्रे एकं पदित्रं
निधाय तस्मिन् शनोदेवीः० इत्यप आसिच्य । तिलोऽसि-
सोम० । इति तूष्णीं वातिलान् प्रक्षिप्य तूष्णीं गंधपुष्प
प्रक्षेपः । पवित्रं प्रेतकरोनिधाय अर्घगृहीत्वा । यादिव्य
आपः० अंगोत्र अंग्रेत एषतेऽर्घउपतिष्ठतां नसंसस्त्रवस-
मवलयनं । नपात्रन्युब्जीकरणं । अर्घपात्रस्य गंधाउपतिष्ठतां
पुष्पमुप० । धूपउप० । द्विपउपति० । आच्छादनमुप० ।
ततः कुशबटोः अमुंगोत्र अंग्रेत इमेते गंधाउपति० । अ०

गोत्र अ०प्रेत इमानिप्रेत पुष्पाणिउप० । अ०गोत्र अ०प्रेत
 एषते धूपउपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत एषते दीपउपति० ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत इदंते आच्छादनमुप० । अर्चनविधेःपरि-
 पूर्णताऽस्तु । प्रत्युपचारं अपांदानं । सव्यं आचमनं ।
 त्रिकोणं मेडलं कृत्वा । तदुपरिपात्रनिधानं । अपसव्यं अभि-
 धार्य घृताक्तमन्नमृद्भृत्य तस्यपात्रे परिवेषणं । नाभौकरणं ।
 नपात्रालंभावगाहौ । ऋतंत्वासंत्येनाभिषिंचामि । तिलवि-
 किरणे । अपोदत्त्वा अ०गोत्र अ०प्रेत सोपस्करमिदंतेन्नमुप
 तिष्ठतां । आपोशनदानं । सव्यं । गायत्रीं जपित्वा । अप
 सव्यं । स्वदिताम्रितितृप्तिप्रश्नः । सुस्वदितमिति प्रतिवचनं ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत इदंतेऽवनजेनमुपतिष्ठतां अ०गोत्र अ०प्रेत
 पिंडस्याधोदर्भासनं इदं तवोपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत
 अद्य एकादशेहनि महैकोद्दिष्टश्राद्धे अयं पिंडस्तवोपति० ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत प्रत्यवनेजनं तवोप० हस्तप्रक्षालनं । तूष्णीं
 सूत्रदानं । अ०गोत्र अ०प्रेत इमेते गंधाउपतिष्ठतां । अ०
 गोत्र अ०प्रेत इदंते पुष्पमु० । अ०गोत्र अ०प्रेत अयंते धूपः
 उपतिष्ठतां । अ०गोत्र अ०प्रेत अयंते दीपउप० । अ०गोत्र
 अ०प्रेत इदंते नैवेद्यमुप० । अ०गोत्र अ०प्रेत इदंते फलमुप० ।
 अ०गोत्र अ०प्रेत इदंते तांबूलमु० । अ०गोत्र अ०प्रेत इयंते
 दाक्षिणोप० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य पिंडार्चनविधेः परि-

पूर्णतास्तु । अनेन पिंडदानेन अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्व-
 निवृत्तिरस्तु । सव्यं । आचमन । उपग्रहकुशत्यागः । पुनः
 कुशोपग्रहः । अप० नतः कुशवटौ जलपुष्पाक्षतान् तूष्णीमे-
 वार्पयित्वाऽक्षय्योदकं दद्यात् । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 दत्तमन्त्रादि उपातिष्ठताम् । ततः पवित्रं तूष्णीं पिंडोपरि नि-
 धाय पिंडोपरि तिलोदकेन सदुग्धेनधारां कुर्यात् । अ०
 गोत्रस्य अ०प्रेतस्य एषा सदुग्धाजलधारोपति० । अ०गोत्रस्य
 अ०प्रेतस्य महैकोद्दिष्टश्राद्धप्रतिष्ठासिद्ध्यर्थमेवारजतदाक्षिणा
 अ०गोत्र अ०प्रेत तवोप० ॥ अत्रावसरे अन्यान्यपि छत्रो-
 पानत्प्रमुखानिदानानि कार्याणि । तद्विधिश्चाग्रेवक्ष्यते ।
 अभिरम्यतां इति कुशवटुविसर्जनं । अभिरताः स्म इति
 प्रतिवचनं । अनादिनि० । अतसीपु० ॥ अनेन पिंडदानेन
 अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य महैकोद्दिष्टश्राद्धे पिंडदानेन प्रेतत्व-
 निवृत्तिरस्तु । अग्रेतनकर्मण्याधिकारसंपदस्तु ॥ ततः
 पिंडप्रवात्यस्नायात् । ततः एवमेवान्यं विषमश्राद्धं तत
 आद्यमासिकश्राद्धे च कुर्यात् । संकल्पादौ महैकोद्दिष्टपद-
 स्थाने- विषमश्राद्धे विषमश्राद्धपदस्य , आद्यमासिकेचाद्य
 मासिकपदस्योहः कर्तव्यः । तत्रेणानुष्ठानेतु महैकोद्दिष्टेनैवै-
 तात्सिद्धिः । द्वादशाहसर्पिंडीकरणपक्षेतदधिकारार्थमेकाद-
 शेहनि अपकृष्यकरिष्यमाणानां आद्यमासिकसहितानामेव

शोडशानां मासिकानां तत्रतास्मरणाश्चवाचमासिकः पृथग
मुद्धानं ॥

॥ अथ दानानि ॥

देशकालौ संकीर्त्य अप० अ०गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्व-
निवृत्तिद्वारा लोकांतरे तत्तद्वामकल्पोक्तफलावाप्तये छत्रोपान
त्प्रमुखानिदानानि तत्तन्नामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः करिष्ये इति
संकल्प्य प्रतिदानं प्राक् प्रतिग्रहीतृविप्रं ततोदानद्रव्यं च
संप्रज्य दद्यात् । छत्रदानं- अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य परलोके
आतपनिवारणार्थं अमुकसगोत्रायामुकशर्मणे ब्राह्मणायमदत्तं
छत्रं सदाक्षिणाकं अ०गोत्र अ०प्रेत तवोपतिष्ठतां । एवं
सर्वत्र ॥ १ ॥ उपानद्धदानं- अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
लोकांतरे सीततत्पवालुकाकरकादिनिवारणार्थं अ०गोत्राय
अ०शर्मणे ब्राह्मणाय मदत्तमुत्तानांगिरोदैवतं सदाक्षिणं अ०
गोत्र० ॥ २ ॥ कमंडलुदानं- बहुधर्मसमाकीर्णं निर्वाते तोय
वर्जिते । कमंडलुप्रदानेन सुखीभव सुनिश्चितं । अ०गोत्रस्य
अ०प्रेतस्य परलोके तृषानिवृत्त्यर्थं अमुकस० ब्राह्मणाय म-
दत्तोवरुणदैवतः सदाक्षिणःसजलःकमंडलुः अ०गोत्र०॥ ३ ॥
यज्ञोपवीतदानं- अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य लोकान्तरे प्रेतत्व-
नि० प्त्यर्थं अमुकगो० ब्राह्मणाय मदत्तं प्रजापतिदैवतं सहि
रण्यं यज्ञोपवीतद्वयं अ०गोत्र अ०प्रे० ॥ ४ ॥ पददानं ॥

आसनोपानहौ छत्रं मुद्रिकाच कमंडलुः । यज्ञोपवीताज्य-
 वस्त्रं भोजनं चान्नभाजनं । दशकंपदमेतस्यात्पदान्येव त्रयो-
 दश ॥ देयानिवा यथाशक्ति तेनासौ प्रीणितो भवेत् ॥ अ०
 गोत्रस्य अ०प्रेतस्य लोकांतरे मार्गकष्टपरिहारपूर्वकमुत्तम-
 लोकावाप्तये तृप्त्यर्थं पददानं क० ॥ त्रिलोकीनाथदेवेश
 सर्वभूत कृपानिधे । पददानेन तुष्यस्व प्रयच्छास्यहिवांछितं ।
 संकल्पवाक्यांते इदं यथाशक्ति आसनादिदशोपकरण-
 समूहात्मकं पदं तृतीयांशदक्षिणायुतं अ०गोत्र अ०प्रेत
 अ०प्रेत तवो० ॥ ५ ॥ शय्यादानं । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 लोकांतरे अशून्यशयनप्राप्तिद्वारा सुखशयनार्थं अ०गोत्राय
 ब्राह्मणाय महत्ता सर्वोपस्कारयुता विश्वकर्मदेवता सदाक्षिणा
 शय्या अ०गोत्र अ०प्रेत० ॥ ६ ॥ प्रेतसंबंधिवस्त्राभरणादि
 दानं-- अमुकगोत्रस्य अ०प्रेतस्य लोकान्तरे सुखसम्पत्त्यर्थं
 अ०गोत्राय अ०श० ब्राह्मणाय महत्तानि प्रेतसंबंधिवस्त्रा
 भरणादीनि अ०गोत्र अ०प्रेत० ॥ ७ ॥ ततः- शक्तौ—
 गृहं, दासी, आयुधानि, अश्वं, रथं, गजं, महीर्षीं, भुवं, तिलान्,
 हिरण्यं, तांबूलं च दद्यात् ॥ तत्रवाक्यानि- इदं गृहं सर्वोप-
 स्कारसंयुतं अ०गोत्र अ०प्रेत तवो० । इयं दासी अ०गोत्र
 अ०प्रेत तवो । एतानि आयुधानि सकलोपस्कारसंयुतानि
 अ०गोत्र अ०प्रेत तवो० ॥ अयमश्वः सर्वोपस्कारसंयुतः

अ० गोत्र अ० प्रेत तवो० ॥ अयं रथः सर्वोपस्कारसंयुतः० ।
 अयं गजः सर्वोपस्कारसंयुतः । इयं माहिषी सर्वोपस्कार-
 संयुता० ॥ इयं भूः० । इमे तिलाः० उपातिष्ठतां० । इदं
 हिरण्यं० उपातिष्ठतां । इदं तांबूलं० ॥ अथोपदानानि ॥
 अन्नचैवोदकुम्भचौपानहौ च कमंडलुः । छत्रं वस्त्रं तथा
 यष्टिं लोहदण्डं च दापयेत् । आग्निष्टिकां प्रदीपं च तिलास्तां-
 बूलमेव च । चन्दनं पुष्पमालां चोपदानानि चतुर्दश ॥
 देशकालौ सकीर्त्य- अमुक गोत्रस्य अ० प्रेतस्य परलोके तत्त-
 द्दानकल्पोक्तफलावाप्तये चतुर्दशोपदानानि क० ॥ प्रति-
 द्रव्यदानं विप्रपूजा द्रव्यपूजा च ॥ अन्नमेव यतो लक्ष्मीरन्न-
 मेव जनार्दनः । अन्नं ब्रह्माखिलत्राणमस्तु जन्मनि जन्मनि ।
 उदकुम्भदानं । वारिपूर्णो घटश्चायं देवत्रयमयो यतः ।
 प्रयितां धर्मराजस्तु दानेनानेन पुण्यदः ॥ उपानडदानं । उपा-
 नहौ प्रदास्यामि कटकादिनिवारणे । सर्वमार्गेषु सुखदे अतः
 शान्तिप्रयच्छये । कमंडलुः- त्रिलोकीनाथ देवेश सर्वभूत कृपा-
 निधे । उदपात्रेण संतुष्टः प्रयच्छास्याहिवांछितं ॥ छत्रं- इहामु-
 त्रातपत्राणं कुरु मे केशवप्रभो । छत्रं त्वत्प्रीतये दत्तं तस्यास्तु-
 च सदा शुभं । वस्त्रं- शीतवातोष्णसंत्राणं लज्जाया रक्षणं
 परं । देहालंकरणं वस्त्रमतः० ॥ यष्टिदानं-- त्रिलोकीनाथ०
 अनेन यष्टिदानेन प्रय० ॥ लोहदण्डः-- ज्ञानाज्ञानकृतं पापं

तथालोभात्कृतं चिरात् ॥ लोहदण्डप्रदानेन सर्वपापं व्यपो-
 हतु ॥ अग्निष्टिका-- त्रिलोकीनाथ० अग्निष्टिका प्रदानेन० ॥
 दीपदानं-- दीपो ज्ञानप्रदो नित्यं देवतानां प्रियः सदा ।
 दानेनास्य भवेत्सौख्यं शान्तिस्तद्वाञ्छितं फलं ॥ तिलदानं-
 सहस्रैर्गोत्रसंभृताः कस्यपस्यातिलाः स्मृताः । तस्मादेषां प्रदा-
 नेन तस्यपापं व्यपोहतु ॥ ताम्बूलदानं-- सोपस्करं च ताम्बूलं
 सर्वदा मङ्गलप्रियं । प्रियं चैवतु देवानां सौगन्ध्यं वदनेऽ-
 स्तु वै ॥ चन्दनं-- त्रिलोकीनाथ० चन्दनस्य प्रदानेन
 प्रयच्छा० ॥ पुष्पमाला- त्रिलोकीनाथ० पुष्पमाला प्रदानेन०
 इति चतुर्दशोपदानानि ॥ तिलपात्रदानं । घृतपात्रदानं च ॥
 सुवासिन्यः स्त्रियो मरणे वंशपात्रीदानं-- तत्रदानवाक्यं-- इयं
 वंशपात्री सर्वसौभाग्यवस्तु संयुक्ता गंधाद्यार्चिता सदाक्षिणा
 अ० गोत्र अ० प्रेत तवो० इति ॥ एकादशाहमारभ्य संवत्स-
 रांतिमदिनपर्यन्तं सात्रजलपूर्णकुम्भदाने । विप्रालये नदी
 तीरे च तुष्पथे देवालये वा प्रेतोद्देशेन संवत्सरपर्यन्तं दीप
 प्रज्वालनं रात्रौ । अन्यानि दानानि तद्दानवाक्यानि च
 ग्रंथांतरादवसेयानि ॥

॥ रुद्रगण श्राद्धं ॥

धर्माब्धिसारे-- तच्चैकादशरुद्रोद्देशेन रुद्ररूपप्रेतो-
 द्देशेन वा रुद्रोद्देशे पक्ष सव्येन । तद्रूपप्रेतोद्देशे पक्षऽपसव्येन ।

एकादशरुद्रनामानि— वीरभद्रः १ शंभुः २ गिरिशः ३
 अजेकपात् ४ आहर्बुध्न्यः ५ पिनाकी ६ अपराजितः ७
 भुवनाधीश्वरः ८ कपाली ९ स्थाणुः १० भगः ११ इति ।
 अत्रशक्तेन एकैकरुद्रनाम्नैकोविप्र इत्येकादशविप्रा भोज्याः ।
 अशक्तेन तु सर्वोद्देशेन एक एव वा । भोजनाभावे । आमा-
 न्नान्येकादशैकं वामान्नं देयं । अत्रश्राद्धे पिंडदानार्ध्याग्नौ क-
 रणाविकिरणामभावः । संक्षेपतः प्रयोगः— अ० गोत्रस्य
 अ० प्रेतस्य प्रेतत्वेन्यर्थं रुद्रगणश्राद्धं करिष्ये इति
 संकल्पः । एकैकरुद्ररूपप्रेतोद्देशपक्षे वीरभद्ररूपिन् अं०
 गोत्र अ० प्रेत इदमासनं । एवं सर्वनामोद्देशेन पृथक्पृथगुप-
 चारादिदानं । सर्वोद्देशेनैकविप्रपक्षे सर्वाणि नामानि सं-
 कीर्त्य एतद्रूपिन् अ० गोत्र अ० प्रेतेत्यूहः । श्राद्धमिदं कैश्चन
 नादृतं ॥

॥ वसुगण श्राद्धं ॥

इदं चकृताकृते । अत्रापि वसूद्देशपक्षे यज्ञोपवीति-
 ता । प्रेतोद्देशे च प्राचीनावीतिता । शक्तावष्टानां ब्राह्मणानां
 भोजनं । अशक्तौ सर्वोद्देशेनैकस्येव वा । अन्नाभावे विप्र-
 संख्ययामान्नदानं । वसुनामानि तु , ध्रुवः १ अध्वरः २
 सोमः ३ आपः ४ अनिलः ५ अनलः ६ प्रत्युषः ७ प्रभासः
 ८ इति । संकल्पवाक्यं— अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेत० प्त्यर्थं

वसुगणश्राद्धं क० ॥ आत्रापि रुद्रगणश्राद्धवदष्टवसुद्देशेन
पृथक् पृथक् विप्रपक्षे ध्रुवस्वरूपिन् अमु० इति पृथग्द्देशः ।
सर्वोद्देशेनैकविप्रपक्षेच सर्वानि वसुनामानि सकर्तव्यं एत-
त्स्वरूपिन् प्रेत० इत्यूहः ॥

॥ षोडशमासिकश्राद्धानां तंत्रेण प्रयोगः ॥

देशकालौ संकीर्त्य- अपसव्यं अमुक गोत्रस्य अ०
प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्युत्तमलोकावाप्त्यर्थं आद्यमासिक १
ऊनमासिक २ द्वितीयमासिक ३ त्रैपाक्षिक ४ तृतीयमासिक
५ चतुर्थमासिक ६ पंचममासिक ७ ऊनषणमासिक ८
षष्ठमासिक ९ सप्तममासिक १० अष्टममासिक ११ नवम-
मासिक १२ दशममासिक १३ एकादशमासिक १४ द्वादश-
मासिक १५ ऊनाब्दिकानि षोडशश्राद्धानि सर्पिंडीकरणाधि-
कारसिद्ध्यर्थं अपकृष्य एकोद्दिष्ट विधिना तंत्रेणाहं करिष्ये ।
ततः षोडशब्राह्मणानाहूय तेषां श्मश्रुकर्माभ्यङ्गादिकारयित्वा
कृतमाध्याह्निकः षोडशपाकान्निष्याद्य अशक्तावोदनभेदं
कृत्वा श्राद्धमुपक्रमेत् । ब्राह्मणाभावे कुशबहूनां निर्माणं ।
कुशोऽसि० इति कुशग्रंथि बध्वा इमं लोक० इति उदङ्-
मुखानां षोडशानां स्थापनं । अ० गोत्र अ० प्रेत आद्यमासिक
श्राद्धे एषतेक्षण उपतिष्ठतां एवं ऊनमासिकैर्द्वितीयानुमा-
सिकाद्यूहेन क्षणंदत्वा पृथक् पृथक् पाद्यादिदानं कुर्यात् ।

सर्वेषां तंत्रेणवा अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रे०प्त्यर्थ आद्यमा-
सिकदि ऊनाद्विकान्तश्राद्धेषु क्षणा उपतिष्ठतां इति क्षणं द-
द्यात् । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य पाद्यान्युपतिष्ठतां । अ०
गोत्रस्य अ०प्रेतस्य गंधा उपतिष्ठतां । अ०गोत्रस्य अ०प्रे-
तस्यनानपुष्पाण्युप० । अ०गोत्रस्य प्रेतस्य आचमनान्यु-
प० । उपग्रहकुशत्यागः । स्वपादप्रक्षालनं । आचमनम् ।
पुनः कुशोपग्रहः । प्राणायामः । अपस० । तूष्णीं दिग्बंधः ।
सव्यं कर्मार्थजलाभिसंत्रणं । यद्देवा० ३ । अपसव्यं । पाक-
प्राक्षणं । दुष्टदृष्ट्यादिनिपातदोषदूषितः पाकः पूतोभवतु ।
सव्यं । देशकालसंपदस्तु । देशकालौ संकीर्त्य- अप०
अमुक गोत्रस्य अमुकं प्रेतस्य प्रेत०प्त्यर्थ आद्यमासिक १
ऊनमासिक २ द्वितीयमासिक ३ त्रैपक्षिक ४ तृतीय-
मासिक ५ चतुर्थमासिक ६ पंचममासिक ७ षष्ठमासिक
८ ऊनषाण्मासिक ९ सप्तममासिक १० अष्टममासिक ११
नवममासिक १२ दशममासिक १३ एकादशमासिक १४
द्वादशमासिक १५ ऊनाद्विकानि १६ षोडशश्राद्धानि
सर्पिंडकिरणाविकारार्थं अपकृष्य एकोद्दिष्टविधिना एक-
तंत्रेण करिष्ये ॥ इति संकल्प्यासन दानं । अ०गोत्रस्य
अ०प्रेतस्य एतानि आसनान्युपतिष्ठंतु । आवाहनाभावः ।
षोडशअर्चमात्राणांपूरणं । प्रत्येकभेदैकं पवित्रं निधाय तेषु

शन्नोदेवीः० इत्यप आसिच्य तिलोऽसि० इति तूष्णीवाति-
 लान् प्रक्षिपेत् । तूष्णीं गंधपुष्पप्रेक्षपः । पवित्राणि विप्र-
 करेषु निधाय अर्घाणिगृहीत्वा यादिव्या आ० अ०गोत्रस्य
 अ०प्रेतस्य इमे अर्घाउपति० । नसंस्त्रवसमवलयनं । नपात्र-
 न्युब्जीकरणं । अर्घपात्राणां— गंधः उप० पुष्पाण्यु० धूपा
 उप० दीपाउप० आच्छादनान्युप० अर्घार्चनविधेः परि-
 पूर्णताऽस्तु । ततः कुशचट्टनां— अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य इमे
 गंधा उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य इमानि पुष्पाणि उ० ।
 अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य इमे धूपा उ० । अ०गोत्रस्य अ०-
 प्रेतस्य इमे दीपा उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य एतानि
 आच्छादनान्युपति० । अर्चनविधेः परिपूर्णतास्तु । प्रत्युप-
 चारमपां दाने । सव्यं आचमनं । सर्वेषांपुर पृथपृथक्
 त्रिकोणमेडलकरणं । षोडशभोजन पात्राणां स्थापनं । अप-
 सव्यं । पात्राभिधारणं । पात्रेषु घृताक्तान्न परिवेषणे ।
 नाग्नौकरणं । नपात्रालभावगाहौ । ऋतंत्वा सत्येनाभिर्षि-
 चामि । तिलविकरणं । अपोदत्वा । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 आद्यमासिकाग्नौनान्दिकान्तश्राद्धेषु सोपस्कराणि अन्नानि उ-
 पति० । आपोशनदानं । सव्यं गायत्रीजपः । अपसव्यं ।
 स्वदितं इति तृप्तिप्रश्नः । सुस्वादितमिति प्रतिव० । अ०
 गोत्रस्य अ०प्रेतस्य० अवेनेजनान्युपति० । अ०गोत्रस्य

अ०प्रेतस्य आद्यमासिकश्राद्धे एषपिंड उपतिष्ठतां । १ ।
 अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य० ऊनमासिकश्राद्धे एषपिंडउप०
 । २ । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्यद्वितीयमासिकश्राद्धे एषपिंड
 उ० । ३ । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य त्रैपाक्षिकश्राद्धे एषपिंड-
 उ० ॥ ४ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य तृतीयमासिकश्राद्धे
 एषपिंडउ० ॥ ५ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य चतुर्थमासिक
 श्राद्धे एषपिंडउ० ॥ ६ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य पंचम-
 मासिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ ७ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 ऊनषाण्मासिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ ८ ॥ अ०गोत्रस्य अ०
 प्रेतस्य षष्ठमासिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ ९ ॥ अ०गोत्रस्य
 अ०प्रेतस्य सप्तममासिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ १० ॥ अ०
 गोत्रस्य अ०प्रेतस्य अष्टममासिकश्राद्धे एषपिंडउ ॥ ११ ॥
 अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य नवममासिकश्राद्धे एषपिंडउ०
 ॥ १२ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य दशममासिकश्राद्धे एष-
 पिंडउ० ॥ १३ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य एकादशमासिक-
 श्राद्धे एषपिंडउ० ॥ १४ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य द्वादश-
 मासिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ १५ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य
 ऊनाब्दिकश्राद्धे एषपिंडउ० ॥ १६ ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेत-
 स्य आद्यमासिकाधूनाब्दिकांतश्राद्धेषु प्रत्यवनेजन्यु० ॥
 हस्तप्रक्षालनं ॥ तूष्णीं सूत्रदानं ॥ अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य

इमे गंधा उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु
 इमानिपुष्पाण्युप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु
 इमे धूपा उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु इमे
 दीपा उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु इमानि
 नैवेद्यानि उ० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु
 इमानि फलान्युप० अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु
 इमानि तांबूलान्युप० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु
 इमा दक्षिणा उप० । पिंडार्चनविधेः पग्निपूर्णताऽस्तु सव्यं
 आचमनं । उपग्रहकुशत्यागः । पुनः कुशोपग्रहः । अप-
 सव्यं । कुशोदकं गृहीत्वा अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०-
 श्राद्धेषु दत्तमन्नादि उ० । पिंडनामुपरि प्रत्येकमेकैकं
 पवित्रं निधाय जलधारापयोधारा चककर्त-
 व्या । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्य०श्राद्धेषु जलधारा-
 पयोधाराचोपति० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य आद्यमा०ना-
 ब्दिकश्राद्धप्रतिष्ठासिध्यर्थं इमा रजतदक्षिणा उप० ।
 ततः— व्यजनं पादुकायष्टिः छत्रं चामरदर्पणे । मुकुटं द-
 धितांबूलं चंदनागरुकेशर । कस्तूरीकर्पूरं हेम घृतकुंभश्च
 षोडश । इति दानानि कार्याणि । अशक्तौ तन्मूल्यदानं वा
 कुर्यात् । अभिरम्यतां इति कुशबटुविसर्जनं । अभिरतःस्म
 इति प्रति० । अनादिन० अतसी० । अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य

द्यमा० उनाब्दिकांतश्राद्धेषु पिंडदानेन प्रेतत्वनिवृत्तिरस्तु
अग्रे सपिंडीकरणाधिकारसंपदस्तु । पिंडानामुद्धरण । जले
पिंडान्प्रदात्वा स्नात्वा विष्णोःपूजनं । ततः शान्तिपाठः ॥

॥ सपिंडीकरण प्रयोगः ॥

पूर्वेणुः कामकालसंज्ञकविश्वेदेवार्थं द्वैविप्रौ, यैः
प्रेतपित्रादिभिः त्रिभिः) सहसपिंडनं तदर्थं त्रयः, प्रेतस्य
चैक इति षट् अशक्तौ सर्वत्र एकैक इति त्रीन्वा विप्राञ्चि-
मेवयेत् । कर्तुर्विप्राणांच ब्रह्मचर्यं । अपरेणुः ब्राह्मणानां
श्मश्रुकर्माभ्यंगादि कारयेत् । पाकद्वयं कारयित्वा निमंत्रि-
तान् विप्रान् कुतुपकाले सवर्णैराहूतान् प्रत्युत्थानस्वागत
वचनादिना सत्कृत्य कुशोपर्युपवेशयेत् । स्वयं माध्याह्नि-
कं कृत्वा नद्यादौ स्नात्वाऽपराणहे । पवित्रस्थो० रश्मिभिः ।
इति पवित्रं धृत्वा त्रिराचम्य त्रिः प्राणानायम्य देशकालौ
स्मृत्वा— अपसव्यं अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृ-
त्त्योत्तमलोकप्राप्त्यर्थं अमुकगोत्रैः अमुकशर्माभिः वसुरुद्रा-
दित्यस्वरूपैस्तात्पितृपितामहप्रापितामहैः सह सपिंडी-
करणं मृता हृद्वादशेऽहनि पार्वणैकोद्दिष्टविधिना करिष्ये ।
(मातुः सपिंडीकरणे अमुकगोत्राया अमुकप्रेतायाः अस्मा-
त्पितामहीप्रापितामहीवृद्धप्रापितामहीभिः सह इति विश्ले-
षः । एवं भ्रात्रादि सपिंडने ज्ञेयं) कुरुष्वेति प्रतिवचनं ।

सव्यं ततो यजमानो ब्रह्मदण्डं (कुशतिलसाहितं हिरण्यं)
 गृहीत्वा- ब्राह्मणानां प्रदक्षिणात्रयं कुर्यात् । तत्रमंत्राः-
 समस्तसं० च्युतंपदं ॥ ३ ॥ इति । ततः- आधिव्याधि०
 कजं इति ब्राह्मणान्नत्वा तिलदर्भोदकानि गृहीत्वा- अपवि-
 त्रः० । शुद्धबालः० । ईति स्थले प्रोक्षेत् । ततः सर्पिंडी-
 करणाश्राद्धे शरीरशुद्ध्यर्थं पावनमंत्रपठणमहंकरिष्ये ।
 इति संकल्प्य सहस्रशर्षा० १६ पुनंतुमापितरः सो० ९
 चित्पतिर्मा० ३ ॐ पुनातु भूः पुनातु० इति जपेत् । ततो
 यजमानो यज्ञोपवीती उदङ्मुखो दक्षिणं जान्वाच्य ग्राह्य-
 मुखस्य द्विजस्य दक्षिणं जानुं दक्षिणं हस्तेन स्पृष्ट्वा प्रेतस्य
 पित्रादिसंबन्धिनां कामकालसंज्ञकानां विश्वेषु देवानां
 कृत्ये सर्पिंडीकरणश्राद्धे भवान् मयानिमंत्रितः इति कुशेन-
 निमंत्रयेत् । आमंत्रितोऽस्मि इति प्रतिवचनं ॥ एवं द्वितीय
 विप्रसत्वे तस्यापि निमंत्रणं ॥ ततः- अक्रोधनै० इति
 नियमान् श्रावायित्वा भवद्भिः सर्पिंडीकरणश्राद्धीय देवकार्यं
 संपाद्यं । प्रसीदन्तु भवतः । इति प्रार्थयेत् । प्रसन्नाः स्म
 इति प्रति० ॥ अपसव्यं ॥ दक्षिणाभिमुखः पतितवामजानुः
 उदङ्मुखस्य द्विजस्य सव्यं जानुं दक्षिणहस्तेन स्पृष्ट्वा-
 प्रेतःपितृपितामहापितामहानां अमुरुगोत्राणां अमुकामुक
 शर्मणां वसुध्वाद्रादित्यस्वरूपाणां कृत्ये सर्पिंडीकरणश्राद्धे

भवान् मयानिमंत्रितः । इति कुशेन निमंत्रयेत् । आमंत्रि-
तोऽग्निः । इति प्रतिव० । अक्रोधनै० इति नियमान् श्राव-
येत् । ततः-- भवाद्भिः सर्पिण्डीकरणश्राद्धाय पितृकार्यं स-
म्पाद्यं । नः प्रसिदन्तु भवन्तः । इति प्रार्थयेत् । प्रसन्नाः
स्मः । इति प्रति० । (वि प्राणां प्रतिपितृभिन्नपक्ष- प्रेत
पितुः अमुक गोत्रस्य अमुक शर्मणो वसुरूपस्य कृत्ये । प्रेत-
पिता हस्य अ० गोत्रस्य अ० शर्मणो रुद्ररूपस्य कृत्ये । प्रेत-
प्रपितामहस्य अ० गोत्रस्य अ० शर्मण आदित्यरूपस्य कृत्ये ।
इति विशेषः एवमग्रे सर्वत्रोपचारसर्मपणादैः) एवं अ० गोत्रस्य
अमुकप्रेतस्य कृत्ये सर्पिण्डीकरणश्राद्धे भवान्निमंत्रितः इति
कुशेन निमंत्रयेत् । निमंत्रितोऽस्मै इति प्रति० । नियमादि-
श्रावणं प्राग्वत् । सव्यं । ततः कुशोपरि स्थित्वा द्विजान्
स्वागतमिति पृच्छेत् । सुस्वागतमिति प्रति० ॥ ततः श्राद्ध-
देशात्पुरतः प्राङ्गणे गोमय गोमूत्राभ्यां चतुरस्रं उत्तरे वैश्व-
देवमण्डलं अपसव्यं तद्वक्षिणतः वर्तुलं पित्र्यमण्डलं ततोऽ-
पि दाक्षिण्यस्त्रिकोणं प्रेतमण्डलं चावेधाय सव्यं देवमण्ड-
लोपरि पूर्वाग्रकुशद्वयं तदुपरिवान् अपसव्यं पित्र्यमण्डले
दाक्षिणाग्रकुशत्रयं तदुपरि तिलान् प्रेतमण्डले दाक्षिणाग्रमे-
कं कुशं तदुपरि तिलान् निदध्यात् । सव्यं देवम-
ण्डलं पूजनं , देवमण्डलस्थाने अन्नं नमः । गन्धं नमः । पूर्वा-

ग्रहद्विदर्भपत्रपुष्पं नमः इति । अपसव्यं । पितृमण्डलपूजनं ।
 पितृमण्डलस्थाने अन्नं नमः । गंधं नमः । तिलान्नमः । द-
 क्षिणाग्र त्रिदर्भपत्रपुष्पं नमः । एवं प्रेतमण्डलपूजनं । प्रेत-
 मण्डलस्थाने अन्नं नमः । गंधं नमः । तिलान्नमः । दाक्षि-
 णाग्रैकदर्भपत्रपुष्पं नमः । इति कुर्यात् । ततो देवब्राह्मणं
 देवमण्डलात्पाश्चिमतः । प्राङ्मुखमुपवेश्य स्वयं प्रत्यमुङ्ख
 उपविश्य विप्रपादौ मण्डले निधाय- प्रेतःपित्रादि संबंधिनः
 कामकालसंज्ञका विश्वेदेवा सर्पिडीकरणश्राद्धे इदं वः पाद्यं ।
 इति पादयोर्यवोदकं दत्त्वा । अस्तुपाद्यं इति प्रतिवन्देवी-
 राभिष्टय० इति शुद्धजलेन पादौ प्रक्षाल्य देवपादयोः अन्न-
 नमः । गंधं नमः । यक्षान्नमः । पूर्वाग्रद्विदर्भपत्रपुष्पं नमः ।
 प्रेतःपित्रादि संबंधिनः कामकालसंज्ञका विश्वेदेवाः एष वः पा-
 दार्घ्यः । अस्तुपादार्घ्यं इति प्रति० ॥ सहस्रशर्षिः० गुलं । इति
 विप्रपादादियुग्मक्रमेण पादजान्वंसशिरः सुगंधादिभिः पू-
 जयेत् । अपसव्यं । पितृमण्डलाद्दाक्षिणतः पित्रयब्राह्मणमुद-
 ङ्मुखमुपवेश्य स्वयं दाक्षिणाभिमुख उपविश्य विप्रपादौ
 मण्डले निधाय- प्रेतपितृपितामहप्रपितामहाः अमुकसो-
 त्राः अमुकशर्मणः वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः सर्पिडीकरण
 श्राद्धे इदं वः पाद्यं । इति पादयोस्तिलोदकं दत्त्वा । अस्तु-
 पाद्यमिति प्रति० । शनोदेवीर० इति शुद्धजलेन पादौ प्र-

क्षाल्य पितृपादयोः अत्रं नमः । गंधं नमः । तिलान्नमः ।
 दक्षिणाग्रत्रिदर्भपत्रपुष्पं नमः । प्रेतपितृपिता० स्वरूपाः
 एषवः पादार्घ्यः । अस्तुपादार्घ्य इति प्रति० ॥ पितृभ्यः
 स्वधा० इति विप्रवामांगादिषु शिरोसजानुपादेषु वामांगादियु-
 ग्मंक्रमेण गंधादिभिः पूजयेत् । प्रेतमण्डलाद्दक्षिणतः प्रेत-
 ब्राह्मणं उदङ्मुखमुपवेश्य स्वयं दक्षिणाभिमुख उपविश्य
 विप्रपादौ मण्डले निधाय । अ० गोत्र अ० प्रेत सर्पिंडीकरण
 श्राद्धे इदंते पाद्यं । इति पादयोस्तिलोदकं इत्वा
 (अस्तु पाद्यं इति प्रति० । शुद्धजलेन शंनोदेवी० इति
 प्रक्षाल्य-प्रेतपादयोः अत्रंनमः । गंधंनमः । तिलान्नमः ।
 दक्षिणाग्रैकदर्भपत्रपुष्पं नमः । अ० गोत्र अ० प्रेत एषते
 पादार्घ्यः । अस्तुपादार्घ्यः । इति प्रति० । प्रेताजयता० इति
 गंधादिभिः पितृक्रमेण पूजयेत् । ततो मण्डलादुत्तरतो ब्राह्म-
 णाआचम्य स्वयं पवित्रं त्यक्त्वा स्वयं पादौ प्रक्षाल्य पाद-
 प्रक्षालनतः प्राच्यां द्विराचम्य पार्वत्रिघ्नत्वा पुनराचम्य विप्र-
 पूर्वक श्राद्धदेशंत्रजेत् । ततो देवब्राह्मणोपवेशनार्थं प्रागग्रकुश
 द्वयसहितमासनं निधाय तदुपरि यवान् निक्षिप्य ब्राह्मणद-
 क्षिणहस्तं दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा वामहस्तेनासने स्पृशन् प्रेत
 पित्रादिसंबन्धिनां कामकालसंज्ञकानां विश्लेषां देवानां सर्पि-
 ङ्गीकरणश्राद्धेर्भुवः स्वः इदमासनं । आस्यतां । इति

देवब्राह्मणं प्राङ्मुखमुपवेशयेत् । आसीनाःस्मः इति
 प्रति० ॥ अपसव्यं । पितृब्राह्मणोपवेशनार्थं दक्षिणाग्रकुश-
 त्रयसाहितमासनं निधाय तदुपरि तिलान् निक्षिप्य ब्राह्मण-
 दक्षिणहस्तं दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा वामहस्तेनासनं स्पृशन्
 प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानां अमुकगोत्राणां अमुकामुक-
 शर्मणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां सर्पिण्डीकरणश्राद्धे भूर्भुवः
 स्वः इदमासनं । अस्यतां इति पितृब्राह्मणउदङ्मुखमुपवे-
 शयेत् । असीनाः स्मः । इति प्रतिवं० । प्रेतब्राह्मणोपवेश-
 नार्थं पितृब्राह्मणपूर्वतो दक्षिणाग्रैककुशसाहितमासनं निधाय
 तदुपरि तिलान् निक्षिप्य ब्राह्मणदक्षिणहस्तं दक्षिणहस्तेना-
 दाय वामहस्तेनासनं स्पृशन् अ०गोत्रस्य अ०प्रेतस्य स-
 र्पिण्डीकरणश्राद्धे भूर्भुवःस्वः इदमासनं । अस्यतां इति उ-
 दङ्मुखं प्रेतब्राह्मणमुपवेशयेत् ॥ आसनिोऽस्मि इति प्र० ॥
 सव्यं । ततः प्रत्यासनसमीपे तिलतैलेनघृतेनवा दीपस्थाप-
 नं । अपसव्यं । तिलाः स्तुरक्षत्व० रक्षकः । इति द्वारदेशे
 तिलकुशान् प्रक्षिपेत् सव्यम् । अग्निष्वात्ताः पितॄ० यमोरक्षां-
 करोतुमे ॥ इति यवतिलान् दिक्षुयथालिंगं विकिरेत् । ततः
 ईशान्यां ताम्रपात्रमुदकेनापूर्य तत्र कुशत्रयतिलगंधपुष्पादि
 निक्षिप्य- यद्देवां० ३ इति अभिमन्त्र्य- दुष्टदाष्टिनिपातना-
 दिदोषदूषितः पाकः पूतोभवतु । इत्युच्चार्य तज्जलेन-

सर्वपाकं प्रोक्ष्य श्राद्धदेशे स्थापितान् श्राद्धोपयोगिपदार्थानापि प्रोक्षेत् । ततः— श्राद्धभूमौ० प्रवर्तये । प्रवर्तयेति-प्रति० ॥ अपसव्यं- सोमस्य नीविर० इति कुशत्रयं सतिलं गृहत्वा निहन्मिसर्व० इति कुशत्रयतिलयुतानां परिधानपुरास्थितदशानां दक्षिणकटिसल्यग्रवस्त्रंबहिर्भागे संवेष्ट्य-गोपनरूपं नीविबंधनं कुर्यात् । सव्यं । आचमनं । प्राणायामः । देशकालयोः कीर्तनं अपसव्य अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्तिद्वारोत्तमलोकावाप्त्यर्थं अमुकगोत्रैः अमुकशर्मभिः तत्पितृपितामहप्रपितामहैः सह सर्पिंडीकरणं मृताहादादशाहे कामकालसंज्ञकविश्वेदेवपूर्वकं अर्घ्यपिंडसहितं युष्मदनुज्ञया पार्वणैकोद्दिष्टविधिना कारिष्ये । कुरुष्वेति-प्रति० । सव्यं । सव्याद्यातिकां गायत्रीं जप्त्वा देवब्राह्मणहस्ते उदकं दत्वा कामकालसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां सर्पिंडीकरणश्राद्धे इदमासनं इत्यासनेदक्षिणतः सयवान् प्रागग्रान् दर्भान् दद्यात् । स्वासनं इतिप्र० । अपसव्यं । अमुकसगोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानां अमुकामुकशर्मणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां सर्पिंडीकरणश्राद्धे इदमासनं । इत्यासने सतिलान् दक्षिणाग्रान् दर्भान् दद्यात् । स्वासनं इति प्रति० । ॥ अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य सर्पिंडी-श्राद्धे इदमासनं । इत्यासने सतिलान् दक्षिणाग्रान् दर्भान्

दद्यात् । स्वासनमितिप्र० । सव्यं ततो यवानादाय प्रेत-
 पित्रादिसंबंधिनः कामकालसंज्ञकान् विश्वान् देवान् भवत्सु
 आवाहयिष्ये, आवाहय इतिप्रति० । ततो विप्रदक्षिणंजानु-
 मालभ्य- विश्वेदेवासआ० दत्त । इति जप्त्वा । विप्रस्य पुरतो
 प्रादक्षिण्येन यवान्विकीर्य विश्वेदेवाःशृणु० भादयध्वं इति
 जपेत् । अपसव्यं । तिलानादाय-अमुकस गोत्रान् प्रेतपितृ-
 पितामहप्रपितामहान् अमुकामुकशर्मणः वसुरुद्रादित्यस्वर्ह-
 पान् भवत्सु आवाहयिष्ये । आवाहय इति प्रति० । ततो विप्र-
 वागजानुमलभ्य उशंतस्त्वानिधि० अत्तवे । इति जप्त्वा
 विप्रस्याग्रतोऽप्रादक्षिण्येन तिलान्विकीर्य आयंतुनः पितरः०
 तस्मान् ॥ इति जपेत् । एकोद्दिष्टे नावाहनं । सव्यं । ततो-
 वैश्वदेविकमर्घपात्रद्वयं देवाग्रभूमावुपालिप्य दर्भेषुप्राग्रेषु
 उत्तानं निधाय पवित्रांतर्हित एकैकस्मिन्-शनोदेवी० इत्यप
 आसिच्य यवोसिधान्यरा० इति यवान् प्रक्षिप्य गंधपुष्पं च
 तूष्णीं दद्यात् । अपसव्यं पित्रग्रभूमावुपालिप्य दक्षिणाग्र-
 दर्भेषु पात्रत्रयमुत्तानं निधाय दर्भत्रयान्विते एकैकस्मिन्
 शनोदेवी इतिपितृतीर्थेन आसिच्य तिलोऽसिसोमदैवत्यो०
 इति तिलान् प्रक्षिप्य गंधपुष्पं चतूष्णीं दद्यात् । प्रेताग्र-
 भूमावुपालिप्य दक्षिणाग्रदर्भोपरिपात्रमेकमुत्तानं निधाय एकं
 पवित्रं निधाय शनोदेवीः इति अपत्रासिच्य तिलोऽसि०

इति तिलान् प्रक्षिप्य गंधपुष्पं च तूष्णीं दद्यात् । ततः
 प्रेतार्घ्यपात्रं दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा पितुरर्घ्यपात्रेणसंयोज-
 येत् अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्यार्घ्यपात्रस्थं जलं चतुर्धा-
 विभक्तं तत्प्रथमांशं अ० गोत्रस्य प्रेतपितुः अमुकशर्मणः
 वसुरूपस्यार्घ्यपात्रेणसहसंयोजयिष्ये (संयोजय इतिप्रति० ।
 येसमानाः समनसः पितरो यमराज्ये । तेषां लोकः स्वधा-
 नमोयज्ञो देवेषुकल्पातम् ॥१॥ येसमानाः समनसो ज्वा-
 जीवेषुमामकाः ॥ तेषां श्रीमार्घ्यं कल्पतामस्मिल्लोके
 शतं समाः ॥ २ ॥ । इति संयोजयेत् । अनेन
 संयोजनेन प्रेतस्यप्रेतत्वानिवृत्तिरस्तु० । अ० गोत्रस्य०
 अ० प्रेतस्यार्घ्यपात्रस्थं द्वितीयमंशंजलं अ० गोत्रस्य प्रेत-
 पितामहस्य अ० शर्मणः रुद्ररूपस्यार्घ्यपात्रेण सहसंयोज-
 यिष्ये । संयोजय इतिप्रति० । येसमाना० कल्पतां । येस-
 मानाः० समाः ॥ इतिसंयोजयेत् । अनेन० निवृत्तिस्तु ।
 अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्यार्घ्यपात्रस्थं तृतीयांशं अ० गोत्र-
 स्य प्रेतप्रपितामहस्य अ०शर्मणः आदित्यरूपस्य अर्घ्यपात्रेण
 संयोजयिष्ये । संयोजयइति प्रति० । येसमानाः० कल्पतां ।
 येसमानाः० समाः इतिसंयोजयेत् । अनेन सं० निवृत्तिरस्तु ।
 उत्तमलोकावाप्तिरस्तु । सव्यं । देवब्राह्मणहस्ते उदकंदत्वा
 अर्घ्यपात्रस्थपवित्रेदत्वार्यपात्रार्घ्यगृहीत्वा । या दिव्या

आपः० भवंतु । प्रेतपित्रसंबन्धिनः कामकालसंज्ञका विश्वे-
 देवाः एष्वोऽर्घ्यः इति दद्यात् अस्त्वर्घ्य इति प्रति० एवं द्वितीये
 अपसव्यं, पितृब्राह्मणहस्ते उदकं दत्वा अर्घ्यपात्रस्थपवि-
 त्राणि दत्वा अर्घ्यपात्रात्सशेषमर्घ्यं यादिव्या आ० अ०
 गोत्रप्रेतपितः अ० शर्मन् वसुरूप एष्वोऽर्घ्यः इति दद्यात् ।
 अस्त्वर्घ्य इति प्रति० । पुनरपोदत्वा प्रेतपितामहपात्रस्थ
 पवित्राणि दत्वा अर्घ्यपात्रात्सशेषमर्घ्यं-यादिव्या० अ० गोत्र
 प्रेतपितामहं अ० शर्मन् रुद्ररूप एष्वोऽर्घ्यः इति दद्यात् अ-
 स्त्वर्घ्य इति प्रति० ॥ पुनरपोदत्वा प्रेतप्रपितामहपात्रस्थपवि-
 त्राणि दत्वा अर्घ्यपात्रात्सशेषमर्घ्यं० अ० गोत्रस्य प्रेतप्रपितामह
 अ० शर्मन् आदित्यरूप एष्वोऽर्घ्यः इति दद्यात् । अस्त्वर्घ्यः
 इति प्रति० ततः प्रेतार्घ्यपात्रं दक्षिणहस्ते गृहीत्वा प्रेतब्राह्मण
 हस्ते जलं दत्वा तत्पात्रस्थपवित्रं दत्वा यादिव्या० अ०
 गोत्र अ० प्रेतएष्वोऽर्घ्य इति सर्वं दद्यात् अस्त्वर्घ्य इति प्रति० ।
 प्रथमे पितृपात्रे सर्वपित्र्यहस्तास्थितकुशान्निधाय सर्वपात्र-
 स्थितसंस्तवान्समवनीय पितृभ्यः स्थानमसि इति न्युब्जं-
 तत्पात्रं देवपित्रोर्मध्यभागे निधाय तदुपरि स्वधावाचनीयान्
 व्रीन् दर्भान्निदध्यात् । सव्यं । देवहस्ते उदकं दत्वा एष्वो
 मंघ इति गंधं, सुगंधिरिति प्रति० ॥ इमे यवाः इति यवान्,
 संतु यवाः । श्रीतुलसीभृंगिराजशतपत्रपुष्पाणि इति तुलस्यादि,

सुपुष्पाणि । धारणार्थं यज्ञोपवीते इति यज्ञोपवीतद्वयं, सूप-
 वीते । फलार्थं पूगीफलं इतिफलं सुफलं, । आच्छादनार्थं
 किञ्चिच्चावहारिकद्रव्यं इति द्रव्यं स्वाच्छादनं । सर्वार्थे इमौ
 कुशौ, अस्तु पवित्रं । प्रेतपित्रादिसंचायिभ्यः कामकालसंज्ञिके-
 भ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्पिडीकरणश्राद्धे इदं गंधाद्यर्चनं ।
 स्वाहानमः । अपसव्यं । पितृद्विजहस्ते उदकंदत्वा एषते गंधः
 सुगंधिः इमे तिलाः सन्तु तिलाः । श्रीतुलसीमृगिराजशत-
 पत्रपुष्पाणि, सुपुष्पाणि । धारणार्थं इमे यज्ञोपवीते फलार्थं
 पूगफलं, सुफलं । किञ्चिच्चावहारिकद्रव्यं, स्वाच्छादनं ।
 सर्वार्थे इमे कुशाः अस्तु पवित्रं अमुकगोत्रेभ्यः प्रेतपितृ
 पितामहप्रपितामहेभ्योऽमुकामुकशर्मभ्यः वसुरुद्रादित्यस्वरू-
 पेभ्यः सर्पिडीकरणश्राद्धे इदं गंधाद्यर्चनं स्वधानमः प्रेतद्विज
 हस्ते उदकंदत्वा एषते गंधः सुगंधिः । इमे तिलाः संतु ति-
 लाः । इमानि पुष्पाणि, सुपुष्पाणि । धारणार्थं इमे उपवीते,
 सूपवीते । फलार्थं पूगफलं, सुफलं । आच्छादनार्थं किञ्चि-
 च्चावहारिकद्रव्यं, स्वाच्छादनं । सर्वार्थे इमे कुशाः, अस्तु
 पवित्रं । अ० गोत्र अ० प्रेतसर्पिडीकरणश्राद्धे इदं गंधा-
 द्यर्चनं तवोपतिष्ठतां । सव्यं । अत्रावसरे द्विजानां तिलक
 धारणं । कर्ताऽऽचम्य द्विजाग्रपतितकुशादीनिरस्य दैवे चतु-
 रस्रं अपसव्यं पित्र्ये चतुरस्रं प्रेतमंडलं च त्रिकोणं कृत्वा ।

पात्रासादनं । पंक्तिवारणं । करशुद्धिः । ततो घृताक्तमन्नमा-
 दाय द्विजसमपि उपविश्य आचम्य. अपसव्यं सपिंडीकरण
 श्राद्धे अग्नौकरणं करिष्ये इति । कुरुष्वेत्यनुज्ञातः अग्नयेक-
 व्यवाहनायस्वाहा इदमग्नयेकव्यवाहनायनमम सोमायपितृ
 मतेस्वाहा इदं सोमायपितृमतेनमम इत्याहुतिद्वयं पित्र्य-
 पंक्तिमूर्धन्यविप्रपाणौ जुहुयात् । विप्रः स्वपाणिस्थमन्नं स्व-
 भोजनपात्रेनिधाय करशुद्धिं कृत्वाऽऽचमनं कुर्यात् । सव्यं
 मूर्धानंदिवः इति देवपात्राभिधारणं । अपसव्यं । मूर्धानंदि०
 पित्र्यप्रेतपात्राभिधारणं । सव्यं । देवपात्रेहुतशेषदत्त्वा अपसव्यं
 पित्र्यादिपात्रे हुतशेषदत्त्वा सव्यं पात्रमालभ्य जपति पृथ्वीते-
 पात्रं० । स्वाहा । अपसव्यं पित्र्यपात्रमालभ्य जपति पृथ्वी-
 ते० । सव्यं देवद्विजांगुष्ठमन्त्रेऽवग्राह्य इदंविष्णुः इति जपि-
 त्वा अपहता अ०षदः । इति यवान्विकीर्य अपसव्यं पितृ-
 द्विजांगुष्ठमन्त्रेवग्राह्य इदंविष्णुः० । इति जपित्वा अपहता०
 इति तिलान्विकीर्य सव्यं जलस्पृष्ट्वा देवपूर्वपारिवेणं
 कृत्वा गायत्र्यादेवपात्रस्थमन्नंप्रोक्ष्य तूष्णीं पारिषिच्य सव्येन
 पाणिनापात्रमालभ्य दक्षिणेन यवंजलंचादाय-इदमन्नं परि-
 विष्टं परिवेक्ष्यमाणंच प्रेतपित्रादिसंबन्धिभ्यः कामकालसंज्ञि-
 केभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः सपिंडीकरणश्राद्धे अस्यब्राह्मणस्य
 अतृप्तिभोजनपर्याप्तममृतरूपेण संपद्यतांस्वहा हव्यंनमम ।

इति प्रात्रवामेभूमौक्षिपेत् । पितृपात्रस्थमन्नं गायत्र्याप्रोक्ष्य
तूष्णीं परिषिच्य-अपसव्यं सव्येन पाणिनापात्रमालभ्य
दक्षिणेन तिलान् जलंचादाय इदमन्नं परिविष्टं परिवेक्ष्य-
माणं च अ० गोत्रेभ्यः प्रेतपितृपितामहप्रपितामहेभ्यः अ०
शर्मभ्यः वसु०स्वरूपेभ्यः सर्पिंडीकरणश्राद्धे अस्यब्राह्म०स्य
आतृप्तिभोजनपर्याप्तं अमृतरूपेण संपद्यतां स्वधाकव्यंनमम ।
इतिपात्रदक्षिणभागे भूमौक्षिपेत् । एवमेव । अ० गोत्राय
अ०प्रेताय सर्पिंडीकरणश्राद्धे अस्य० रूपेणोपतिष्ठतां इति ।
उदकोपस्पर्शः—ततउदङ्मुखस्तिष्ठन् ईशानवि० गयायै
नमः । गदाधराय० । काशीविश्वेश्वराय० । बिंदुमाधवाय० ।
इतिनत्वाश्राद्धभूमिं “गयेयं” गयारूपेणध्यात्वा । सव्यं ।
ब्रह्मार्पणं० । तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु । अपसव्यं । एकोविष्णुः०
अनेन सर्पिंडीकरणश्राद्धयिब्राह्मणभोजनेन भगवान् प्रेत-
पित्रादिस्वरूपी श्रीमज्जानार्दनवासुदेवः प्रीयतां । आपो-
शनार्थं उदकं सव्येन देवद्विजहस्ते, अपसव्येन पितृद्विजहस्ते
प्रेतपितृहस्तेच दद्यात् । विप्रानित्यभोजनवत्परिषेचनं कृत्वा
बलिदानवर्जं ‘अमृतोपस्तरणमसी, इति आपोशनं कृत्वा
प्राणाहुतीर्गृण्हीयुः । कर्ताच० प्राणायस्वाहा- अपानाय०
व्यानाय० उदानाय० समानाय० ब्रह्मणेस्वाहा इति प्राणा
हुतिमंत्रान् पठेत् । विप्राः वाङ्मनियमाद्युक्तनियमयुक्ता-

भुञ्जिन् । कर्तापसव्यसव्याभ्यां पितृपूर्वकं हस्तोदकं दत्वा
 दशवारं गायत्रीं जप्त्वा विप्रान् प्रार्थयेत् । अपेक्षितं०
 मानसैः ॥ विद्यमानशाकपाकादिपदार्थेषु यद्रोचते तद्-
 ग्राह्यं यन्नरोचते तत्याज्यं । यथसुखं जुषध्वं । जुषामहै इति
 प्रति० । ततोऽश्वत्सुविप्रेषु दर्भेषु आसीनो यज्ञोपवीती
 दक्षिणभिमुखः सप्रणवव्याहृतेकां गायत्रीं त्रिःसकृद्वाकृणुष्व
 पाज इति पंचसुरावतं बर्हिषदं सप्तदशउदीरतामवर इति त्रयो-
 दश षोडश च पुरुषसूक्तं । आशुः शिशानो इति अप्रतिरथान्
 अन्यानि च पावनानिरुद्राध्यायादीन् श्रावयेत् । ततो यथा
 सुखं भुक्तेषु विप्रेषु, तृप्तान् ज्ञात्वा । अपसव्यं देवपितृपात्र
 मध्यभागे गोमयेनोपलिप्य तत्र दक्षिणाग्रदर्भत्रयं निधाय
 सर्वमन्नमुदकेनाप्लाव्य गृहीत्वा-अग्निदग्धाश्च-गतिं । अग्नि
 दग्धेभ्योऽनग्नि० प्रसूतेभ्यः इदं विकिरमन्नं दीयते इति पितृ-
 तीर्थेन दत्वा तदुपरि तिलोदकनिषिच्य हस्तौ प्रक्षाल्य पवित्रे
 त्यक्त्वा सव्यं आचम्य पवित्रे धृत्वा पुनराचम्य सव्याप-
 सव्याभ्यां सकृत्सकृदशौ दत्वा सप्रणवव्याहृतिकां गायत्रीं
 जप्त्वा मधुवाता० ३ मधुमधुमधु इति पठेत् । तताः प्रेत
 पित्रादिसंबन्धिनः कामकालसंज्ञका विश्वेदेवाः सर्पिणीकरण
 श्राद्धे तृप्ताः स्थ, तृप्ताः स्मः इति प्रति० । अ० गोत्राः प्रेत
 पितृपितामहप्रपितामहाः अ० शर्माणः वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः

सर्पिणीकरणश्राद्धे तृप्ताःस्थ । तृप्ताःस्मः इतिप्रति० । अमुक
 गोत्र, अ० प्रेत सर्पिणीकरणश्राद्धे स्वदितं । सुस्वादितंमिति
 प्र०। शेषमन्नं किंक्रियतां । पिंडार्थमुपयुज्यतां इति प्रति०।
 ततोविप्रा 'अमृतापिधानमासिस्वाहा' इति उत्तरापोशनं कुर्युः
 ततः कर्ता (भोजनपात्रेभ्यः पुरतो व्याममात्रामरत्निमात्रां
 वा भुवमुत्सृज्य) द्विजसमीपे दक्षिणाभिमुख उपावश्य
 सव्यंजान्वाच्य दक्षिणाप्रवणं भूभागं हस्तमात्रं गोमयेनोप-
 लिप्य तत्र कुशमूलेन अपहृता० इति दक्षिणाग्रां रेखामुल्लि-
 ख्याप उपस्पृश्य रेखाग्रे उत्तमुकं येरूपाणि० इति निधाय
 जलंस्पृश्वोदपात्रेण दक्षिणसंस्थं रेखायां पितृतीर्थेनावनेजनं
 कुर्यात् । अ० गोत्र प्रेतपितः अ० शर्मन् पिंडस्थाने अवने
 निक्ष्व । अ० गोत्र प्रेतपितामह अ०शर्मन् पिंडस्थाने अव-
 नेनिक्ष्व । अ० गोत्र प्रेतप्रपितामह आदित्यरूप सर्पिणीकरण-
 श्राद्धे पिंडस्थाने अवनेनिक्ष्व । अ० गोत्र अ० प्रेत सर्पिणी-
 श्राद्धे पिंडस्थाने महत्तमवनेजनं तवोपतिष्ठताम् । सकृदा-
 च्छिन्नान् दर्भान् दक्षिणाग्रान् रेखायामास्तीर्य प्रेतपिंडस्थाने-
 च अ० गोत्र अ० प्रेत पिंडस्याधो दर्भासनं तवोपतिष्ठ-
 तां इति चास्तीर्य । ततः पार्वणपाकात् अवाशिष्टेनान्नेन
 नारीकेलप्रमाणं पिंडत्रयंकृत्वा ततः एकपिंडमादाय-अ०
 गोत्र प्रेतपितः अ० शर्मन् वसुरूप एतत्तेऽन्नं स्वधा ।

इदं अ गोत्राय प्रेतपित्रे अमुक शर्मणे वसुरूपाय नमम ।
 अ० गोत्र प्रेतपितामह अ० शर्मन् रुद्ररूप एतत्तेः स्वधा ।
 इदं अ० गोत्राय प्रेतपितामहाय अ० शर्मणे द्रूरूपाय
 नमम अमुक गोत्र प्रेतप्रपितामह अ० शर्मन् आदित्यरूप
 एतत्तेः स्वधा, इदं अ० गोत्राय प्रेतप्रपितामहाय अमुक
 शर्मणे आदित्यरूपाय नमम ततः प्रेतपाकावशिष्टान्नेन
 जंबीराकारं पिंडं कृत्वा-आदय-अ गोत्र अ० प्रेतसर्पिंडीकरण
 श्राद्धे एषपिंडो मया दीयते तवोपतिष्ठतान् । अ० गोत्र अ०
 प्रेत प्रत्यवेने जनमिदं वोपति० ! अ० गोत्रे प्रेताच्छादनामिदं-
 तवोप० । अ० गोत्र अ० प्रेत चंदनमिदं तवोप० । अ० गोत्र
 अ० प्रेत पुष्पमिदं तवोप० । अ० गोत्र अ० प्रेत एषधूपस्त-
 वोप० । अ० गोत्र अ० प्रेत दीपस्तवोप० । अ० गोत्र अ०
 प्रेत इदं नैवेद्यं तवोप० । अ० गोत्र अ० प्रेत फलमिदं तवोप०
 अ० गोत्र अ० प्रेत तांबूलमिदं तवोप० । अ० गोत्र अ०
 प्रेत इदं दक्षिणां तवोप० । अनेन पिंडस्यार्चनविधेः परि-
 पूर्णताऽस्तु अनेन पिंडदानेन प्रेतस्य प्रेतत्वानिवृत्तिरस्तु ।
 सद्गतिः प्राप्तिरस्तु । अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य दत्तमन्न-
 पानादिकं तवोप० । पिंडोपरितूष्णीं प्रेतपवित्रार्पणं । जल-
 धारातवोप० अ० गोत्र अ० प्रेत सर्पिंडीकरणश्राद्धप्रतिष्ठा
 सिद्ध्यर्थमियं रजतदक्षिणा तवो ततः-प्रेतपिंडं प्रेतपित्रादि

पिंडेषु संयोजयिष्ये । संयोजय इति विप्रैरनुज्ञातः प्रेतपिंडं
 सुवर्णशलाकया रौप्यशलाकया दर्भरज्ज्वावा त्रिधासमंवि-
 भज्य विष्णुं त्रिःस्मृत्वा आद्यभागमादाय-येसमानाः० क-
 ल्पतां येसजाताः० समाः इति मंत्रद्वयं पठित्वा अ० गोत्रस्य
 अ० प्रेतस्य पिंडं अ० गोत्रस्य प्रेतपितुः अ० शर्मणो वसु-
 रूपस्य पिंडेन सह संयुनज्मि इति पिंडं वर्तुलंकुर्यात् ।
 अनेन संयोजनेन अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्ति-
 रस्तु । वसुलोकावाप्तिरस्तु । पुनर्द्वितीयं भागमादाय-येसमा-
 नाः कल्पतां ॥१॥ येसजाताः० समाः ॥२॥ अ० गोत्रस्य
 अ० प्रेतस्य पिंडं अ० गोत्रस्य प्रेतपितामहस्य अ० शर्म-
 णो रुद्ररूपस्य पिंडेन सह संयुनज्मि इति पठित्वा प्रपिता-
 मह पिंडे संयोज्य वर्तुलंकुर्यात् । अनेन संयोजनेन अ०
 गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्वनि० रुद्रलोकावाप्तिरस्तु ।
 पुनस्तृतीयं भागमादाय येसमानाः० कल्पतां ॥ १ ॥ येस-
 जाताः० समाः ॥ २ ॥ अ० प्रेतस्यपिंडं अ० गोत्रस्य प्रेत
 प्रपितामहस्य अ० शर्मणः आदित्यरूपस्य पिंडेन सह संयु-
 नज्मि इति पठित्वा । प्रपितामहपिंडे संयोज्य वर्तुलंकुर्यात् ।
 अनेन पिंडसंयोजनेन अ० गोत्रस्य अ० प्रेतस्य प्रेतत्व०
 आदित्यलोकावाप्तिरस्तु । ततः पिंडानभिमृश्य इदं पठेत् ।
 एषवोऽनुगतः प्रेतः पितृत्वं ग्राप्तवानसौ । शुभं भवतु शेषा-

णांजायतां चिरजीवितां । समानीव आकूतिः समाना हृद-
 यानिवः । समानमस्तुबोमनो यथावः सुसहासति । अत ऊर्ध्वं
 प्रेतशब्दोच्चारोक्तार्यः । ततः पिंडाग्रभागेलेपभागिनः प्रीयंतां
 इति दर्भाग्रे हस्तलेपं निमृज्यात् । सव्यं । अत्र पितरो-
 मादयध्वं सव्यावर्तनं श्वासधारणंकृत्वा तथैवावृत्यदक्षिणाभि
 मुखःश्वासविसर्जनं अमीमदंत० इति कुर्यात् । अपसव्यं ।
 अ० गोत्र पितः अ० शर्मन् वसुरूप पिंडस्योपरिप्रत्यवने
 निक्ष्व । अ० गोत्र पितामह अ० शर्मन् रुद्ररूप पिंडस्यो-
 परिप्रत्य० । अ० गोत्र प्रपितामह शर्मन् आदित्यरूप
 पिंडस्योपरिप्रत्य० । इति पूर्ववदवनेजनं कृत्वा नीवींवि
 स्रंस्य पिंडमूलेनिधाय नमोवः पितरः शुष्माय नमोवः
 पितरस्तपसे । नमोवः तस्मै । नमोवः० साय नमोवः०
 मन्यवे । स्वधायै० नमः इति षडंजलीन् कृत्वा । एतद्वः
 पितरोवासः इति त्रीणि त्रीणि सूत्राणि प्रतिपिंडंदत्वा ।
 सव्यं गृहान्नः पितरोदत्त । इति जप्त्वा । अपसव्यं । उदायु-
 षास्वाहा० अनु । इत्युत्तिष्ठेत् । सव्यं देशकालौ संकीर्त्य
 अस्मत्कुलाभिवृद्ध्यर्थं पिंडपूजांकारिष्ये पिंडसंस्थाः पितरः
 गंधं स्वधा पिंडसं० यवाक्षततिलाक्षतान् स्वधा । पिंडसं०
 श्रीतुलसीभृंगिराजशतपत्रपुष्पाणिस्वधा । पिंडसं० धूपंस्वधा ।
 पिंडसं० दीपंस्वधा । पिंडसं० नैवेद्य० । पिंडसं० पूगीफल

तांबूलं० पिंडसं० दक्षिणांस्वधा । एतस्यगंधाक्षतपुष्पधूप-
दीपनैवेद्यतांबूलदक्षिणारूपाष्टार्चनविधेः परिपूर्णतास्तु ।
अष्टार्चनविधेः परिपूर्णतास्तु इतिप्रतिव० । अत्रावसरे वि-
प्राणां करशोधनादि आचमनंच । ततोदेवाग्रभूमौ सुप्रोक्षित-
मस्तु इति जलेनासिच्य देवद्विजहस्ते-शिवाआपःसंतु,
संतुशिवाआपः । सौमनस्यमस्तु, अस्तुसौमनस्यं । यवाः
पांतु, पांतुयवाः । दर्भाः पांतु, पांतु दर्भाः । कामकालसंज्ञका
नां विश्वेषां देवानां यद्वत्तं सपिंडीकरणश्राद्धीयमन्नमुदकं तदक्ष-
य्यमस्तु, अस्त्वक्षय्यं इतिप्र । अपसव्यं । पित्राग्रभूमौ सुप्रो-
क्षितमस्तु, पितृद्विजहस्ते शिवाआपःसंतु, संतुशिवाआपः ।
सौमनस्यमस्तु अस्तुसौमनस्यं तिलाः पांतु, पांतु तिलाः ।
दर्भाःपांतु, पांतुदर्भाः । अ० गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहा-
नां अ० शर्मणां वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां यद्वत्तंसपिंडीकरणश्रा-
द्धीयमन्नमुदकं तदक्षय्यमस्तु । अस्त्वक्षय्यं इति प्र० । सव्यं ।
अघोराः पितरःसंतु, संत्वघोराः पितरः । गोत्रं नोवर्धतां,
वर्धतांवोगोत्रं । दातारोऽनोभिवर्धतां, वर्धतांवोदातारः ।
वेदाश्चनोऽभिवर्धतां, अभिवर्धतांवोवेदाः । संततिर्नोभिवर्ध-
तां, अभिवर्धतांवोसंततिः । श्रद्धाचनोमाव्यगमत्, माव्या-
गमद्वःश्रद्धा बहुदेयंचनोऽस्तु, अस्तुबहुदेयं । अन्नंचनो
बहुभवेत्, भवतुबोबृहन्नं । अतिथींश्चलभेमहि, लभंतांवोऽ

तिथयः । एताः आशिषः सत्याः संतु । संत्वेता आशिषः
 सत्याः इतिप्रार्थयेदाशीः । ततः अपसव्यं, स्वधावाचनीयान्
 सपवित्रान् कुशान् पिंडपश्चिमतोदक्षिणाग्रान् भूमावास्तीर्य
 स्वधां वाचयिष्ये । वाच्यतां इतिप्र० । पितृभ्यः पितामहे
 भ्यः प्रपितामहेभ्यः स्वधोच्यतां । अस्तु स्वधा इति उच्य
 माने स्वधावाचनीयर्देभ्यु प्रतिपिंडं उर्जवहंति० पितृन् ।
 इति मंत्रावृत्त्याजलंनिषिचेत् । ततोऽन्युञ्जं पात्रमुत्तानं कृत्वा
 यथाशक्तिदक्षिणां दद्याद्ब्राह्मणेभ्यः । सव्यं अस्मत्पित्रादि
 संबंधिभ्यः । कामकालसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्पिंडी
 करणश्राद्धप्रतिष्ठासिध्यर्थं इमां प्रतिनिधिभूतां दक्षिणां
 यथाविभवं संप्रददे नमम । अपसव्यं-अ० गोत्रेभ्यः पितृ-
 पितामहप्रपितामहेभ्यः अ० शर्मभ्यः वसु० पेभ्यः सर्पिंडी०
 इमां रजतप्रतिनिधिभूतां दक्षिणां संप्रददे नमम । सव्यं ।
 विश्वेदेवाः, प्रीयंतां, प्रीयंतां वो विश्वेदेवाः । शान्तिदापुष्टिदा-
 स्तुष्टिदावरदाभवंतु, भवंतुशान्तिदा० वरदाः । अन्नंचनो
 बहुभवेत् । भवतुवो बृहन्नं । अतिथींश्चलभेमहि, लभध्व-
 मतिथीन् । याचितारश्चनः संतु, संतुवो याचितारः ।
 मायाचिष्म कंचन, कंचने मायाचध्वं । एता
 आशिसत्याः संतु, संत्वेता आशिषः सत्याः । गोत्र-
 स्याभिवृद्धिरस्तु, अस्तु गोत्रस्याभिवृद्धिः । समस्तपितॄणां

प्रसादोऽस्तु अस्तुपितॄणां प्रसादः । ततः-नित्यानुष्ठानसि०
 इति तिलकंधृत्वा पिंडान्नमस्कृत्य (अत्रावसरे संवत्सपूर्वकं
 मोक्षधेनुं विधिवद्दत्त्वा) पिंडोद्धारणं त्रीन्समुद्रां० अयो-
 ध्या० । उखायामेवनिधानं । उल्मुकसकृदाच्छिन्नदर्भाणा-
 मग्नौप्रक्षेपः पिंडस्थाने शांतिरस्तु, पुष्टिरस्तु, तुष्टिरस्तु इति
 प्रतिमंत्रंजलं प्रक्षिप्य भोजनपात्राणि पितृपूर्वकं चालयेत् ।
 वाजेवाजे० यानैः । उत्तिष्ठतु पितरः (सव्येन) विश्वेदेवैः
 सह इति पितृद्विजपूर्वकं विमृजेत् । ततो गच्छतो विप्रान्
 पादप्रक्षालनमंडलपर्यंतं आमावाजस्य० गम्यात् । इत्यनु
 ब्रज्य । कर्मपात्रावशिष्टजलधारां पातयन् प्रदक्षिणकृत्य
 पवित्रंत्यक्त्वाचम्य विप्रहस्तेषु अक्षतपुष्पादिदत्त्वा वाग्यतो-
 दक्षिणामुखस्तिष्ठेत् । आशीर्वादमंत्रान्तेच पठेयुः-द्वेसृती अ०
 सुधत्त । आयुः प्रजां० एताः सत्या आशिषः संतु गोत्रस्या-
 भिवृद्धिरस्तु । इति द्विजैराशीर्मंत्रपठणपूर्वकंदत्तमक्षतादि
 शिरसिधृत्वा विप्रान् पादाम्यंगंप्रियोक्तिभिश्च प्रतोष्य प्रार्थ-
 येत् । अद्यमेस० विप्राणां (भवतां) वचनादस्तु संपूर्णसकलं
 हितत् । इति, अस्तुसंपूर्णमितिप्र० आमंद्रैरिद्र० । पिंडाना-
 मप्सु प्रक्षेपः । यस्यस्मृत्या० अनेन सापिंडिकरणश्राद्ध-
 कर्मणाभगवान् पितृरूपी जनार्दनो वासुदेवः प्रियतां ।
 इदंविष्णुर्वि० ऋचंवाचं । प्रतिद्विजस्थापितदीपनिर्वासनादि ।

सर्पिंडीकरणश्राद्धसंपूर्त्यर्थं श्रीविष्णोः षोडशोपचारैः पूजनं ।
स्नानं द्वादशाहांतवारितवस्त्राणां त्यागः । आचार्याय दानं
च इति सर्पिंडीकरणं ॥

॥ पाथेयश्राद्धं ॥

सर्पिंडनात्पारिदिने । ताद्दिनेवा देशकालौ संकीर्त्य
प्राचीनावीती अमुक गोत्रस्यामुकशर्मणः अस्मत्पितुः प्रेत
लोकान् पितृलोकगमने सुखसिद्ध्यर्थं अ० गोत्राणां पितृ-
पितामहप्रपितामहानां अ० शर्मणां वसु० स्वरूपाणां पाथेय
श्राद्धं सदैवं सर्पिंडं पार्वणविविनाकरिष्ये । इति संकल्पः शिष्ट
प्रकृतिवत् । इदं पक्वान्नेन आमेनवाकुर्यात् । आमपक्षे
पाथेयश्राद्धं सदैवं सर्पिंडं आमेन हविषा करिष्ये इति
संकल्पः । अन्यत्पार्वणवत्कुर्यात् । पाकप्रोक्षणस्थाने आम
प्रोक्षणं । आवाहनमंत्रे उशंतस्त्वा० पितृन्हविषे स्वीकर्तवे'
इत्यूहः । भस्ममर्यादांतं प्राग्वत् तंडुलैरशौकरणं । अन्ना-
श्चतुर्गुणं द्विगुणं समंवा आमंदेयं । इदमामं निवेदये ।
यथासुखंजुषध्वमित्यस्य आपोशनप्राणाहुतितृप्तिप्रश्नानांच-
लोपः गृहसिद्धान्नेन पायसेनतंडुलसक्तुनावा पिंडदानं ।
केचित्त्विदं श्राद्धं केवलपिंडदानविधिनाहुः । तत्र विधिः
पाथेयश्राद्धं पिंडदानविधिना करिष्ये इति संकल्पः । नवी
बंधनं । रेखाकरणं । अग्नेजनादि पिंडपूजनांतं सर्वमवि-

कृतं कृत्वा चंदनादि तिलकंधृत्वां पिंडनमस्कारः । उरवाव
निघ्रणादि पिंडानां विसर्जनं जलेप्रक्षेपश्च । पिंडदानविधिः
आ मार्तण्डेऽपि संक्षेपितो निरूपितः ।

॥ त्रयोदशदिनविधिः ॥

त्रयोदशेऽहनि कर्ता तैलाभ्यङ्गपूर्वकं स्नात्वा देश
कालसंकीर्तनांते ममास्मिन् गृहेकुलेच अमुकनिधनोत्पन्ना-
रिष्टाशुचिद्वारा अस्यवास्तोः शुभतासिद्ध्यर्थं अस्मद्गोत्रिय
सकुल्यनां बालवृद्धसमेतानां मङ्गलाभ्युदयार्थं अकालमृत्युप-
शमनपूर्वकं दीर्घायुरारोग्यतावाप्तये श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्री-
गणेशपूजनपूर्वकं स्वास्तिवाचनं करिष्ये । इतिसंकल्पः ।
गणपतिं षोडशोपचारैः संपूज्य पुण्याहवाचनांते स्थापित
कलशोदकेन यजमानस्य सपरिवारस्याभिषेकः । नूतनवस्त्र-
धारणं । ततोऽशुभनिवृत्त्याचंदनादिभोगधारणाधिकारार्थं
सदक्षिणानि चंदनपुष्पफलतांबूलगुडदानादिकरिष्ये । इति
संकल्प्य तानि कृत्वा कुलदेवतामिष्टदेवतादींश्चनत्वा गण-
पतिं वरुणं च विसृज्य द्विराचम्य ब्राह्मणैः सहस्वयंबंधुयुतो
भुंजीत । श्रीखंडधृत्वा तांबूलादिभक्षायित्वा भूयसीं दक्षि-
णां दद्यात् । आचार्यं वस्त्रदक्षिणादिभिः तोषयेत् ॥

॥ उदकुंभश्राद्धं ॥

देशकालौस्मृत्वा अपसव्यं । अ० गोत्राणं पितृपितामह

प्रपिमामहानां अ० शर्मणां वसु० स्वरूपाणां उदकुंभश्राद्धं
 कार्ण्ये इति संकल्प्य अदैवं संकल्पविधिनापार्वणवत्कुर्यात् ।
 सकल्पक्षणपाद्यासनगंधाच्छादनांतपूजानपरिवेषणांत एष उद
 कुंभः इदमन्नंचदत्तमित्यादित्यागविधः । अंते तांबूल
 दक्षिणादि ॥

॥ मासिकनिवृत्ति :

द्वादशाहसर्पिंडीकरणपक्षतत्प्रागपकृष्य कृतान्यपि
 सर्पिंडीकरणोत्तरं स्वस्वकाले मासिकश्राद्धानि सर्पिंडीकरणो
 त्तरं पार्वणविधिना कर्तव्यान्येव । वृद्धिप्राप्तौ च तेषामप्य-
 पकर्षणकरणं आवश्यकं । तत्रविधिः । आचमनं । प्राणा-
 यामः । पवित्रधारणं देशकालयोः कीर्तनं । अपसव्यं । अ०
 गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां अ० शर्मणां वसु० रू-
 पाणां ऊनमसिकाद्यूनाद्विकांतानि पंचदशमासिकश्राद्धानि
 वृध्यादिनिमित्तं स्वस्वकालादपकृष्य सदैवानि सर्पिंडानि
 पार्वणेनविधिनाग्नेनहविषा तंत्रेण कार्ण्ये इति संकल्पः ।
 पुरुरवाद्रवावत्र विश्वेदेवाः यदिमरणादारभ्य द्वादशमास-
 मध्ये कश्चिदधिकमासस्तदातन्मासिकं द्विवारं कार्यं । तेन
 षोडशश्राद्धानि भवांति । पंचदशश्राद्धेषु पिंडाः पंचचत्वारिं-
 शत् । षोडशश्राद्धेषु अष्टचत्वारिंशत् । केचित्तु मासिक
 श्राद्धेषु अपकृष्य कृतेषु पंचदशश्राद्धार्थं पिंडत्रयमेवमिति

वदन्ति । शिष्टाचारोऽपि तथैव दृश्यते । अत्रप्रमाणं पुनः
मुधियएव । द्वादशाहसपिंडनपक्षे त्रयोदशाहादौ आद्य
ग्रामिकसहितानां षोडशानां पुनरावृत्तिं कुर्वतांतु मूलंभ्रम
एव । अपकृष्यकृतानामेव पुनरावृत्तिस्मरणात् ॥

॥ अद्वपूतिश्राद्धं ॥

इदंच वर्षात्यदिने भवति । अस्यैव संवत्सरविमोक्ष
श्राद्धमित्यर्थांतरं इदंच पार्वणविधिनैवकार्यं । एतदूनाद्विकांत
षोडशश्राद्धेभ्यो भिन्नमेव । अतएवास्येतेनश्राद्धत्वाभावात्
वृद्धिप्राप्तावपिनापकर्षः । एतेनश्राद्धत्वाभावादस्याप्यपकर्ष
वदन्तो भ्रान्ता एव । अत्र प्रयोगः--देशकालयोः कीर्तनांते
अपसव्यं । अ० गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां अमुक
शर्मणां वसु० रूपाणां अद्वपूतिश्राद्धं सदैवं सपिंडं साम्नौ-
करणं पार्वणेनविधिनास्त्रेन हविषा युष्मदनुज्ञया सद्यःकारिष्ये
इति संकल्पः । पुरुरवारद्रवावत्रविश्वेदेवाः । शिष्टंप्रकृतिवत् ॥

॥ दुर्मरणोदकदानविधिविचारः ॥

शास्त्रानुज्ञामंतराऽग्निविषजलपाषाणभृगुपातानशना-
दिभिर्बुद्धिपूर्वकं स्वेच्छात्मघातकानां, चौर्यादिदोषेराजहता-
नां, पारदार्येतत्पत्यादिहतानां, विद्युद्धतानां, अन्यैर्निषेधि-
तेऽपिगर्वान्नदीतरणवृक्षारोहणकूपावरोहादौ प्रवृत्तानां मृता-
नां, गवादिहरणार्थं तद्धननार्थंवा प्रवृत्तानां गोसर्पनाखि

शृङ्गिदंष्ट्रिगजचोरविप्रांत्यजादिभिर्हतानां, महापातकिनां, त-
 त्संसर्गिणां, महारापितुल्यानां, च पतितानां, नपुंसकानांच
 पत्यादिहंत्रीणां, हीनजातिगामिनीनां, गर्भघ्नीनां कुलटानां,
 पूर्वोक्तात्मघातादिपापयुक्तानांच स्त्रीणांच मरणे अशौचं,
 शवस्पर्शं, अश्रुपातं, वहनं, दहनं अंत्यकर्मच नकुर्यात् ।
 स्पर्शादिनिमित्तकप्रायश्चित्तानि ग्रंथांतरादवसेयानि । मृता-
 नां तेषां देहस्य जले प्रक्षेपः । ततः संवत्सरोत्तरं पुत्रा-
 दिस्तदीयात्मघातादिपापानुसारेण प्रायश्चित्तं तस्य कृत्वा
 नारायणबलिं च कृत्वा पर्णशरदाहादिपूर्वकमाशौचमौर्ध्वदेहि-
 कंच कुर्यात् । प्रेतशरीरं दग्ध्वादाहनिमित्तं चांद्रायणत्रयं-
 कृत्वाऽस्थीनिसंस्थाप्याद्वांते पूर्वोक्तविधनौर्ध्वदेहिकं कार्यं
 मितिकेचिद्वदन्ति । अथवा लौकिकाग्निना तूष्णीं दग्ध्वा स्व-
 जीवनसंदेहाद्वा भक्त्या वा पुत्रादयः संवत्सरादर्वागपित-
 त्तात्मघातादिपापेक्तद्विगुणप्रायश्चित्तपूर्वकं नारायणबलिं
 कृत्वा पर्णशरदाहमस्थिदाहं वा कृत्वाऽशौचमौर्ध्वदेहिकंच
 कुर्युः । इदंच प्रायश्चित्तार्हाणामेव । प्रायश्चित्तानर्हाणां घट-
 स्फोटेन बहिष्कृतानांच दासीद्वारा पतितोदकविध्यनंतरं
 सार्पिंडीकरणवर्जमौर्ध्वदेहिकं । तेन सांवत्सरीकमप्येकोद्दि-
 ष्ठेनैव । यद्वात्मघातिनां पुत्रादिमृतजातीयवधोक्तं ब्रह्म
 हत्यादिप्रायश्चित्तसाहितं चांद्रायणं तप्तकृच्छ्रद्वयंच कृत्वा

नारायणबलिपूर्वकं तदहेत् । तथाचात्मघातिनां गोगज-
 व्याघ्रादिहेतुकदुर्मरणवतां च पतितादीनां च पूर्वोक्तानां सर्वे-
 षां नमरणदिनादारभ्याशौचं किंतुतन्प्रायश्चित्तनारायणबलि
 पूर्वकसमंत्रकदाहादिनमारभ्यैवाशौचं जलाग्न्यादिभिः प्रमा-
 दमृतानांतु मरणदिनादारभ्याशौचादिकमस्त्येव तच्च त्रिरात्रं ।
 दशाहमिति बहवः । किंतु प्रमादमरणस्यापि दुर्मरणत्वात्तन्नि-
 मित्तप्रायश्चित्तपूर्वकमेव दाहादिकार्यं । स्मृत्यर्थसारे । चांडाल
 गोब्राह्मणचोरपशुदंष्ट्रिसर्पाग्न्युदकादिभिः प्रमादान्मरणे चां-
 द्रायणं तप्तकृच्छ्रद्वयं पंचदशकृच्छ्राणि वा प्रायश्चित्तं कृत्वा
 विधिवद्दहनाशौचोदकदानादिसर्वं कार्यमेवेत्युक्तं । प्राणांतिक
 प्रायश्चित्तेन मृतस्य दशाहमाशौचं सर्वाणि प्रेतकर्माणि कर्त-
 व्यानि । प्रायश्चित्तेनैव तस्य शुद्धित्वात् । एवमारब्धप्राय-
 श्चित्तस्य प्रायश्चित्तमध्ये मरणेऽपि शुद्धित्वादिकं ज्ञेयं ।
 आहिताग्नेस्तु पतितादेर्मरणे चांडालशृंगिचोरादिमरणो विशेषः ।
 त्रेताग्नीन् प्रक्षिपेदप्सु आवसथ्यं चतुष्पथं । पात्राणि तु दहे-
 दग्नौ साग्निके पापकर्मणि । ततः प्रायश्चित्तार्हत्वानर्हत्वादि
 पूर्वोक्तव्यवस्थया निर्मथ्याग्निना दाहाद्यंतकर्मैति । महा
 पातकसमुक्तः साग्निको यदि जीवति । पुत्रादिः
 पालयेदग्नीन् प्रायश्चित्तक्रियावधि । प्रायश्चित्तं न कुर्याद्यः
 कुर्वन्वाग्मियते यदि । जलेग्नीन् प्रक्षिपेदग्नौ पात्राणितु

जलेषुवा । माधवीये, आहिताग्नेर्दुर्मरणेष्वात्मघातेच तंलौ-
किकाग्निना तूष्णीं दग्ध्वा तदस्थानिक्षरेण प्रक्षाल्य तत्प्राय-
श्चित्तं कृत्वा श्रौताग्निभिः समंत्रकं दाहादिकार्यमित्युक्तं ।
इदं निरग्नेरापि दुर्मरणे योज्यं । प्रमादेन दर्पादिनावा सर्पतो
मृतौ आशौचादिकं न कार्यं । नागपूजाव्रतं कृत्वा नारायण-
बलिसौवर्णनागदानप्रत्यक्षगोदानानि कृत्वा दाहाशौचादि
कार्यं ॥

॥ दुर्मरणे पतितादिमरणेच प्रायश्चित्तानि ॥

तत्र, बुद्धिपूर्वकमात्मघातेन मृतानां । त्रिंशत्कृच्छ्रा-
णि प्रायश्चित्तं । एतच्च जातिवधप्रायश्चित्तेन समुचितं कार्यं ।
यथान्राह्मणेनात्मघाते कृते द्वादशाद्ब्रह्महत्या प्रायश्चित्तं
त्रिंशत्कृच्छ्रमात्मघातप्रायश्चित्तं च तत्पुत्रादिः कुर्यात् । ब्राह्मण
स्त्रियात्मघाते कृते ब्राह्मणस्त्रीवधप्रायश्चित्तं त्रिंशत्कृच्छ्राणि च ।
अशक्तावात्मघाते चांद्रायणद्वयंतप्तकृच्छ्रचतुष्कंच । प्रमादेन
जलादिमरणे पंचदशकृच्छ्राणि चांद्रायणपूर्वकं तप्तकृच्छ्रद्वयं ।
पतिते मृते षोडशकृच्छ्राणि । ब्रह्महत्यादिपापिनां प्रायश्चित्ता-
त्पूर्वमरणे । तत्प्रायश्चित्तं पुत्रेण कार्यं । प्रायश्चित्तानर्हानांतु
पतितोदकदानविधिरेव न प्रायश्चित्तादि । सिंधौ तु, प्राय-
श्चित्तानर्हानामपि पुत्रादिर्नारायणबलिपूर्वं सर्वमौर्ध्वदेहिकं
सर्पिडीकरणं दर्शादिश्राद्धं गयाश्राद्धं कुर्यादेव । एव म्लेच्छी

कृतस्यापि पतितोदकाविधिरपुत्राविषयः । इति उक्तं । युक्त-
मेतत् । यस्तु किञ्चित्कालं म्लेच्छीकृतः प्रायश्चित्तार्हः तस्य
षोडशकृच्छ्रादिप्रायश्चित्तं पुत्रेण कृत्वा पर्णशरदाहादि कार्यं ।
प्रमादभिन्नमरणेषु चौर्यपारदार्यादिहेतुकेषु मरणेषु चांद्रायण
द्रव्यं तप्तकृच्छ्रं वेत्याकरतो विचार्य योज्यं ॥

॥ दुर्भरणनिमित्तदानानि ॥

व्याघ्रहते विप्रकन्याविवाहः । गजहते चतुर्निष्क
परिमितहेमनिर्मितगजदानं । राजहते सौवर्णपुरुषदानं ।
चोरहते प्रत्यक्षधेनुदानं । वैरिहते वृषभदानं । वृषभहते
यथाशक्ति हेमदानं । शय्यायां मृतौ निष्कहेमनिर्मितष्विणु
प्रतिमाधिष्ठि तातूलिसमान्विताच शय्या देया । शौचहीन
मरणेद्विनिष्कहैमविष्णुदानं । संस्कारहीनमरणे विप्रपुत्रोप
नयनं । अश्वहते निष्कत्रयहैमाश्वदानं । शुनाहते क्षेत्रपाल
स्थापनं । सूकरहते महिषदानं । कृमिकीटादिभिर्हते पंच
खारीमितगोधूमदानं । वृक्षहते वस्त्रयुतसौवर्णदानं ।
शृंगिणा हते वस्त्रयुतवृषभदानं । शकटहते सोपस्करं किञ्चित्
द्रव्यदानं । भृगुपातमृते धान्यपर्वतदानं । अग्निनामृते उद-
पानोत्सर्गविधिः । काष्ठहते धर्मार्थसमाकरणं । शस्त्रहते
महिषीदानं । अश्मनाहते सवत्सपयस्विनीगोदानं । विषेण

हते हेमनिर्मितपृथ्वीदानं । उद्ध्वनेनमृते हैमकापिदानं ।
जलमृते द्विनिष्कहेमनिर्मितवरुणदानं । विषूचिकामृते
स्वाद्वन्नेन शतविप्रभोजनं । कंठस्थितकवलस्य मरणे घृत-
धेनुदानं । कासरोगमृते अष्टकृच्छ्राणि । अतिसारमृते लक्ष
गायत्रीजपः । शाकिन्यादिग्रहमृते रुद्रैकादशीनीजपः ।
विद्युत्पातमृते विद्यादानं । अंतरिक्षमृते वेदपारायणं । पतिते
मृते षोडशकृच्छ्राणि । अस्पृश्यस्पर्शयुक्तमरणे सच्छास्त्र
पुस्तकदानं । इतो विशेषस्त्वाकरादवसेयः । अत्र शय्या
मरणे शौचहीनसस्कारहीनमरणे कृमिविषूचिकाकंठकवल-
कासातिसाररोगग्रहणैर्मरणेऽतारिक्षमृतेऽस्पृश्यस्पर्शमरणेऽपि-
दानविधिरेव नप्रायश्चित्तं नैव नारायणबलिः । नापिवर्षादि
कालप्रतीक्षा । व्यघ्रादिहेतुकं विषजलशस्त्रादिहेतुकंच मरणं
प्रमादेन दर्पादिना बुध्याचेत्यनेकधा संभवति तत्रोक्त व्यव-
स्थया प्रायश्चित्तं नारायणबलिदानादिविधिश्रुतित्रयाणां
समुच्चयः । यदि पुत्रादिः पितुर्जलादिदुर्मरणप्रायश्चित्तं ब्रह्म
हत्यादितत्तत्प्रायश्चित्तंवात्मघातप्रायश्चित्तंवा कर्तुं नशक्नोति
तदोक्तदानादिविधिं नारायणबलिंच कृत्वा, अत्यशक्तौ
नारायणबलिमात्रं कृत्वौर्ध्वदेहिकं कुर्यात् । तावतापुत्रादि
सर्पिडानां शुद्धिसिद्धेः । पित्रादेस्तु पुत्रादिभिस्तत्तत्प्रायश्चि-
त्ताकरणे नरकादिभोगः स्यादेव । इति ॥

॥ दुर्मरणे प्रायश्चित्तांगनारायणबलिः ॥

शुक्लैकादश्यां आचम्यप्राणानायम्य देशकालौ सं-
कीर्त्य । अमुकगोत्रस्य अमुकशर्मणोः दुर्मरणात्मघातजदोष
नाशार्थं और्ध्वदेहिकसंप्रदानत्वयोग्यतासिध्यर्थं नारायणबलिं
करिष्ये । इति संकल्प्य विधिवत्पंचकुंभान् संस्थाप्य तेषु
सुवर्णमयप्रतिमायां इदंविष्णुरिति विष्णुं । द्वितीयकुंभे रौप्य
प्रतिमायां ब्रह्मजज्ञानमिति ब्रह्माणं । तृतीयकुंभे ताम्रप्रतिमा-
यां नमस्तेरुद्रेति रुद्रं । चतुर्थकुंभे लोहप्रतिमायां यमाय-
त्वेतियमं । पंचमकुंभे दर्भमयप्रतिमायां प्रेताजवता इति
प्रेतंचावाह्य षोडशोपचारैः पुरुषसूक्तेन पूजयेत् ॥ सुवर्णमय्यो
वा सर्वाः प्रतिमा अत्र ग्राह्याः । तत स्थंडिले अग्निप्रतिष्ठाप्य
ध्यानादिवैकल्पिकावधारणांते अन्वाधानं कुर्यात् ॥ इंद्रं ।
अग्निं । सोमं । एता आज्येन । अथ प्रधानं ॥ नारायणं
पुरुषसूक्तेन प्रत्यृचं एकैकया चर्वाहुत्या ॥ शेषेणाग्निं स्विष्ट-
कृतमित्यादि० नारायणबलिहोमकर्मणि अहंयक्ष्ये ॥ दक्षि-
णतो ब्रह्मासनमास्तीर्येत्यादिचरुं श्रपयित्वा आज्यभागांते
पुरुषसूक्तेन प्रत्यृचं इदं नारायणाय नममेतित्यागपुरःसरमेकै-
कां चर्वाहुतिं हुत्वा स्विष्टकृदादिहोमशेषं समापयेत् ॥ ततो
देवानामग्रे दक्षिणाग्रदर्भेषु सव्येनैव अमुकगोत्र अमुक
शर्मन् प्रेत विष्णुरूपायायं ते पिंड उपतिष्ठतां ॥ इति मधु

घृततिलयुतान्दशपिंडान्दत्त्वा पुरुषसूक्तेनाभिमन्त्र्य तेनैव
 शंखोदकेनाभिषिच्य पूजयेत् ॥ ततः पुरुषसूक्तेन अमुकशर्मा-
 णं अमुकगोत्रं विष्णुरूपं प्रेतंतर्पयामि इति प्रत्यृचंतर्पयि-
 त्वा ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवा यमश्चैवसर्गिकरः ॥ बलिंगृहीत्वा
 कुर्वतु प्रेतस्यच शुभांगतिम् ॥ इति एकमामान्नं ब्रह्मादिपंच-
 भ्यो दद्यात् ॥ मिताक्षरायां होमबल्यादिनोक्तं ॥ ततः प्रति-
 दैवतं त्रिविधं फलं शर्कारामधुगुडवृतानि निवेद्य पुनः पिंडा-
 नभ्यर्च्य ॥ उद्धृत्य जलेक्षिपेत् ॥ रात्रौ नवसप्तपंचवा वि-
 प्रान् निमन्त्र्योपेषितो जागरं कृत्वा द्वितीयेऽहनि पुनर्विप्रा-
 दीन् संपूज्य ॥ देशकालौ संकीर्त्य अ० गोत्रस्य अ० शर्म-
 दुर्मरणजनितदोषनाशार्थं और्ध्वदेहिकसंप्रदानत्वयोग्यता
 सिध्यर्थं संकल्पितनारायणबल्यंगभूतं श्राद्धपंचकं एकोद्दिष्ट
 विधिना करिष्ये ॥ इत्युक्त्वा विष्णुब्रह्मशिवयमप्रेतान्
 स्मरन् विप्रान् दर्भबटून्वोपवेश्य प्रेतस्थानेचैकं विष्णुं स्मर-
 न्पाद्यावाहनार्थयुतं तृप्तिप्रश्नांतं कृत्वा रेखाकरणादिकृत्वा
 अन्नशेषेण विष्णवे ब्रह्मणे शिवाय यमाय सपरिवाराय चतु-
 रः पिंडान्दत्त्वा अ० गोत्र अ० शर्मन् प्रेतं विष्णुरूपाय अयं-
 ते पिंड उपतिष्ठतां इति पंचमपिंडं दत्त्वाऽभ्यर्च्य आचांते
 दाक्षिणांदत्त्वा एकं प्रेतं स्मृत्वा विशेषतः संतोष्य विप्रैः अमुक
 गोत्राय अमुकशर्मणे प्रेताय इदं तिलोदकमुपतिष्ठतां इति

सतिलमुदकं दापयित्वा विप्रालाभेस्वयंदद्यात्॥ अनेन नारा-
यणबलिकर्मणा भगवान् विष्णु अ० गोत्रं अ० शर्माणं प्रेतं
शुध्यं अपापं और्ध्वदेहिककर्माहंच करोतु इति वाचयित्वा
विष्णुस्मरणपूर्वकं कर्म समाप्य भुंजीत् ॥ अत्र विशेषस्तु
ग्रंथांतरावदवगतव्य इति दुर्मरणांगनारायणबलिविधिः ॥

॥ सर्पहतेव्रतं ॥

तत्संवत्सरे श्रावणशुक्लपंचमिं अन्यावा शुक्ल
पंचमी आरभ्य पंचम्यां उयवासं चतुर्थामेकभक्तं पंचम्यां
नक्तंवाकृत्वा दारुमयं मृण्मयं वा फणापंचकयुतं नागं
निर्माय गंधै करवीरशतपत्रजानीपुष्पैः धूपैर्दीपैर्नवेद्यैश्च अनंतं
१, वासुकिं २, शंखं ३, पद्मं ४, कंबलं ५, कर्कोटकं ६,
अश्वतरं ७, धृतराष्ट्रं ८, शंखपालं ९, कालियं १०, तक्षकं
११, कपिलं १२ च द्वादशमासेषु प्रतिमास एकैकं नाम
मंत्रेणशुक्ल पंचम्या संपूज्य ब्राह्मणान् घृतपायसमोदकै-
र्भोजयेत् । संवत्सरांते चैवं संपूज्य महाब्राह्मणभोजनं कु-
र्यात् । शक्त्या सौवर्णनागं गोदानंच कुर्यात् । अथवो
भयोः पक्षयोः पंचमीषु भूमौ पिष्टेन नागं विलिख्य सित-
गंधसितपुष्पसिततंदुलैरभ्यर्च्य गव्यं क्षीरं मोदकंच भूमौ
निवेद्योपस्थायैवं वदेत् । “मुंचमुंचाऽमुकं”, इति तद्धिने
मधुरमश्रियात् एवं विधिना नागमभ्यर्च्य संवत्सरांते

यथाशक्ति सौवर्णनागं प्रत्यक्षांगाचं दद्यात् ततोऽनंतरोक्त
नारायणबलिं कृत्वादाहाशौचादिकं कार्यं ॥

॥ ब्रह्मचारीमरणविधिः ॥

ब्रह्मचारिणो मृतिसंभावनायां मरणोत्तरं तिथ्यादि
संकीर्तनांते अ० गोत्रस्य अ० नाम्नो मतस्यभ्रीयमाणस्यवा
ब्रह्मचारिणो अवकीर्णं दोषनिवृत्त्यर्थं द्वादशाब्द षडब्द याब्द-
न्यतमप्रायश्चित्तं प्रतिप्राजापत्यं अमुकगोत्र निष्किय प्रत्या-
ग्रायद्वारा सद्यःसूतकांतेवाऽह्यचरिष्ये इति संकल्प्य ॥
संकल्पितप्रायश्चित्तमाचरेत् ॥ ततः पुनर्देशादि कीर्तनांते
अपसव्यं अ० गोत्रस्य अ० नाम्नो ब्रह्मचारिणा ब्रह्मचर्या-
श्रमेण मरणसूचित दुर्गतीनिवृत्तिद्वारा ब्रह्मसायुज्यसिद्धये
ममकुलस्याभिवृद्ध्यर्थं सद्गतिसिद्ध्यर्थं च त्रिंशब्धो ब्रह्मचारि-
स्यः प्रत्येकं कौपीनादि पदार्थान्दास्ये इति संकल्प्य ब्रह्म-
चारिणोवृत्त्वा कौपीनांगुलीयक कर्णकुंडलकृष्णाजिन पादु
काच्छच माला गोपीचंदनमणिप्रबालमाला यज्ञोपवीतंच
पदार्थान् अमुकगोत्राय अ० नाम्ने ब्रह्मचारिणे तुभ्यमहं संप्र-
देदे इति दद्यात्संकल्पेद्वा एवं त्रिंशब्धो ब्रह्मचारिभ्यः असं-
भवे साधुग्रहस्येभ्योवा दद्यात् ॥ ततः पुनर्देशादिकीर्तनांत
अमुकनाम्ना ब्रह्मचारिणोव्रतं विसर्गं करिष्ये ॥ तदंगत्वेन
हिरण्येन नांदिश्राद्धंच करिष्ये इति संकल्प्य स्थंडिलाद्यग्नि

पूजांते अन्वाधानं कुर्यात् । अथदेवताभिध्यानं प्रजापतिं ॥
 इंद्रं ॥ अग्निं सोमं एता आज्येन ॥ अथ प्रधानं ॥ अग्निं वायुं
 प्रजापतिं ॥ अग्निं व्रतपतिं अग्निव्रतानुष्ठानफलसंपादनम्
 विश्वान्देवान् एताः प्रत्येकमेकैकयाहुत्याज्येन ॥ अग्निंवा-
 युंसूर्यामित्यादि शेषेणाग्निं स्विष्टकृतं ॥ अस्मिन्मृतस्य ब्रह्म-
 चारिणोव्रतविसर्गं होमकर्मण्यहंयक्ष्ये ॥ दक्षिणतो ब्रह्मासनमा-
 स्तीर्येत्यादि । आज्यभागांते । आज्येन भूःस्वाहा इदमग्नये
 नमम ॥ भुवःस्वाहा इदंवायवेनमम ॥ स्वःस्वाहा इदं सूर्या-
 यनमम ॥ भूभुवः स्वःस्वाहा इदं प्रजापतयेनमम ॥ अग्नये-
 व्रतपतयेस्वाहा इदमग्नये व्रतपतयेनमम ॥ अग्नयेव्रतानुष्ठान
 फलसंपादनाय स्वाहा । इदमग्नयेव्रतानुष्ठानफलसंपादना-
 यनमम ॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यःस्वाहा इदं विश्वेभ्योदेवेभ्योनम-
 म ॥ इति हुत्वा ॥ भूरादिहोमशेषं समापयेत् ततोऽर्कशाखासु
 पेत्य गृहावो आनीय देशादिसंकीर्त्य अ० गोत्रस्य अ० शर्मण
 और्ध्वदेहिकाधिकारसिध्यर्थं अर्कविवाहं करिष्ये ॥ तदंगत्वेन
 मातृकापूजनादि नांदिश्राद्धं हिरण्येनं करिष्ये इति संकल्प्या-
 तानि समाप्य अर्कब्रह्मचारिणौ हरिद्रयानुलिप्य पीतसूत्रेणा-
 वेष्ट्य वस्त्रयुग्मेनाच्छादयेत् ॥ ततः स्थंडिलकरणादि अग्नि-
 पूजांतेऽन्वाधानं कुर्यात् ॥ अथ देवताभिध्यानम् ॥ प्रजापतिं ॥
 इंद्रं ॥ अग्निं ॥ सोमं ॥ एता आज्येन ॥ अथ प्रधानं ॥ अग्निं

बृहस्पतिं विवाहविधियोजकं कामं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं
 एताः प्रत्येकमेकैकयाज्याहुत्या अग्निं वायुं सूर्यमित्यादि
 स्विष्टकृतंचास्मिन् अ० शर्मणो ब्रह्मचारिणो अर्कविवाह
 कर्मण्यहं यक्ष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मासनमास्तीर्येत्याज्यभागांते
 आज्येन ॐ अग्नयेस्वाहा इदमग्नयेनमम । बृहस्पतये
 स्वाहा इदंबृहस्पतयेनमम । विवाहविधियोजकायस्वाहा
 इदं विवाहविधियोजकायनमम यस्मैत्वा कामकामायवयं
 सम्राड्यजामहे ! तमस्यभ्यं कामंदत्वा यथेदंघृतं पिवस्वाहा ।
 इदंकामाय० । भूःस्वाहा इदमग्नये० भूवःस्वाहा इदंवायवे०
 स्वःस्वाहा इदं सूर्याय० भूर्भुवःस्वःस्वाहा इदं प्रजापतयेनमम
 इतिहुत्वा भूरादिस्विष्टकृदांता आहुतीश्चहुत्वा होमशेषं स्विष्ट
 समापयेत् ततोर्किशाखां ब्रह्मचारीशवं चकपालाग्निना तुषाग्नि
 नावा विधिवद्देहत् । शाखांप्रवाहयेद्वा । इतिब्रह्मचारि
 मरणविधिः ॥

॥ स्नातकमरणविधिः ॥

स्नातकस्यमरणसंभावनायां मरणेवा कर्ता आचम्य
 प्राणानायम्य देशादिसंकीर्त्य अ० गोत्रस्य अ० नाम्नो म्रियमा-
 णस्य मृतस्यवा स्नातकस्यावकीर्णदोषानिष्कृत्यर्थं यथाशक्ति
 कृच्छ्रत्रयप्राजापत्यप्रायश्चित्तं गोनिष्क्रयप्रत्याप्रायद्वारासद्यःसूत
 कान्तेवाऽहमाचरिष्ये । इति संकल्प्य सद्यःपक्षे प्रायश्चित्तं

(११७)

कृत्वा अर्कशखासमीपे गत्वा शाखांवागृह आनीय आचम-
नादिदेहादिसंकीर्तनान्ते अ० गोत्रस्य अ० शर्मणः स्नात-
कस्यमृतस्य और्ध्वदेहिकाधिकारसिद्ध्यर्थं अर्कविवाहं
करिष्ये तदगत्वेन मातृपूजादिहिरण्येन नांदिश्राद्धं करिष्ये
इति संकल्प्य अर्कस्नातकौ हरिद्रयानुलिप्य पीतमूत्रेणा-
वेष्ट्य वस्त्रयुग्मेनाच्छादयेत् । ततः स्थंडिलेग्निं प्रतिष्ठाप्य
संपूज्यान्वाधानं कुर्यात् । अथ देवताभिधानं, प्रजापतिं
इंद्रं अग्निं सोमं एता आज्येन । अग्निं बृहस्पतिं; विवा-
हविधियोजकं, कामं, अग्निं, वायुं, सूर्यं, प्रजापतिं, च
एताः प्रत्येकं एकैकयाज्याहुत्या । अग्निं वायुं इत्यादि
खिष्टकृतं च अस्मिन् अ० गोत्रस्य अ० शर्मणो मृतस्य
स्नातकस्य और्ध्वदेहिकाधिकारसिद्ध्यर्थं अर्कविवाहकर्म-
ण्यहंयक्ष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मासनमासीर्येत्यादि आज्य-
भागांते ब्रह्मचारिमरणविधानोक्तविधिना प्रधानहोमादि-
होमशेषसमापनान्तेऽर्कशाखां शवं च दहेत् । शाखां जले
प्रवाहयेद्वा ॥

॥ कुष्ठीमरणविधिः ॥

मृतस्यकुष्ठिनोदेहस्य तार्यं भुविवानिक्षेपः । दाहो-
दकापिंडदानादि तस्य निषिद्धं । स्नेहाच्चिकर्षिण्यां शक्त्यनुसा-
रेण षड्द्वादिप्रायश्चित्तंकृत्वा कुष्ठादिमहारोगमृतस्य दाहादि

क्रियां कुर्यात् । नान्यथा । सिंधौतु अकृतप्रायश्चित्तकुष्ठ्या-
दिदाहे षडद्वादिप्रायश्चित्तकार्यमिति ॥

॥ रजस्वलासूतिकयोर्मरणविधिः ॥

रजस्वलायाः शुद्धिकर्ता तिथ्यादिकीर्तनांते अमुक
गोत्रायाः अमुकनाम्न्याः रजस्वलावस्थायाम् मरणजनितदोष
परिहारार्थं और्ध्वदेहिकाधिकारसिध्यर्थं च चांद्रायणत्रयात्मकं
पंचदशप्राजापत्यप्रायश्चित्तपूर्वकं पंचगव्यैरष्टोत्तरशतस्नानानि
कारयिष्ये इति संकल्प्य कुम्भे उदकं कृत्वा तत्र पंचगव्यं
प्राक्षिप्य आपोहिष्ठा० ३ इदमापः० इत्यादि पुण्यर्गिभरभि-
मंत्र्य ब्राह्मणानुज्ञया पंचदशप्राजापत्यान् प्रत्याम्नायद्वाराकृत्वा
तेनोदकुम्भोदकेन शतकृत्वस्तां स्नापयित्वा पूर्ववस्त्रं परित्यज्य
वस्त्रान्तरेण वेष्टयित्वा दाहःकार्यः । सूतिका मरणेऽप्येष एव-
विधिः । संकल्पादौ रजस्वलास्थाने सूतिकापदप्रवेशः ।
सूतिकाया रजस्वलायाश्च विदेशमरणे तत्र प्रायश्चित्तस्नानादिकं
विनैव दाहे कृते तदस्थानां प्रायश्चित्तपूर्वकं पंचगव्यस्नापना-
दिभिः शुद्धिसंपाद्य कृष्णाजिने निधानादियथोक्तो दाहःका-
र्यः । एष विधिः सद्योमंत्रवद्दाहपक्षे । रजस्वलायाः प्रेता-
याः संस्कारनिषेधस्मरणात् त्रिरात्रोर्ध्वं स्नातांतां विधिवद्द-
हेत् इति वृद्धशतातपः । अथवा रजस्वलां सूतिकांचमलं
प्रक्षाल्य स्नापयित्वा काष्ठवदमंत्रकं दग्ध्वाऽस्थीनि विधिवद्द-

हेतु । अत्रपञ्चद्वयेपि प्रायश्चित्तमस्त्येव । सूतिकावस्थाय
मरणे दिनभेदेन प्रायश्चित्तं उक्तं । तच्च प्रथमेऽद्वयं, द्विती-
ये अद्वयं, तृतीये अद्वयं । तद्धूर्ध्वं मासपर्यन्तं कृच्छ्रत्रयं ।
प्रयोगरत्ने तु दशाहोर्ध्वं यावन्मासं कृच्छ्रत्रयमिति ॥

॥ गर्भिणीमरणविधिः ॥

षण्मासोत्तरं गर्भिण्यामृतायां भर्तादिर्जलैर्गोमूत्रेण आपोहि-
ष्ठादिभिर्मन्त्रैः प्रतिमन्त्रैः शवंप्रोक्ष्य स्मशानेनान्त्वा नाभेरधः
सव्यमुदरं चतुरंगुलंछित्वा पुत्रमादायसजीवंश्चेत् 'यस्तेस्तन'
इति ऋचास्तनन्दत्वाशिशुं ग्रामप्रापयेत् ॥ ततः सूत्रग्रथनेन उदरं
अव्रणं कृत्वा पृषदाज्येन चापूर्य मृद्भस्मकुशगोमूत्रैः आपो-
हिष्ठादिभिस्त्रिभिः संस्नाप्य वासोभिः प्रेतमाच्छाद्य शवधर्मेण
दाहयेत् ॥ अप्राणस्य गर्भस्य खननं केचित्तु गर्भिण्याः स
शल्यायाः (सगर्भायाः) मरणे कर्ता कुक्षिं भित्त्वा शल्यं जीव-
ति चेत् निजंगुहं प्राप्य मृतं चेति निश्चाय्य । सशल्यमरण
दोषनिवृत्यर्थं त्रयस्त्रिंशत्कृच्छ्रात्मकं प्रायश्चित्तं कुर्यात् ॥
कृच्छ्रद्वयं कार्यमिति प्रायश्चित्तहेमाद्रौ ॥ छेतुस्तु तमसकृच्छ्रं
प्रायश्चित्तमिति तत्रैव अत्रप्रयोगः ॥ कर्ता आचमनादिदेश-
कालसंकीर्तनांते अमुकगोत्रायाः अमुकनाम्न्याः गर्भिण्याः
सशल्यमरणदोषनिवृत्यर्थं त्रयस्त्रिंशत्कृच्छ्रात्मकं प्रायश्चित्तं
तत्प्रत्याम्नायद्वारा वा सद्यः सूतकांते वा अहमाचारिष्ये ॥ इति

संकल्प्यविधिनादहेत् ॥ सगर्भदहनेच तद्दोषपरिहारार्थं
 प्रायश्चित्तं कुर्यात् ॥ प्रायश्चित्तमिह गर्भवधप्रयुक्तं कार्यम् ॥
 गर्भस्य स्त्रीपुंनृपुंसकज्ञानासंभवेऽपि गर्भदहने प्रायश्चित्तमिदं
 कार्यमेव एवं अत्मशुद्ध्यर्थं कृतेऽपि प्रायश्चित्ते गर्भिण्या
 अपिसगर्भदहनदोषनिवृत्त्यर्थं और्ध्वदेहिकाधिकारसिद्ध्यर्थं च
 व्यद्वं प्रायश्चित्तं कार्यं ॥ इति गर्भिणीमरणविधिः ॥

॥ अथ सकेशामरणविधिः ॥

कर्ता आचम्य देशकालादिसंकीर्त्य अ० गोत्रायाः
 अ० नाम्न्याः प्रेतायाः भर्तृवियोगोत्तरं एतावंतं कालं निषि-
 द्धकेशकंचुक्यादिधारणजनितप्रात्यवायपरिहारार्थं प्रत्यब्दं
 एकैककृच्छ्रं तथाकेशकंचुक्यादियुतायाः प्राणोत्क्रमणजनित-
 दोषनिवर्हणार्थं कृच्छ्रत्रयप्रायश्चित्तं यथाशक्तिव्यावहारिक
 द्रव्यदानेन सूतकांते अहमाचारिष्ये ॥ इति संकल्प्य कंचु-
 क्यादिपरित्यज्य वपनं कृत्वा संस्नाप्यविधिनादहेत् ॥

॥ अथ सकेशवपनविधिः ॥

तीर्थादौगत्वा स्नात्वा देशकालौसंकीर्त्य अ० गोत्रा-
 याः अ० नाम्न्याः ममभर्तृवियोगोत्तरं एतावंतं कालं केश
 कंचुक्यादिधारणदिवाद्विवारभोजनतांबूलभक्षणादिजनितप्र-
 त्यवायपरिहारार्थं यतिचांद्रायणप्रातिनिधिभूतं प्रायश्चित्तं प्रत्य-
 ब्दमेकैककृच्छ्रं तत्प्रत्याग्न्यागोनिष्क्रीय भूतताम्रकार्पापणमूल्य-

दानेन अहमाचरिष्ये ॥ तथा ममस्तपापक्षयार्थं वाप-
नादि करिष्ये इतिसंकल्प्य ॥ यानिकानिच० वपाम्यहं
इति शिगसिदर्भनिधाय वापयित्वास्नायात् ॥ ततः ॥ त्वं-
राजासर्वतीर्थानां० इति तीर्थप्रार्थयित्वा ॥ पुनर्देशाद्युच्चार्य
मम कायिकवाचिक मानसिकसांसर्गिकज्ञाताज्ञातभुक्ता-
भुक्तापातापातादिसकलदोषनि वर्हणार्थं अस्मिन्नमुक्ततीर्थे
स्नामहं करिष्ये ॥ तदादौ शरीरशुद्ध्यर्थं दशविधस्नानानि
करिष्ये इतिसंकल्प्य भस्म गृहीत्वा ईशनायनमः शिरसि,
तत्पुरुषायनमो मुखे, अघोरायनमो हृदये वामदेवायनमो
नाभौ, मद्योजातायनमः पादयोः शिवायनमः सर्वांगे इति
विलिप्यस्नात्वा आचमेन ॥ तत अग्रमग्रचरंतीनां० इति
गोमयेन ॥ त्वंदेव्यादिनगहेण रसायाःस्थनमिच्छता ॥ उद्ध-
तासिनमस्तुभ्यं पाप्मानमेप्रणाशय ॥ इति मृत्तिकया ॥
यत्त्वगस्थिगतं पापं देहेतिष्ठतिमामके ॥ स्नानंहि पंचगव्यस्य
दहत्याग्निरिवेधनं ॥ इति पंचगव्येन ॥ गवामंगेषु तिष्ठन्ति
भुवनानिचतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवेमस्यदिदह्लोकपरत्रच ॥
इति गोरजसा ॥ तिलस्नानं सदानृणां परमंपावनंस्मृतं ॥
यत्तस्तत्प्रकरोम्यद्य सर्वपापापनुत्तये ॥ इति तिलक्लेन ॥
ओषध्यः सर्ववृक्षेषु तृणगुल्मलतादिकाः ॥ तासांस्नानेनमे-
शुद्धिः सर्वोषध्यःपुनंतुमां ॥ इत्यौषधीभिः ॥ हिरण्यगर्भगर्भ-

स्थं० प्रयच्छमे ॥ इति हिरण्योदकेन ॥ कुशमूलेस्थितो ब्रह्मा
 कुशमध्ये जनार्दनः कुशाग्रे शंकरं विद्यात्तस्य स्नानेन शुध्य-
 ति ॥ इति कुशोदकेन ॥ गंगागंगेति यो ब्रूयात्० इति गंगो-
 दकेन ॥ अत्र प्रतिद्रव्यं स्नानमाचमनंच कार्यं ॥ ततस्तीर्थं
 प्रार्थयित्वा एहिमूर्यमहस्त्रांशो० ॥ नमः कमलनाभाय० ॥
 धातुः कमंडलूद्भूते गंगेत्रिपथगामिनि ॥ त्रैलोक्यवन्दिते
 देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति अर्घ्यत्रयंदत्वा स्नात्वा पंच
 गव्यंप्राश्यतदहरूपोषणं कृत्वा परे ह्यपुनस्तीर्थे स्नात्वा श्राद्ध
 कुर्यात् ॥ तत्र पुरुरवारद्रवौ देवौ ॥ भर्तृतत्पितृपितामह, स्व-
 पितृपितामहप्रपितामहेति पार्वणद्वयोद्देशेन आमेन हेम्ना वा ॥
 शक्तौ गां दत्वा पिंडोद्वासनांते इष्टैः सह भुंजति ॥ तृतीये हनि
 तीर्थे स्नात्वा प्रार्थ्य शुक्लवस्त्रं परिधाय षोडशोपचारैर्गंगां संपूज्य
 सांगतासिध्यर्थं ब्राह्मणाय वंशपात्रे वायनं परिपूर्य—स वस्त्र
 फलतांबूलगोधूमैश्च प्रपूरितं ॥ वायनं द्विजवर्यसाहिरण्यं ददा-
 म्यहं ॥ इति दत्त्वो ब्राह्मणसमाराधनां कुर्यात् ॥

॥ पतितोदकदानप्रयोगः ॥

अथयः पतितो घटस्फोटेन बहिष्कृतो यश्च स्लेच्छी-
 कृतो यश्च प्रायश्चित्तानर्हपापी तस्य त्रिविधस्य मातृपितृभिन्न-
 स्य पतितोदकविध्यनंतरं सपिंडीकरणवर्ज्यं अत्यकर्म । पितु-
 र्मातुश्च त्रिविधस्यापि नारायणबलिपूर्वकं सपिंडीकरणसहि-

(१२३)

तं सर्वं भवति इति प्रोक्तं ततःपतितोदकदानविधिर्यथा
सवर्णादासीमाहूय तस्यैवेतनंदत्वा शुद्धपूर्णघटहस्तां तां ब्रू-
यात् “हेदासिगच्छ, मूल्येन तिलान् तोयपूर्णमिमंघटं च
शीघ्रमानय ततो दाक्षिणाभिमुखी उपाविश्य वामपादेन तं-
सातिलं क्षिप । घटक्षेपणकाले चामुकसंज्ञक पतितप्रेतपिब-
पिबेति मुहुरुच्चारय ” इति । सादासी तद्वाक्यं श्रुत्वा मूल्यं
गृहीत्वा तथा कुर्यात् । एवं कृते पतिततृप्तिर्नान्यथा ।
एतच्च पतितस्य मृतदिने कार्यं । इति ॥

॥ ग्रंथसमाप्तिः ॥

देशेकर्णाटकाख्येविलसति धरणीमण्डनं मङ्गलानां
आगारंरूपातमम्यद्विजगणलसिता पूर्णि मुर्गोडनाम्नी ।
प्राणैषीत्तस्थआर्यप्रतनमुनिगणोक्ताध्वनामुं निबन्धं ॥
मार्तण्डः सोमयाजीविबुधजनमुदेऽन्त्येष्टिमार्तण्डसंज्ञः ॥१॥

विद्वज्जनमनःकञ्जरञ्जयन्सुचिरंभुवि ।

श्रीसर्वमङ्गलाजानेः कृपयाजीयता सौ ॥

इतिश्रीमार्तण्डसोमयाजिनः कृतिषु अंत्येष्टिपद्धतिः

॥ श्रीसच्चिदानंदार्पणमम्सु ॥

श्रीशेषाचलमुद्रणालये विक्रेयपुस्तकानि.

१ शुक्लय० काण्वसंहिता (संपूर्णा)
स्थूलाक्षरैर्दृढपत्रेष्वनकैर्विद्वाद्भिः पारिशोध्य मुद्रिता

मूल्यं ३ रु.

२ संस्कारमार्तण्डः—श्रीमार्तण्डसोमयाजिविरचितः सार्ध-
शताधिकंविषयपारिबृंहितः मध्यमाक्षरैश्चिक्कणतमपत्रेषु सुस्पष्टं
मुद्रितः

मूल्यं २ रु.

३ शांतिमार्तण्डः—श्रीमार्तण्डसोमयाजिविरचितः भाग
द्वयात्मकः, अस्मिन् विस्तृतोपयुक्तविचारसमलंकृताः शतशो
विषयाः संति. प्रयोगपद्धतिश्चातीव सुगमा. अत एव
वैदिकैरवश्यं संग्राह्योऽयं । पृथग्भागस्य मूल्यम् १ रु.

४ उत्सर्जनोपाकरणम् मूल्यम् ०-८-०

५ नित्याविधिः मूल्यम् १ रु.

६ श्राद्धमार्तण्डः मूल्यम् १ रु.

प्राप्तिस्थानम् :—भि. प. काले,
पो. आनंदवन, जि. धारवाड, ता. हावेरि

शुद्धाशुद्धपत्रिका ।

२००३

अशुद्धं	शुद्धं	पत्रं	पंक्तिः
गणेश	गणेशं	१	७
संस्कार	संस्कार	॥	१६
त्रोच्यार	त्रोचार	२	६
तल्लु	तल्लु	२	९
गृही	ग्रही	३	२
स्तथारा	स्तरा	॥	७
दर्जितं	दर्जित	४	४
येज्ञ	यज्ञे	८	११
णाशरी	ण शिर	१०	१२
संवांगा	सर्वांगा	१०	२२
तैवौ	तैव	११	८
सिद्धयत्थं	सिद्धयर्थं	१२	१
कानचि	कानिच	१२	४
शम	शव	१४	१७
कार्मियांमृन्मव-	कार्मिवांमृन्मयस्था-	१५	१४
ध्यात्या	ल्यामा		
नतो तृ	नतृ	१५	१८
चित	चिता	१९	१२
ता स्थाने	ता स्थाने	१९	९६

अशुद्धं	शुद्धं	पत्रं	पंक्तिः
सत्ता	मया	२०	६
स्पर्शित	स्मार्शिन	२४	५
सु भ्योद्यो	सुहृद्यो	२५	३
णाग्निमु	णाभिमु	२६	३
त्यंजलि	प्रत्यंजलि	३२	१२
केत	केन	३३	१
श्मशावा	श्मशानवा	३६	१८
नि वृत्यो	निवृत्यो	३७	१६
मर्ण्यः	र्मणः	४२	१०
र्थेऽस्थि	र्थेऽस्थि	४३	५
नाभि	नाभि	४४	१२
न्तंक्र ॥	न्कर्म	४९	४
देष	दोष	५०	१०
तत्राशनं	तत्प्राशनं	४९	१२
नृतनयजो	नूतनयज्ञो	५०	५
तरूपा	तमरूपा	५०	४
स्तोत्तंभ	स्योत्तंभ	५१	६
धर्मराजमा०	धर्मराजाय० धर्मराजमा	५४	१४
वेताद	देवता	५५	१९
इतस्त्र	इतरत्र	६०	१९

अशुद्धं	शुद्ध	पत्रं	पंक्तिः
साद्बन्तु	स्तद्बन्तु	६४	१२
प्रेत	ते	६९	१
मलम्य	मालम्य	८८	९
दग्धेभ्यो	दग्धेभ्यो	९४	१३
तेःस्व	तेनःस्व	९६	२
येसजाता	येसमाना	९७	४
”	”	”	९
”	”	”	१४
वो संततिः	वः संततिः	९९	१८
इमां प्रति	इमां सुवर्णप्रति	१००	१९
श्री मा	श्राद्धमा	१०३	३
विधनौ	विधिनौ	१०६	११
ष्णि	विष्णु	१०९	१०
इंद्रं	प्राजापतिं इंद्रं	१११	१२
शुध्यं	शुद्धं	११३	३
कर्माहंच	कर्माहंच	”	”
हयाच	हमाच	११४	७
अग्निं वायुं	अग्निं वायुंसूर्यं	११५	२
हो तमम्यस्यं	हे तमस्मभ्यं	११६	८
होमशेषं स्विष्ट	होमशेषं	”	”

